42. ÉVFOLYAM, 32. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1986. AUGUSZTUS 6.

Ludas Matyi

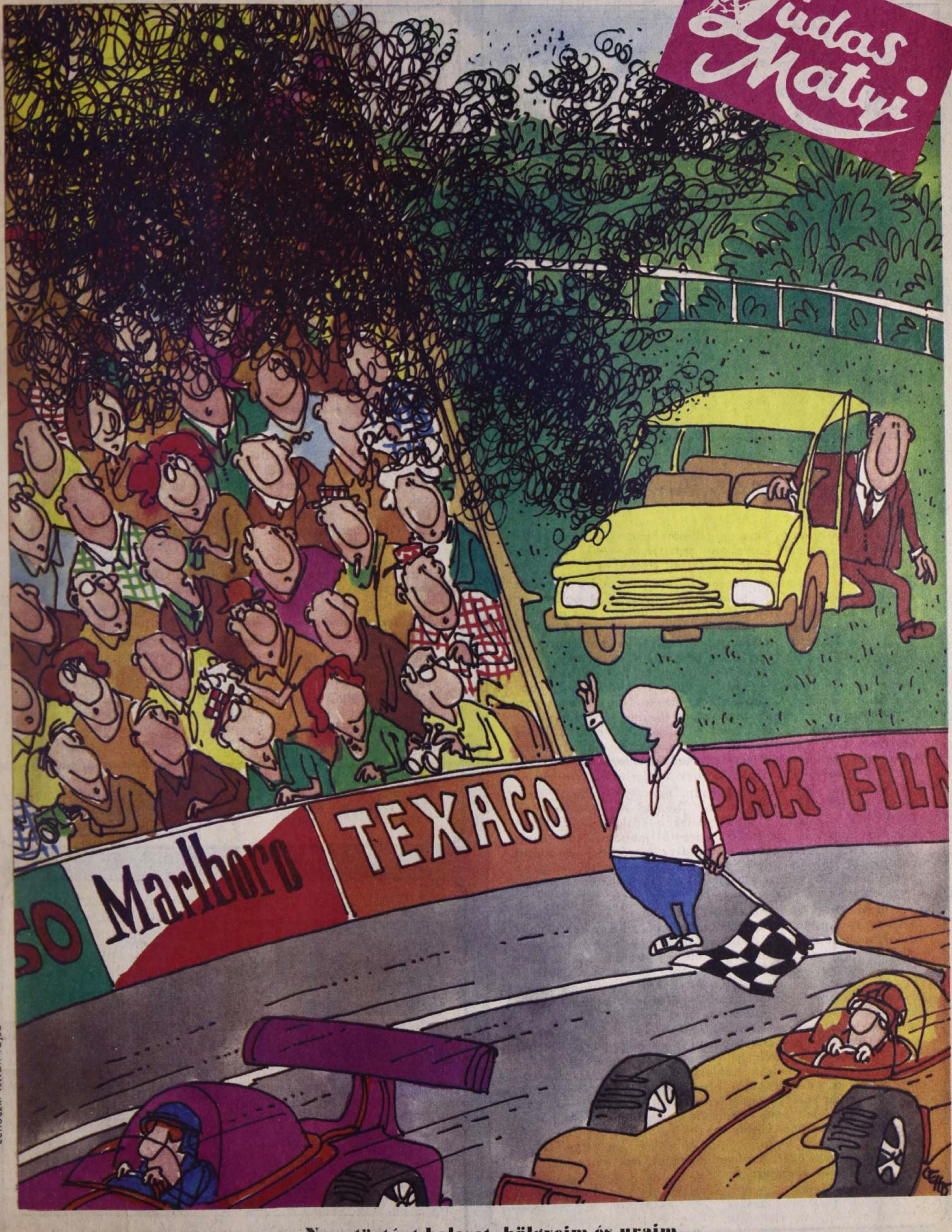
TEXACO
Marlboro
SO
DAK FIL
Lehoczki

Lehoczki István rajza

– Nem történt baleset, hölgyeim és uraim, a Magyar Autóklub képviselője érkezett meg a Wartburgjával!

VILMA NENI

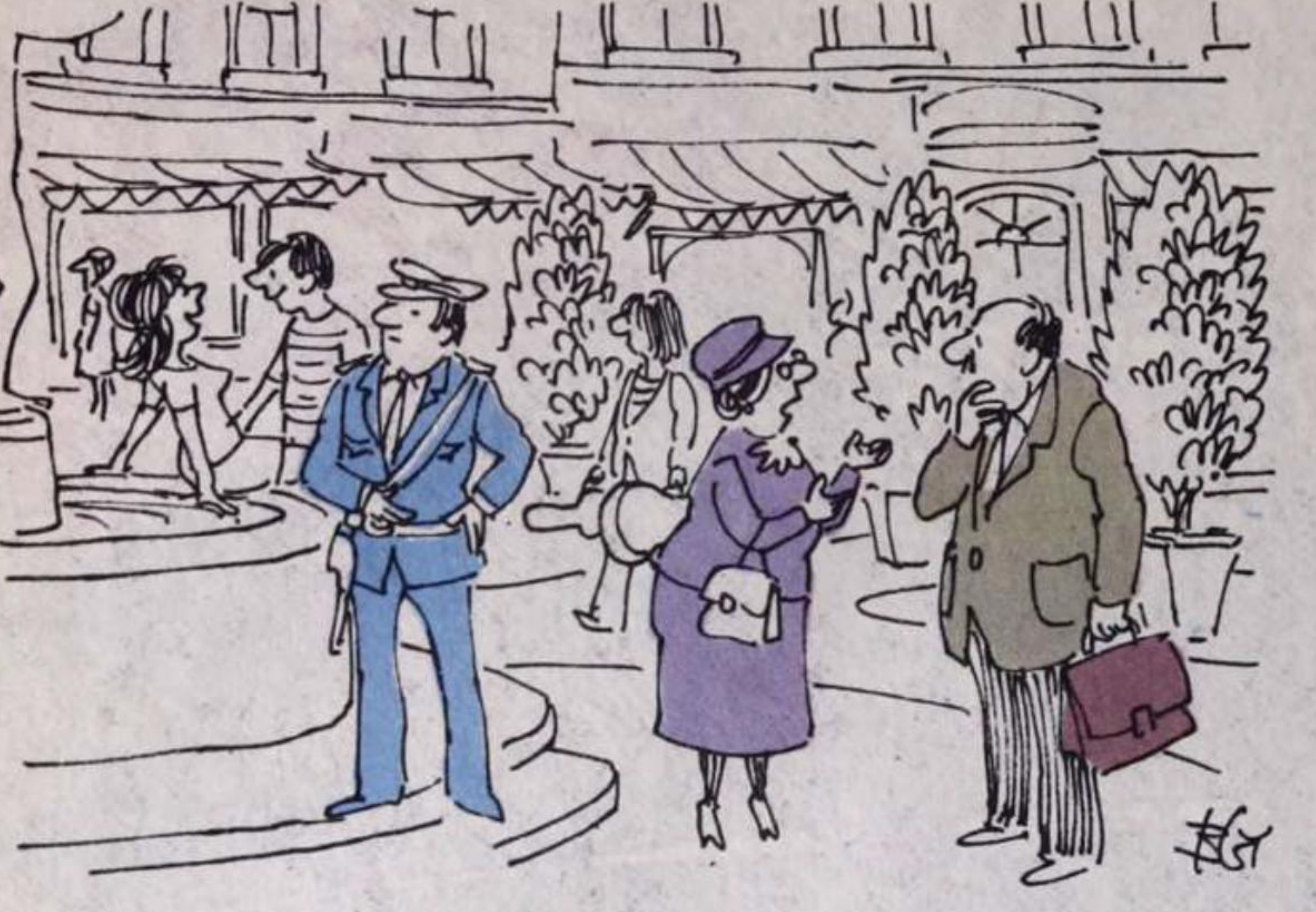

– Ezután rendőrzenekar sem játszhat az utcán?

Türelem türelmet terem

„Ez nem hirdetés! Ezúton szeretnénk megköszönni a III. kerület lakosainak, közvetlen szomszédainknak türelmét, amellyel a Sprint Áruház megnyitásáig viseltettek...”

Én sem hirdetésnek adom ezt közzé – pedig az, mert felhívja a figyelmet az áruházra, a szöveg vége egyenesen annak meglátogatását ajánlja: ez ugyanakkor egy agyafúrt udvariassági gesztus. Ha meggondolom, hogy a Goldberger gyárépület áruházzá átalakítása kb. egy évvel hosszabb ideig tartott, mint ahogy azt előre jelezték, a lakók meg is érdemlik az újságban megjelent köszönetet. És nem rossz ötlet akkor sem, ha nem is eredeti: talán emlékeznek rá, hogy júniusban, amikor fővárosunkban az a Nagy Nemzetközi Tanácskozás folyt, amely utat nyitott további tárgyalásokhoz, de egyidőre elzárta az utakat a közlekedők elől, a Nagy Eseményt záró sajtóértekezleten a szervezők „az esemény lebonyolításával kapcsolatos elkerülhetetlen nehézségek miatt” megköszönték a budapestiek megértését, türelmét.

Ez eddig nem volt szokásban, nem csoda, hogy most divat lesz belőle. A margitszigeti Thermal illetékese szintén köszönetét fejezte ki a vendégeknek a szalmonellás somlói galuska ügyében tanúsított megértő magatartásuk miatt (mármint az egészségesen maradtaknak), sőt egy következő vasárnapon ingyen somlói galuskával vendégelték meg az arrajárókat! Nagy tömeg gyűlt össze, mivel mindenki tudta, hogy ebben nem lesz szalmonella.

Most várom a türelmet-köszönő további közleményeket. Nem is elsősorban az áruházhoz hasonló építkezésekre gondolok, mert képzeljék el, hány oldalt töltene meg, ha minden elhúzódó építkezés, felújítás vezetősége hálálkodna a helyi lakosok megértése miatt. Jelentősebb gazdasági ügyekben inkább elkelne ilyesmi. Jelei már vannak: „a közönség az áremelést megértéssel fogadta” – olvastam néhány nyilatkozatban (ehhez úgy látszik köszönet nem jár). De az már megérne egy türelmet-köszönő közleményt hogy „az a bizonyos többször is beharangozott növekedés nem jött be, sőt – köszönjük a türelmet!” És nem érdemelnénk-e köszönetet azért, hogy milyen türelemmel hallgatjuk az ébresztőt, pedig a trombitát már hónapokkal ezelőtt megfújták. Azt már hozzá sem kellenne tenni, hogy „lám, a bérkiáramlás nagyobb, mint amit a teljesítmények indolkolnak.” Mert ezt türelmet-köszönő közlemény nélkül is türelmesen elviseljük, noha már kívülről fújjuk, hogy milyen káros lehet. Sokan legfeljebb azért türelmetlenkednek, mert hozzájuk még így sem áramlik elegendő.

Földi Iván

Lindának üzenem

Természetesen a Magyar Televízió karatés Lindájának.

Lehet, hogy elsöpör a népharag, akkor is azt üzenem neki, hogy: „Picit másképp!”.

Hogy mit picit?

Hogy mit másképp?

Harcoljon úgy a gonoszok ellen, hogy közben ne okozzon jóvátehetetlen károkat népgazdaságunknak.

Emlékeznek a legutóbbi epizódra? Teljesen függetlenül a bűnügytől, tatarozó melósok az állványzatról megjegyzéseket tettek az arra sétáló Lindára, még valami paradicsomlével is nyakonöntötték. Magaviseletből elégtelen, elismerem. De arányban állt-e a csíny a büntetéssel? Mert hősnőnk kilépett klumpájából, felballagott a trepnin, és másodpercek alatt nyomorékká verte az egész brigádot. Egyikőjüket áthajította a korláton, a másikat fejbe rúgta, a harmadikat... És tette mindezt akkor, amikor a fővárosi építőipar csak 18%-ra teljesítette első félévi tervét! Még egy ilyen jelenet, és alig marad Budapesten ép kőműves, sértetlen ács, üzemképes festő, mázoló, szerelő. És aki marad, az is inkább csak belső munkálatok elvégzését vállalja, az állványzatra nem merészkedik ki.

Picit változtatnia kéne Lindácskának a romok iránti nosztalgiáján is. Fecnikre zúzott már szét madárkereskedést és kocsmát, művésztelepet és raktárt, szállodai szobát, kompot, mindent, ahol akadt annyi hely, hogy kilépjen a facipőiből és hallassa harci visítását.

Meg itt van a közlekedés is. Amikor a leginkább szüksége volna rá, akkor nem kap az ember szabad taxit. Miért? Mert Linda taxis-fiúja ül a volán mögött. Szegénynek még életében civil fuvarja nem volt, hol viszi, hol hozza Lindát, vagy éppen érte megy, vagy az ő üzenetével robog valahová. Ezért aztán az ember elkésik a színházból, mire kiér az állomásra, a vonata elmegy, az orvos már csak az influenza beálltát tudja megállapitani... Nem lehetne megoldani hogy Linda néha telefonáljon, URH-s kocsin furikázzon, igénybe vegye a Boy-szolgálatot?

A végére hagytam Lindácskának egy megrögzött, de népesedési szempontból fölöttébb káros szokását.

A főcímben is, valamennyi eddigi epizódban is ott és úgy rúgott meg egy vagy több, erőtől duzzadó fiatalembert, hogy az illetők ezt követőleg hosszú ideig csak a vállukat vonogatják majd, ha családalapítási, utódlási problémák merülnek fel. Miért nem mondja meg senki Lindának a Magyar Televízióban, hogy hazánk lakossága évente egy kisváros lakosságával csökken.

Nélküle is!

Hát ilyesmik miatt üzenem én Lindácskának, hogy a jövőben picit másképp!

És picit máshol!

Kürti András

TURNUSVÁLTÁS

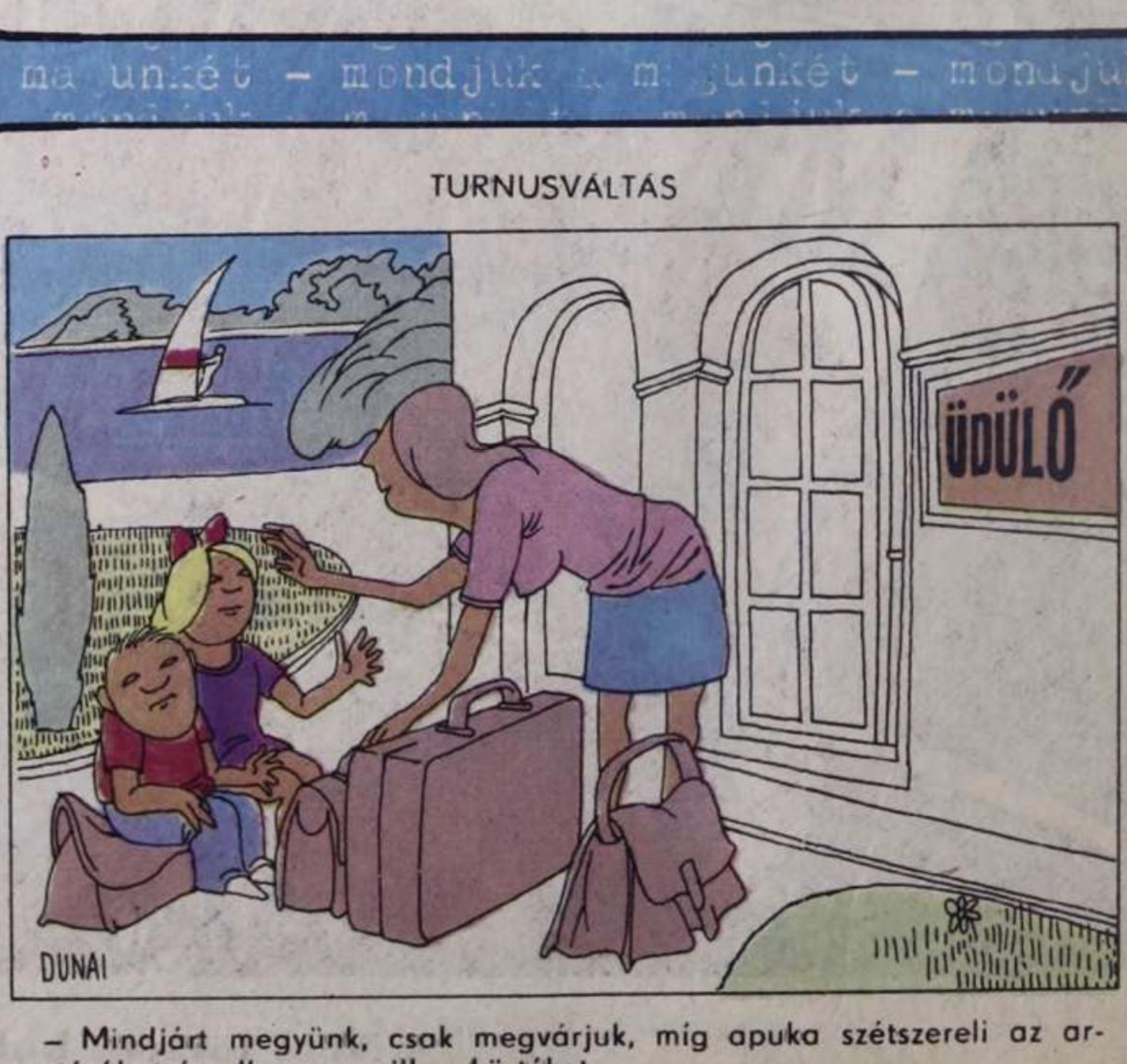

– Mindjárt megyünk, csak megvárjuk, míg apuka szétszereli az armatúrákat és elhozza a villanykörtéket.

BRENNER GYÖRGY:

Más most...

BETAKARITAS

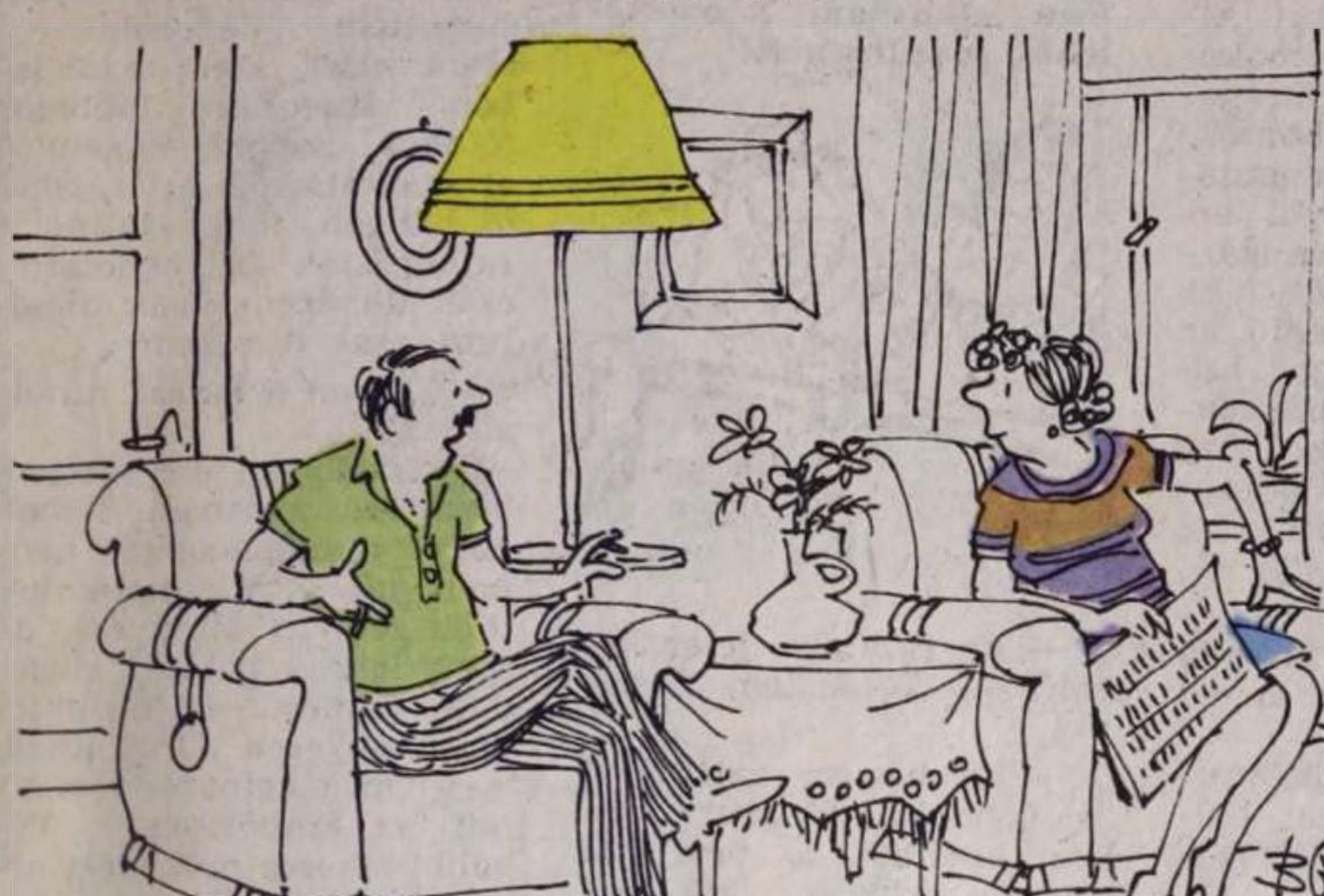

– Hagyjuk most nyugodtan dolgozni odahaza a szülőket, majd leugrunk szüretre meg disznóölésre.

TAKARÉKOSSÁG

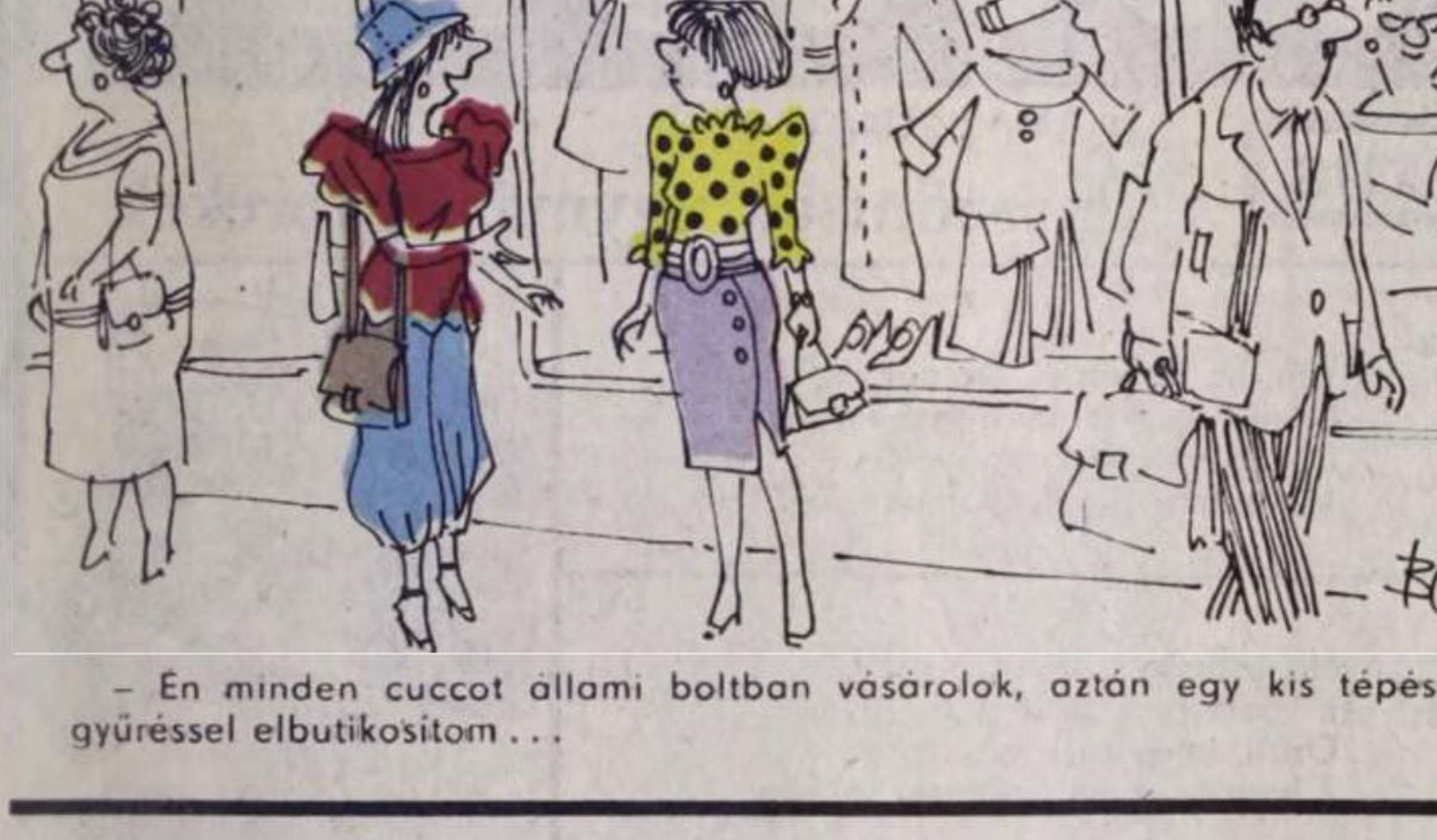

– Én minden cuccot állami boltban vásárolok, aztán egy kis tépéssel, gyűréssel elbutikosítom . . .

PROGNOZIS

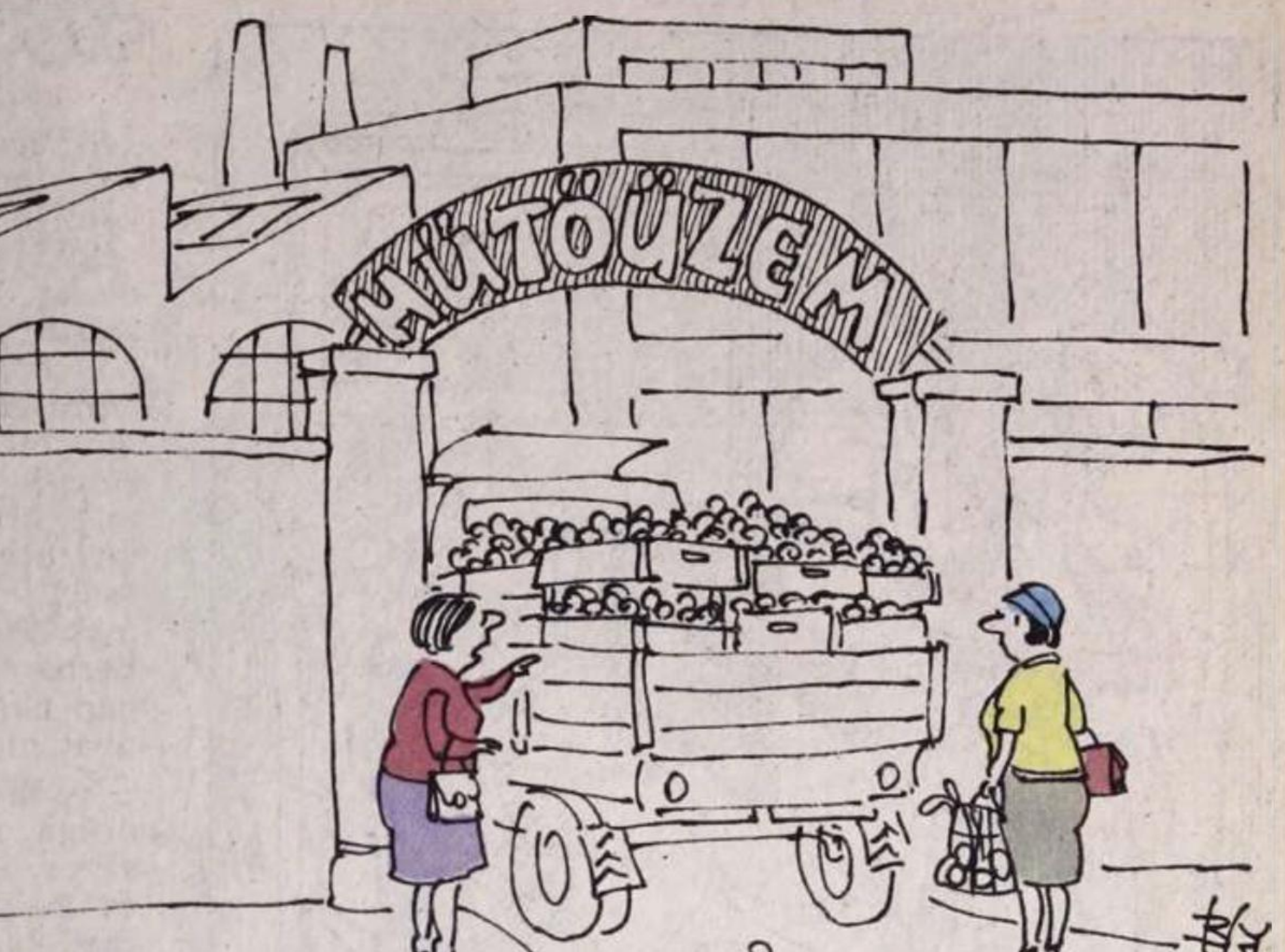

– Ebből csak akkor eszünk télen, ha az árakat is befagyasztják . . .

GOURMAND TEMETÉS

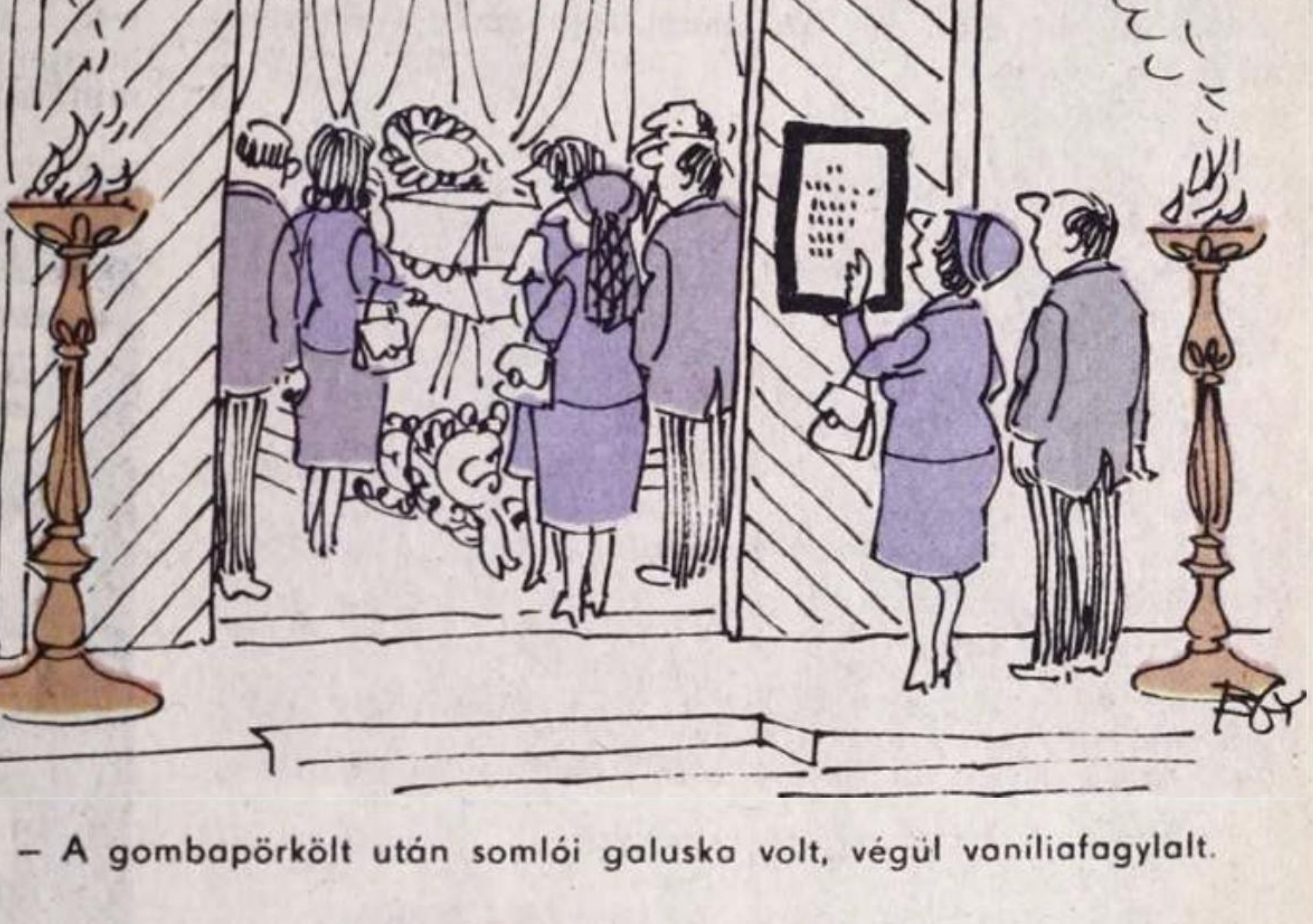

– A gombapörkölt után somlói galuska volt, végül vaníliafagylalt.

NYÁRI GYEREKEK

A nyári gyerek nem azt jelenti, hogy valaki nyáron született, hanem azt, hogy a nyár folyamán vállal munkát, abból a célból, hogy szerény gyermeki ellátmányát kiegészítve találkozzon az élettel, a munkával, valamint az emberekkel" — olvashatjuk dr. Küklopsz Aranka tanulmányában.

Küklopsz doktornő, aki éveket töltött a Szájzár és Agylakat RT. személyzeti osztályának élén, kandidátusi disszertációt készített a gyermekek nyári foglalkoztatásáról, s eközben több érdekes, valamint néhány figyelemre méltó következtetésre jutott. Mint a téma első számú hazai szakértője, attól sem riadt vissza, hogy néhány fiatallal elbeszélgessen: milyen volt első találkozása a munkával, hogyan fogadták a gyárban stb. Dr. Küklopsz Aranka rendelkezésünkre bocsátotta néhány nyári gyerekkel készített beszélgetés szövegét, mi pedig mindezt sietve megosztjuk az olvasóval.

R. Beáta: — Nagyon érdekes volt, mert a vállalat állományában lévő gemkapcsokat kellett megszámolnom. Soha nem gondoltam volna, hogy egy acélipari kombinátban ennyi gemkapocs van. Amikor ezzel a munkával végeztem, még mindig maradt 28 napom az egy hónapból. Elmagyarázták, hogy két eset lehetséges: vagy névsor szerint rendezem át a gemkapcsokat — ha két azonos nevű van közöttük, ami előfordul, akkor az anyjuk nevét is figyelembe veszem —, vagy pedig nyugton maradok és alszom a raktárban. Nekem nagyon tetszik, hogy egy munkahelyen az embernek van választási lehetősége, bár 28 nap egy raktárban nem igazán érdekes.

Z. Béla: — Nagyon fontos munkát végeztem a nyáron, három brigádnak vásároltam parizert, disznósajtot, és ha volt, Kőbányait. Először azt hittem, ez nem igazi munka, de azután megmagyarázták, hogy a termelés folyamatossága miatt ez ugyanolyan fontos, mint az anyagellátás. Megszerettem ezt a munkát, ha felnövök, lehet, hogy anyagbeszerző leszek.

K. Tímea: — Nekem már az első nap megmondták, hogy jó hogy itt vagyok, csak ne lássanak egész nap, mert zavarom a termelést. Itt kezdődött az én bújócskám: ha valamelyik kolléga észrevett, húsz forintot levontak a fizetésemből. Egy alkalommal szorult helyzetemben odáig jutottam, hogy írógépszalagnak álcáztam magam, de a főnök titkárnője így is megtalált. Én úgy látom, a gyárban eltöltött egy hónap nagyon hasznos volt számomra, mert megtanítottak arra, hogyha megtalálnak, mondjam azt, hogy ipiapacs. Ha nem megyek el ebbe a gyárba, talán az egész életem anélkül telt volna el, hogy valaha is kimondtam volna azt, hogy ipiapacs.

J. Géza: — Szerencsére én nem egyedül voltam nyári gyerek, hanem az egész osztályt alkalmazták, ráadásul ugyanannál a vállalatnál. Irtó klassz volt az egész, mi voltunk a közületi telefonkönyv. Az illető vállalat ugyanis már annyira eladósodott, hogy közületi telefonkönyvre sem futotta a keretből. Akkor jött az egyik fejesnek az ötlete, hogy alkalmazzanak harmincnyolc jófejű középiskolást. Így lettünk mi közületi telefonkönyv: két hét alatt megtanultam a 167-től a 201-ig oldalig, mindenkinek 34 oldal jutott, s legalább, ha csak egy hónapra is, de volt a vállalatnak közületi telefonkönyve. Meg voltak elégedve a munkákkal, sőt úgy értesültem, jövőre indigóként alkalmaznak bennünket.

G. Hajnalka: — Az első napon azt mondta az egyik főnök bácsi, hogyha vele jóba akarok lenni, akkor nem árt, ha kedves leszek hozzá. Én kedves voltam, de szerencsére ő is: amíg haza nem jött a felesége, azt is megengedte, hogy nála aludjak; otthon, a szüleimnek azt mondtam, hogy éjszakai műszakra osztottak be. Először nem akarták elhinni, azt mondták, egy bér- és munkaügyi osztályon nincs éjszakai műszak, de azután megnyugodtak; inkább dolgozzak éjszaka, minthogy rossz társaságba keveredjek.

Z. Vince — Én egy olyan vállalathoz kerültem, ahol a vezérigazgatót kellett helyettesítenem. Nem volt nehéz munka, bár néha éreztem, hogy kevés az én két gimnáziumom, három, esetleg négy is kellene. Apukám megígérte, hogyha jól tanulok, jövő nyáron a Parlamentben keres nekem valami munkát. Hogy kit kell helyettesítenem, azt egyelőre még nem árulta el . . .

Föld S. Péter

IPARI VEZETŐ

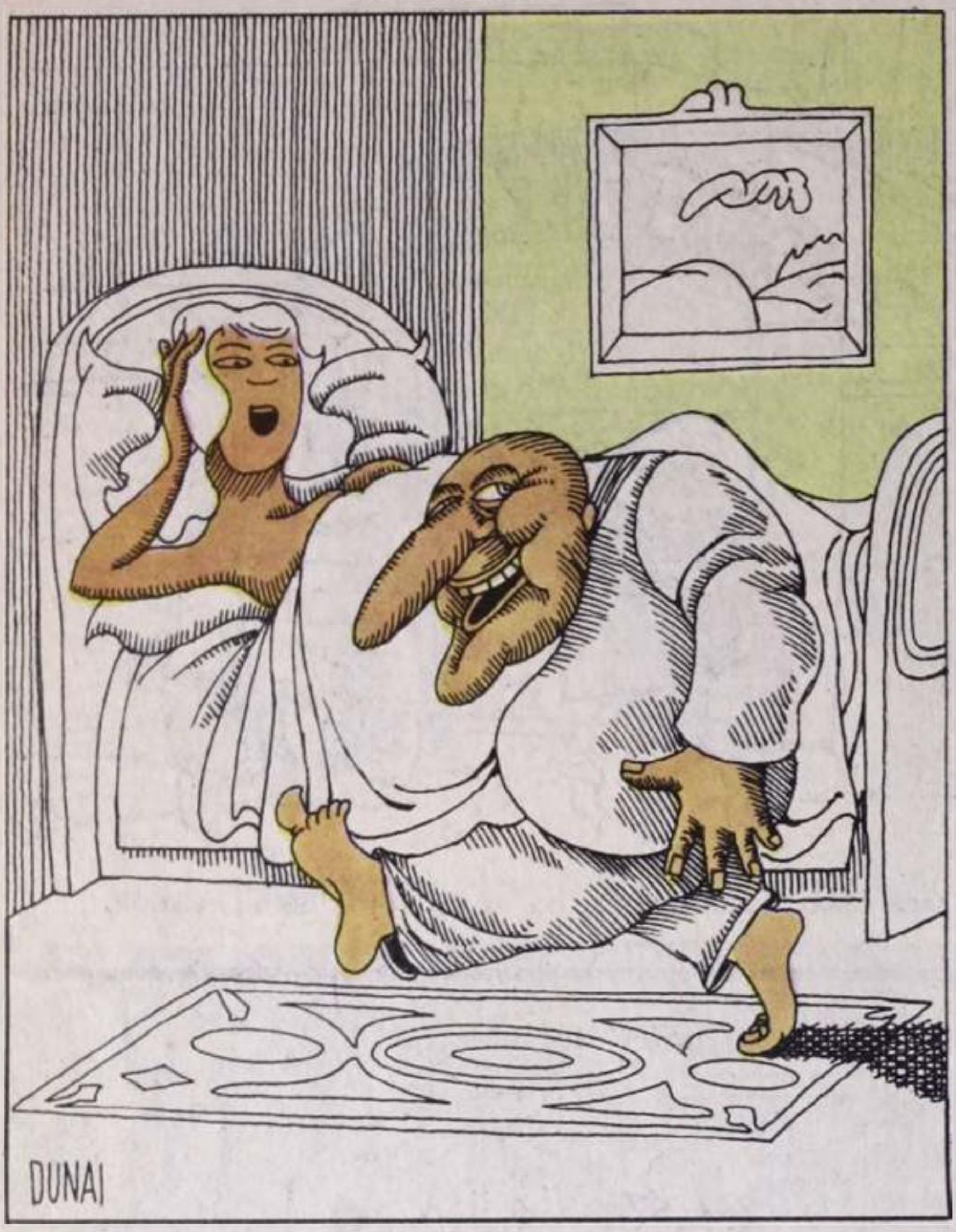

– Amióta megjöttél a tanfolyamról, állandóan a lépésváltást gyakorolod.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Maga nem látja, hogy ez az utca egyirányú?

— De igen, biztos úr... de nem is megyek két irányban!

*

A bokszmeccsen Kovácsot padlóra küldi ellenfele. A bíró számol fölötte:

— Egy, kettő, három...

— Ne kelj fel nyolcig! — súgja az edzője.

— Rendben — mormolja Kovács —, most hány óra?

GENERÁCIÓS ELLENTÉT

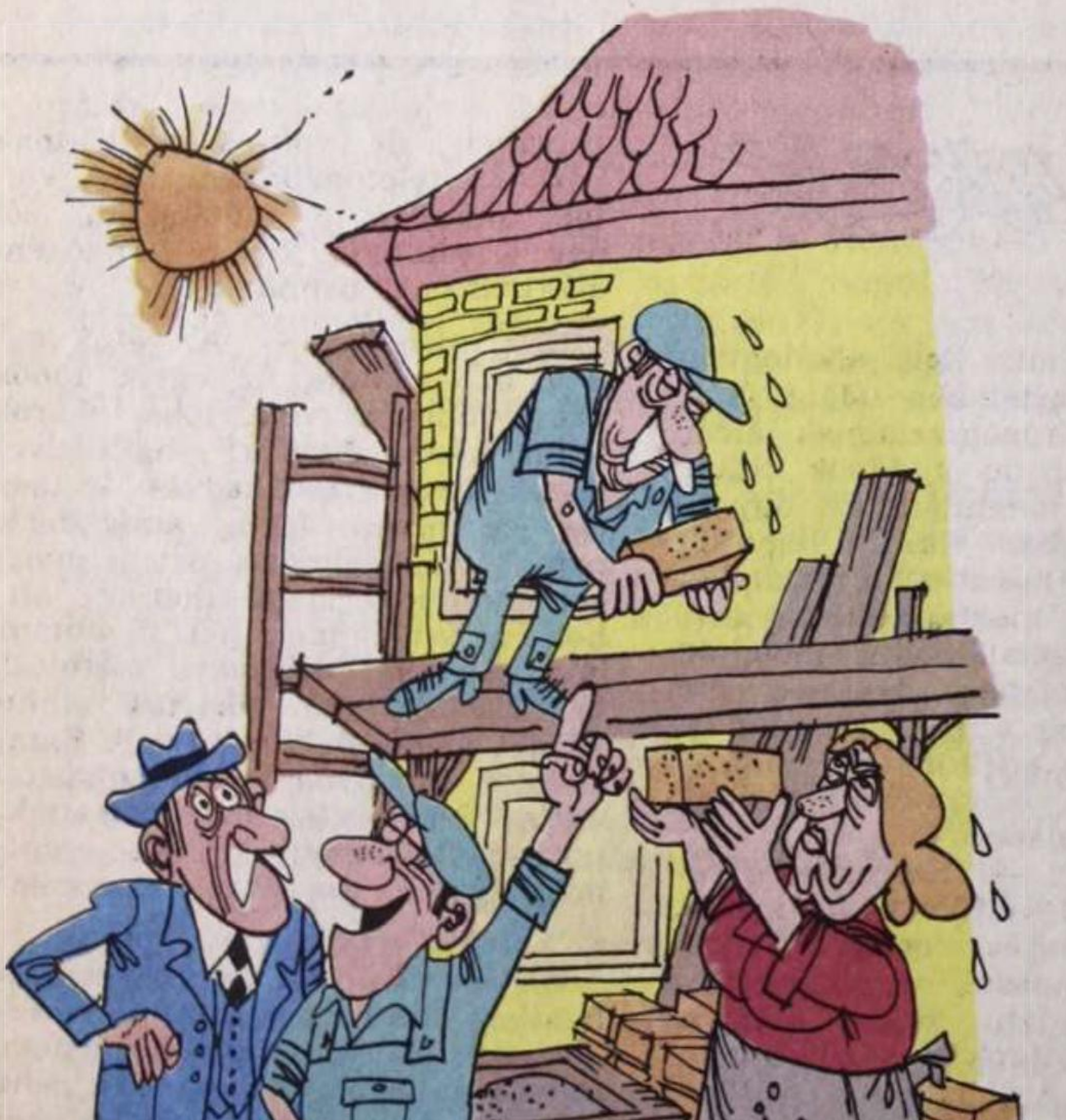

– A szüleim mindenben segítenek, hogy mihamarabb elköltözzünk tőlük.

HÓDOLAT MEGRENDELÉSRE

A napokban ismét felkerestem kedvenc ősparkom, a festői, zordon szépségű, jázmin illatú Almássy teret. A homokozóban ifjú építészmérnökök monumentális homokvárat építettek. A kőasztalok mellett rendkívül erkölcsös kártyások zsugáztak. Mindenki csalt. Ez így becsületes, egyenlő az esély. Korunk nagy humanistája, a hivatásos emberbarát Droznicsek Árpád nagy szelet görögdinnyét majszolt jóízűen.

— Elvem az, hogy a drága gyümölcs is egészséges — mondta bölcsen és helyet mutatott maga mellett.

— Halljam, jelenleg milyen misszióval teszi boldoggá Európát? — érdeklődtem kíváncsian.

— Feladtam egy hirdetést az újságban — nyújtotta felém a gyűrött papírlapot. Ezt olvastam:

Meg nem értett, kellően el nem ismert, sikerélményekben szegény írók, költők, festők, szobrászok, komponisták, színészek mutassák be nekem műveiket, alkotásaikat, amiket én elmélyülten ellenzek, majd szigorúan meg nem alkuvóan, könyörtelenül megdicsérek!

— És voltak jelentkezők? — kérdeztem Árpádot.

— Meghiszem azt! Nem is gondolja Magyarországon mennyi a profi és amatőr művész, akik úgy érzik, őket elhanyagolják, mellőzik.

— Mesélje el, miként zajlik le egy fogadás? — érdeklődtem Droznicsektől.

— A művész átadja a verset, novellát, a színész elmondja a nagymonológot. Én hosszan, hatásvadászó szünetet tartok, benyúlok a zsebembe a zsebkendőmért, melyben egy félbevágott vöröshagyma van, elrejtve. És ömleni kezdenek szememből a hálakönnyek, hogy milyen művészi élményben részesülhettem. Leborulok a zseni előtt, szent extázisban áradozva többször földhöz csapom magam az elragadtatástól és reszkető hangon, félig ájultan a rajongástól, a hódolattól csak dicsérem, csak dicsérem, csak dicsérem.

— És mi a hatása mindennek?

— Boldogan, elégedetten, büszkén távoznak. Lehet, hogy munkásságom nyomán nő a dilettantizmus, több lesz az álművész, de több lesz a boldog, elégedett ember — jelentette ki fölényesen Droznicsek.

— Ön megint tett valamit az Emberiségért. További sikeres működést kívánok. Viszontlátásra, Árpád.

Elindultam. Pár lépést tehettem, amikor Droznicsek utánam kiáltott:

— Hozza el egy pár humoreszkjét, ígérem meg fogok pukkadni a röhögéstől.

Galambos Szilveszter

AUGUSZTUS

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

4 HÉTFŐ Domonkos

Tán, ha törtetnél, Domokos,
lennél tévé-sztár, nagyokos.
De ha mindenki nagyokos,
ki melózik majd, Domokos?

5 KEDD Krisztina

Ha csöpög a tejed, Kriszti,
a közértben ne légy hiszti!
Örülj, hogy az élet napos
s nem te, csak a kenyér lapos.

6 SZERDA Berta

Ki látott már karcsú Bertát?
Csak akit a fűző vert át!
Bírja e tény arra Bertát:
kerülje a dobostortát!

7 CSÜTÖRTÖK Ibolya

Ibolya szép, mégis szerény,
hölgyeknél ez ritka erény.
Nem kér bundát, nem jár bálba,
Ibolya a férjek álma!

8 PÉNTEK László

Habár fiú-név a Laci,
hordta hajdan számos paci.
Ma autó jár s a Laci-ló,
ritka lett, mint a Tasziló.

9 SZOMBAT Emőd

Agglegények gyöngye Emőd,
tartja magát, mint egy erőd.
Az a gyanúm, öreglegény,
nem lesz ebből családregény.

10 VASÁRNAP Lőrinc

Piás Lőrinc lőrét iszik,
bambán beszív, hazaviszik.
Józan Lőrinc joggal mondja:
ebből lesz az ország gondja!

REFLEKTORFÉNYBEN

KOMORA IMRE

az új szövetségi kapitány

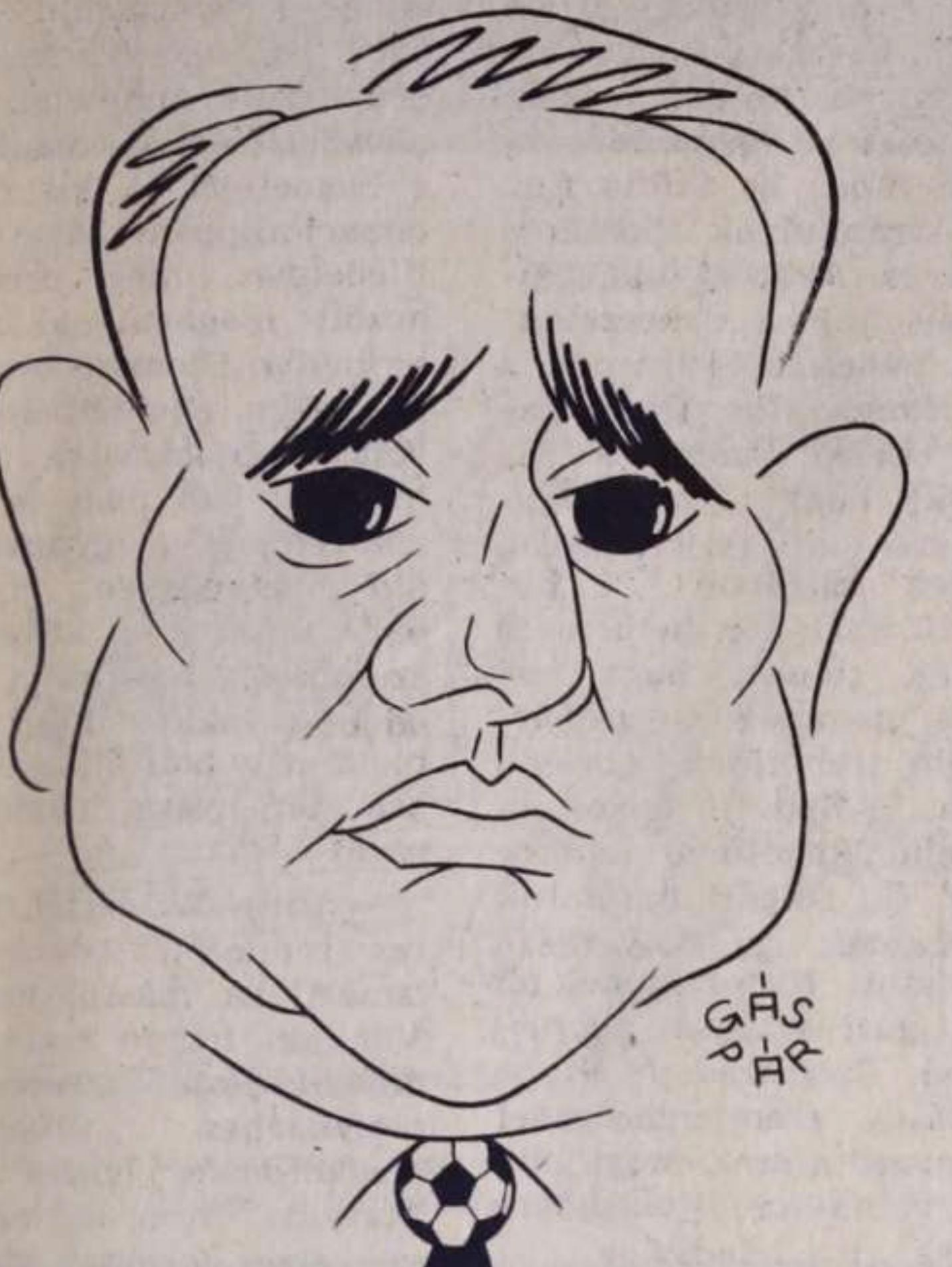

Reméljük: a bátrak bátra nem lesz a komorok Komora

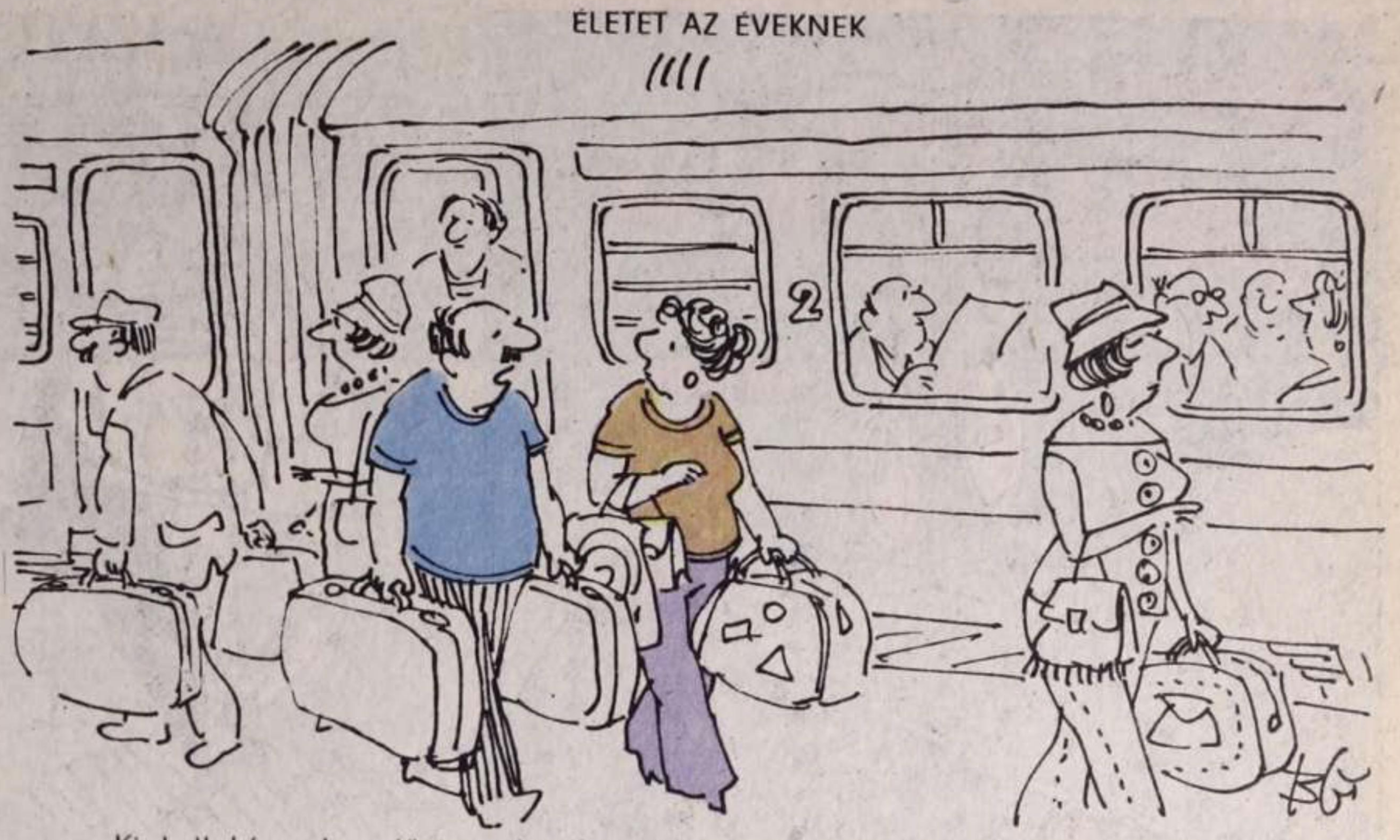

– Ki kell bírnunk erdőtüzet, bombát, földrengést, szökőárt, hisz ha túléljük, csak három év múlva utazhatunk!

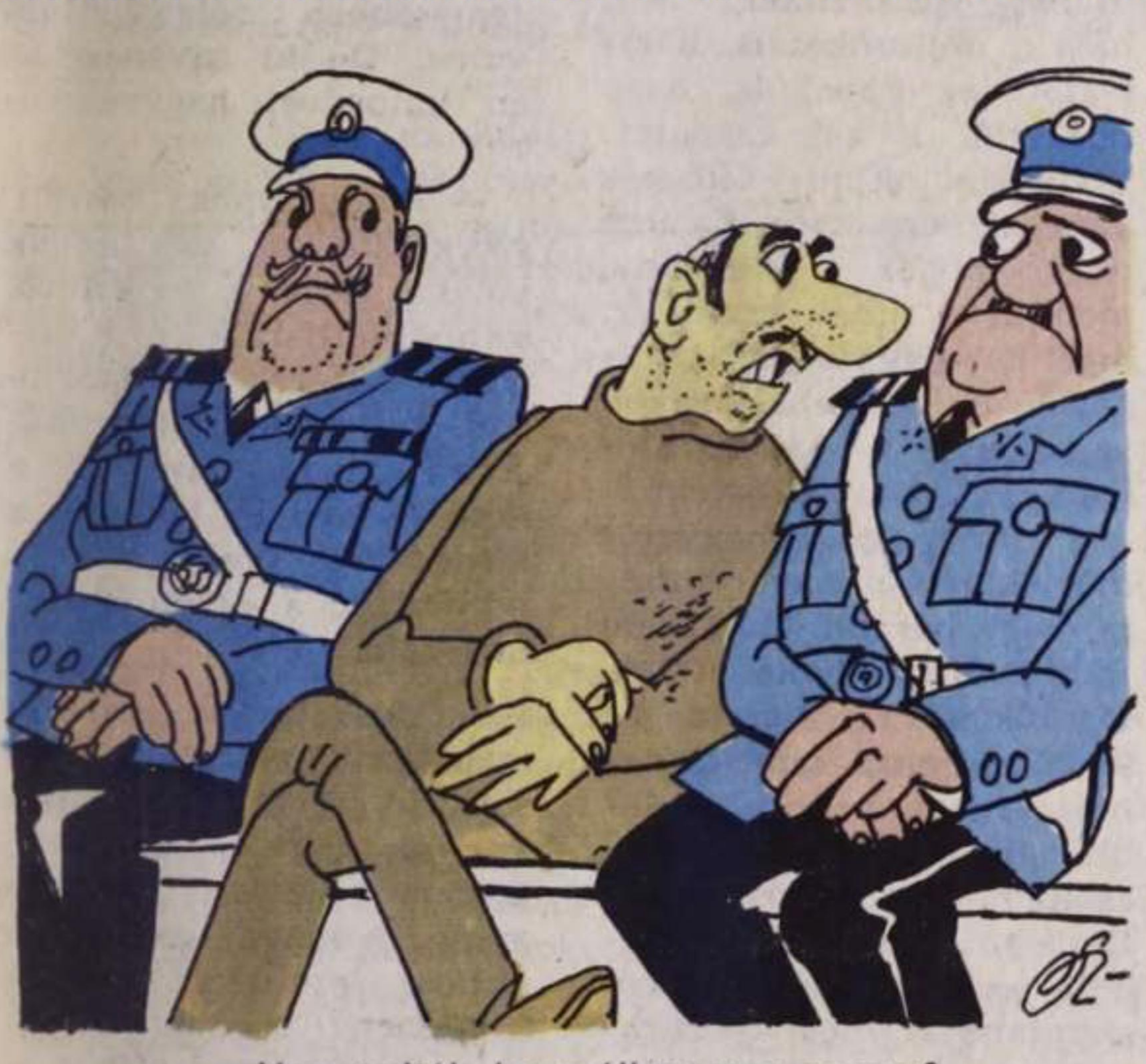

– – Nem tudják, hogy áll most a pezeta?

SIMOR ANDRÁS

RÁKSZEMMEL NÉZVÉST

A rák szerint
az megy hátra,
aki előre megy.
Rákszemmel nézvést
sehol,
semmi hiba,
mindenütt előre
halad a világ.
Micsoda roppant igyekezet,
szinte rohannak,
úgy mennek előre,
gondolja a rák,
kivéve ezeket a szegényeket,
akiknek semmijük sincs,
és akik
rettenetes erővel,
ügyet sem vetve rája,
haladnak útjukon
előre,
tovább,
vagyis rákszemmel nézvést:
hátra.

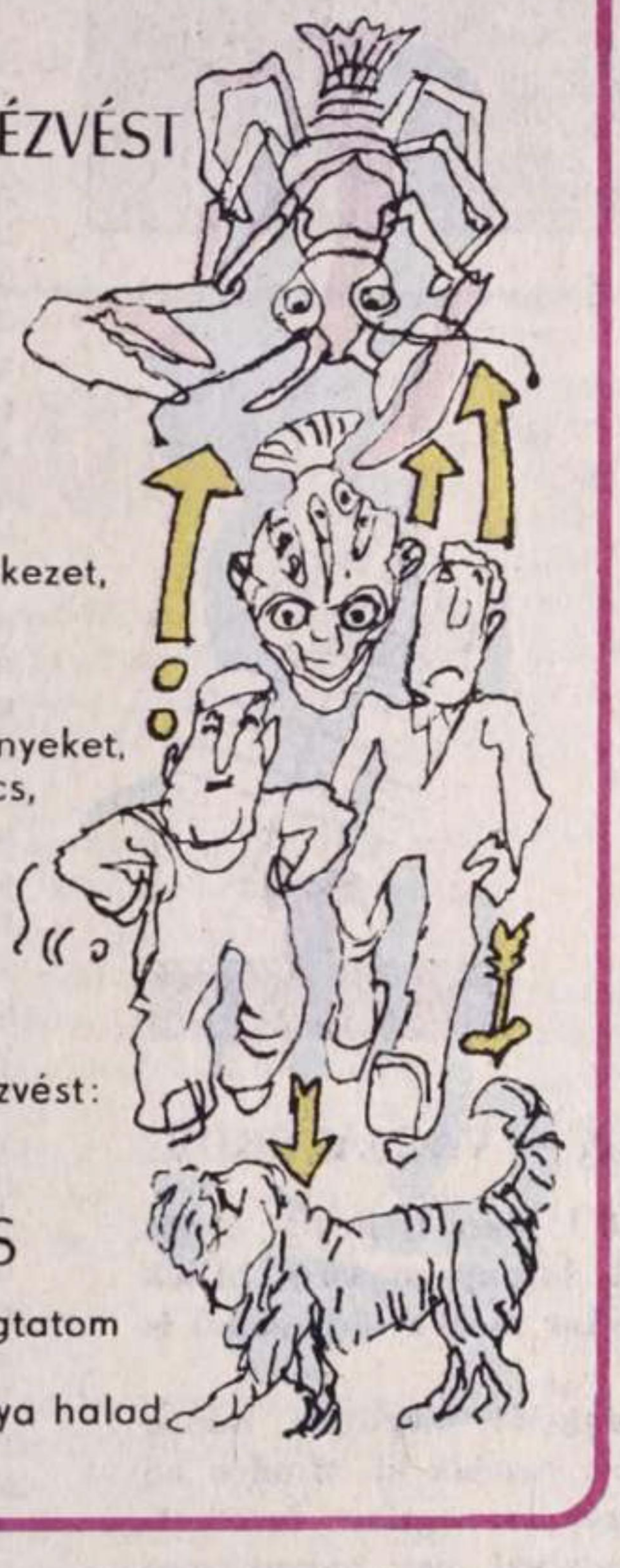

ÚJ KÖZMONDÁS

Új közmondással nyugtatom
magamat,
a karaván ugat, a kutya halad.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két jó barát beszélget:

— Hogyan támadt az az ötleted, hogy ilyen méregdrága étkészletet ajándékozz a feleségednek?

— A tervem fényesen bevált: a feleségem azóta a mosogató közelébe sem enged.

*

Kovács hazaérkezik az érettségi találkozóról. Megkérdi a felesége, milyen volt. Kovács legyint:

— Semmi érdekes, egy sereg régi arc, és legalább annyi új fogsor...

*

Verekednek a kocsmában. A csapos nyakon ragadja az egyik részeg cowboyt.

— Gazember! Miért lötted le a zongoristát?

— Oké! Írd a számlámra!

FŐKÖNYV

Az ország úttörői 1986-ban összegyűjtöttek:

1 876 431 kg papírt
896 420 kg textilhulladékot
78 007 854 kg fémet
8 542 1 l fáradt olajat
5 111 db akkumulátort
1 005 kg gombát

Az ország felnőtt lakossága 1986-ban elpocsékolt:

87 790 327 988 kg papírt
6 943 542 119 kg textilt
972 764 772 118 kg fémet
87 118 543 l motorolajat
795 176 db akkumulátort,
illetve megevett:
42 kg gyilkos galócát.

Kós Iván

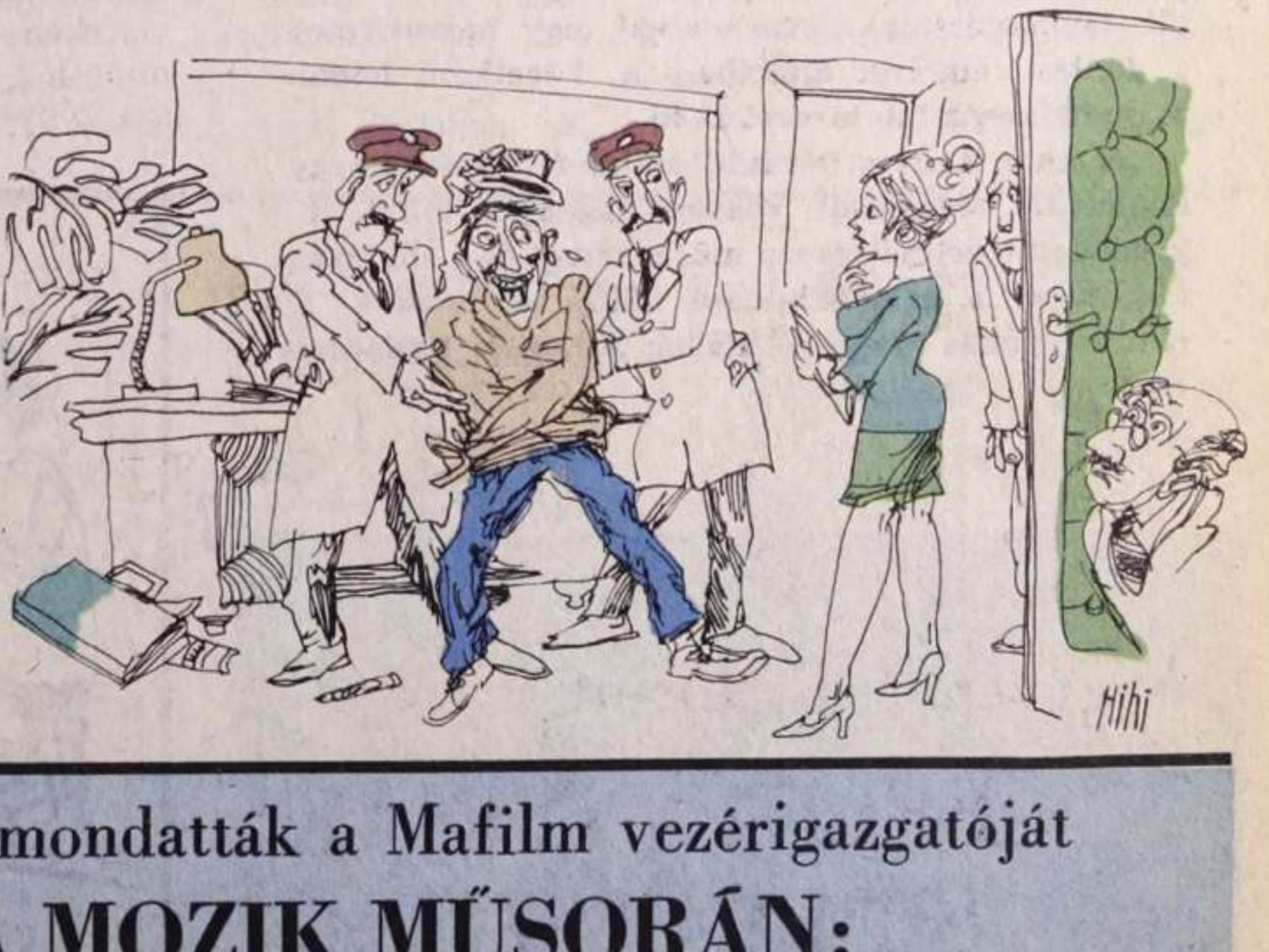

– Megjött a két kezesem, Pirike, leugrunk ide az OTP-be egy kis hitelért...

A rendezők lemondatták a Mafilm vezérigazgatóját

A MOZIK MŰSORÁN: A BIRODALOM VISSZAVÁG

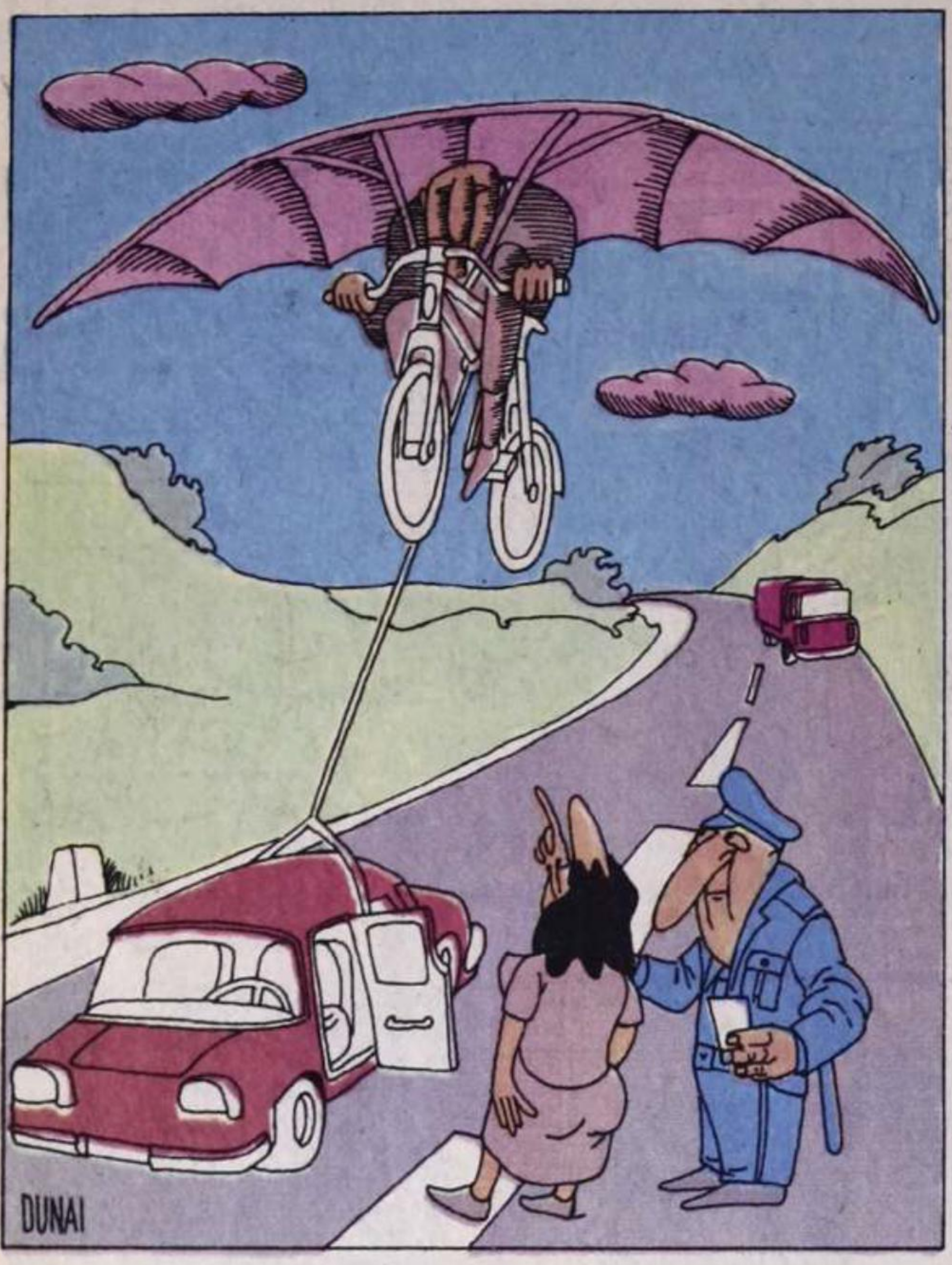

– A kerékpárutak elkészüléséig, ezt a megoldást választottuk.

A BÁDOG ANTENNA legújabb birtokosa:

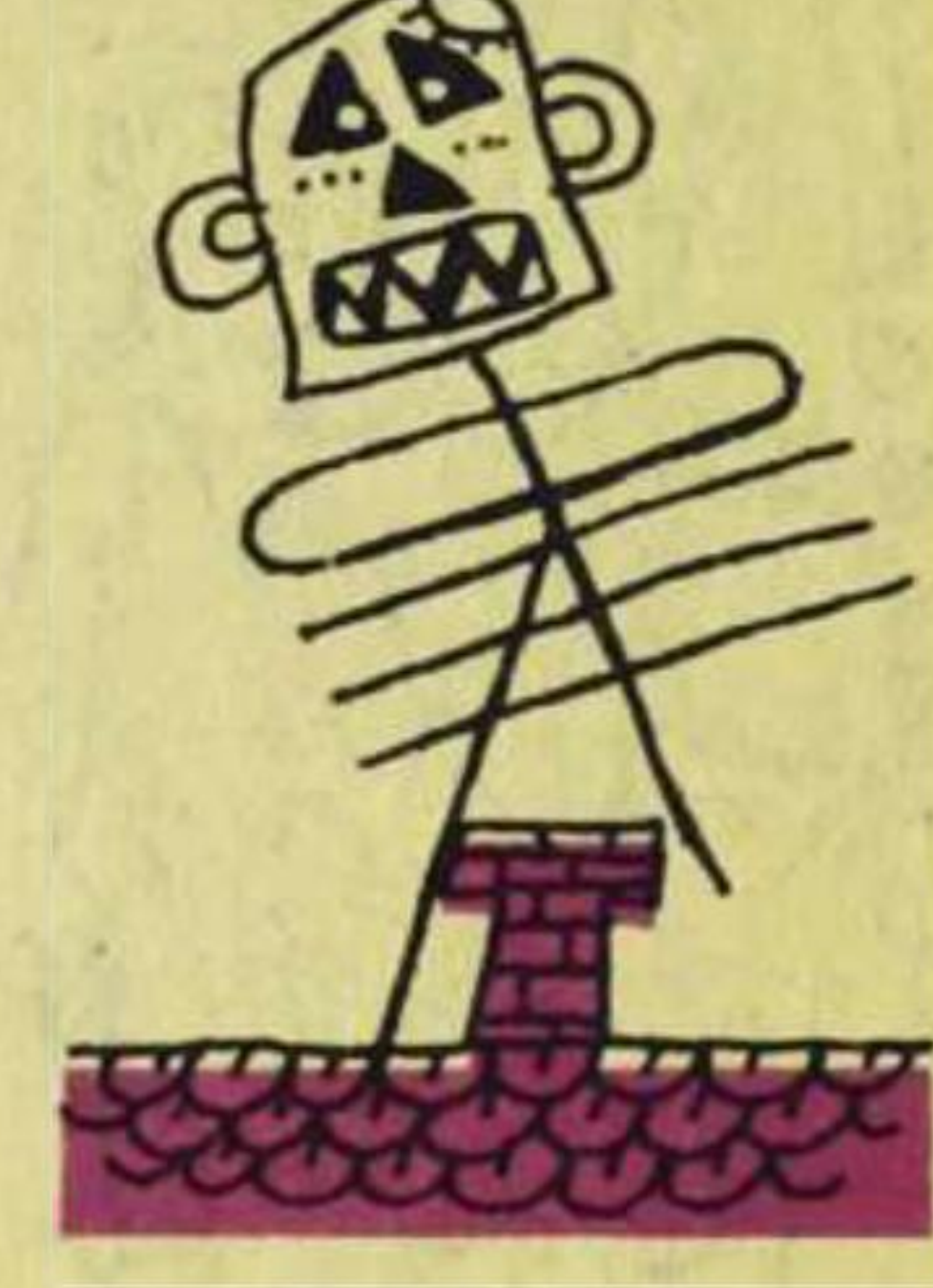

VÉGVÁRI HISTÓRIÁK — VÁRJÁTÉKOK

című honismereti vetélkedő 1. része (július 9., 20.05., 1. műsor). Vitéz olvasóink bizony sohasem hitték volna, hogy az unalom olykor még a törököknél is nehezebben űzhető el.

A leggyatrább tévéprodukciót megillető Bádog Antennát havonként egyszer osztjuk ki. Minden hó végén összegezzük az olvasók szavazatait, összevetjük munkatársaink javaslataival, úgy hozzuk meg a döntést, amelyet általában a következő hónap második szerdáján hirdetünk ki.

Kérjük a Kedves Olvasót, amint felbőszítette egy csapnivaló tévéműsor, rögvest ragadjon tollat, írja fel egy levelezőlapra a műsor címét és a sugárzás időpontját, s haladéktalanul küldje el nekünk. A címzés: Ludas Matyi — Bádog Antenna, Budapest, 1977.

Negyvenéves a forint

FELEANNYINAK SEM LÁTSZIK...

A KATOWICEI NAGYNÉNIKÉNK

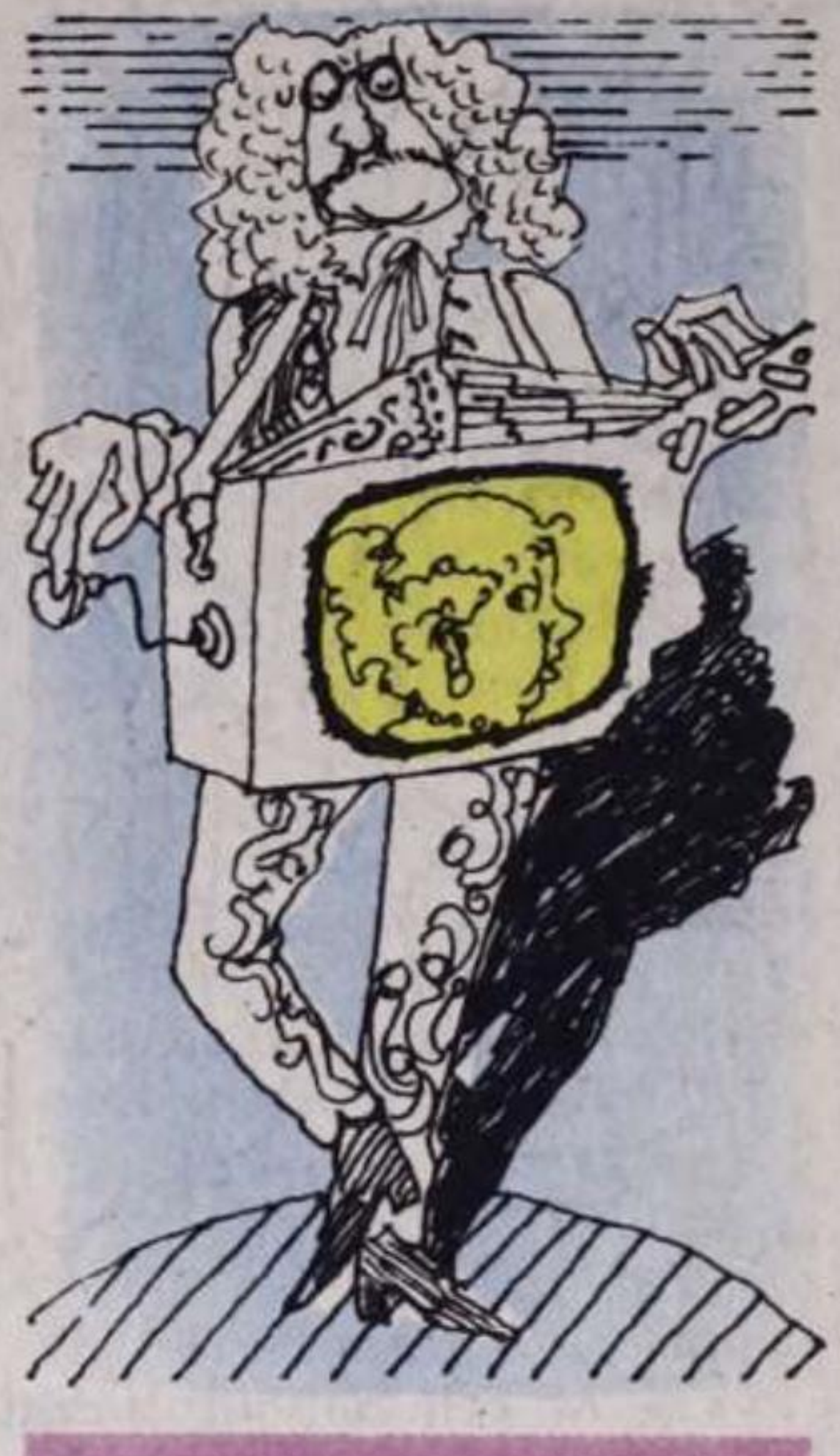

„Tévézni emberi dolog.”
(Kovács János)

Már megint összekülönböztem szomszédom Szabóval, szerkesztő úr. Családi viszálykodás volt, azon filozofáltunk, hogy mit mutassunk meg a családunknak, illetve a családunkból... Szombaton délután, csendes, árnyékos műsoridőben megszemléltem a Mabocse első adását. Tudja, van most az a 3×3 elnevezésű vetélkedő, amelyikben magyarok, bolgárok, csehek mérik össze mérhetetlenül nagy tudásukat, ügyességüket. Sajnálnám, ha nem látta volna, a következő kettőt az istenért el ne mulassza, roppant rokonszenves és felettébb tanulságos. Mi mostanában inkább a másik irányban koprodukálunk, ritkán jövünk össze a képernyőn testvéri, baráti népek fiaival, hogy így családon belül megmutassuk egymásnak az igazi énünket. Mindjárt az elején elkeseregte Vágó István úr, hogy a világ azt hiszi rólunk, a mi zenénk a cigánydal meg a magyarnóta, de nekünk más muzsika kell, lelkületünket a népi hangszereken előadott dalok mutatják meg igazán. Nosza rögvest kézbe is kapták a csehek és bolgárok egy tekerőlantot, hogy kitekerjenek rajta egy ősmagyar C-dúr skálát. Mivel az említett két baráti országban is milliók nézték az adást, meggyőződésem, hogy Prága és Szófia fiai, ha kirándulnak hozzánk, nem az Akácos utat gajdolják majd a kiskocsmákban, hanem csettintenek a prímásnak: ide gyere, Lajos, tekerd halkan a fülembe, hogy „Van vereshagyma a tarisznyában, keserű magában...”. Legalább családon belül hadd tudják rólunk, hogy hazánk nemcsak a tschárdásch, tschikósch, gulásch hona... Épp itt tartottam az elmélkedésben, amikor cseh és bolgár barátaink megkapták a következő feladatot: fűszerezzenek fel egy igazi magyar gulyáslevest. Szomszédom Szabó szokásos szemtelenségével azt mondta erre, hogy jobb lett volna ha a vízicibere főzése a feladvány, az jobban illik a tekerőlanthoz. A szerkesztő urak igenis tudták, hogyan kell valószerűen bemutatni életünket, jelenünket, meg még a múltunkat is. Kiviláglott ez abból is, hogy felkértük a két csapatot: egy-egy tagjuk öltözzék Rákóczi Ferencnek. Ez nem lesz nehéz feladvány, mondta a játékvezető úr, mert fejedelmünket a bolgárok és a csehszlovákok is ismerik — az ötvenforintosról. Realitásérzékünket bizonyítja, magyaros mértéktartásunkat mutatja, hogy barátainknak nem Bartók Bélának kellett öltözniük... Én kérem ettől ülve maradtam, elannyira, hogy még a nulladik Híradónál sem kapcsoltam ki a készüléket. De jól is tettem, szép családi eseménynek lehettem szemtanúja. Mert a Híradóvezető úr, megmutatván, hogy ő a legjobb férj és apa, maga mellé ültette a kisfiát is. Megmagyarázta, hogy a fiúcska tulajdonképpen szimbólum, azt példázza, hogy nyáridőn, mikor a gyermekintézmények is becsuknak, szegény szülő kénytelen magával cipelni a dolgozóba a csemetéjét. A kis riportersarj roppant bájos volt, illedelmes, még uzsit is hozott magával, akárcsak az oviba. Szomszédom Szabó velem ellentétben nem volt elragadtatva, azt mondta, van neki egy kilencvenéves nagynénikéje, aki hétvégeken mindig őket untatja, a következő szombaton beküldi a Híradóba, hadd üljön ott, hadd szimbolizálja az öregek téli-nyári magányosságát..

— Billy Wildertől, a híres rendezőtől (bizonyára ismeri, ha másról nem, a Van aki forrón szereti című filmjéről) egyszer egy pletykaéhes újságírónő megkérdezte, igaz-e hogy Marylin Monroe nagyon szeszélyes forgatás közben, s nagyon kellemetlen vele dolgozni? Wilder válasza: A katowicei nagynénémmel egészen biztosan kellemesebben dolgozhattam volna. De ki kíváncsi az én katowicei nagynénémre?

— Mondhatnak bármit, szerkesztő úr, van annak valami varázsa, ha színről színre láthatjuk a közismert emberek hozzátartozóit. A családi intimitásokra igenis kíváncsi a néző. Engedjék hozzánk a kisdedeket! Meg persze a hitveseket, s egyéb hozzátartozókat is...

— Most kezdek valamit megérteni. A Szabó-félék sokszor szóvá tették, miért van az, hogy ha egy rendezőnek színésznő a neje vagy a lánya, az szinte mindig szerepet kap a filmjében? Hát bizonyára nincs kire hagyni otthon a hölgyet...

Radványi Barna

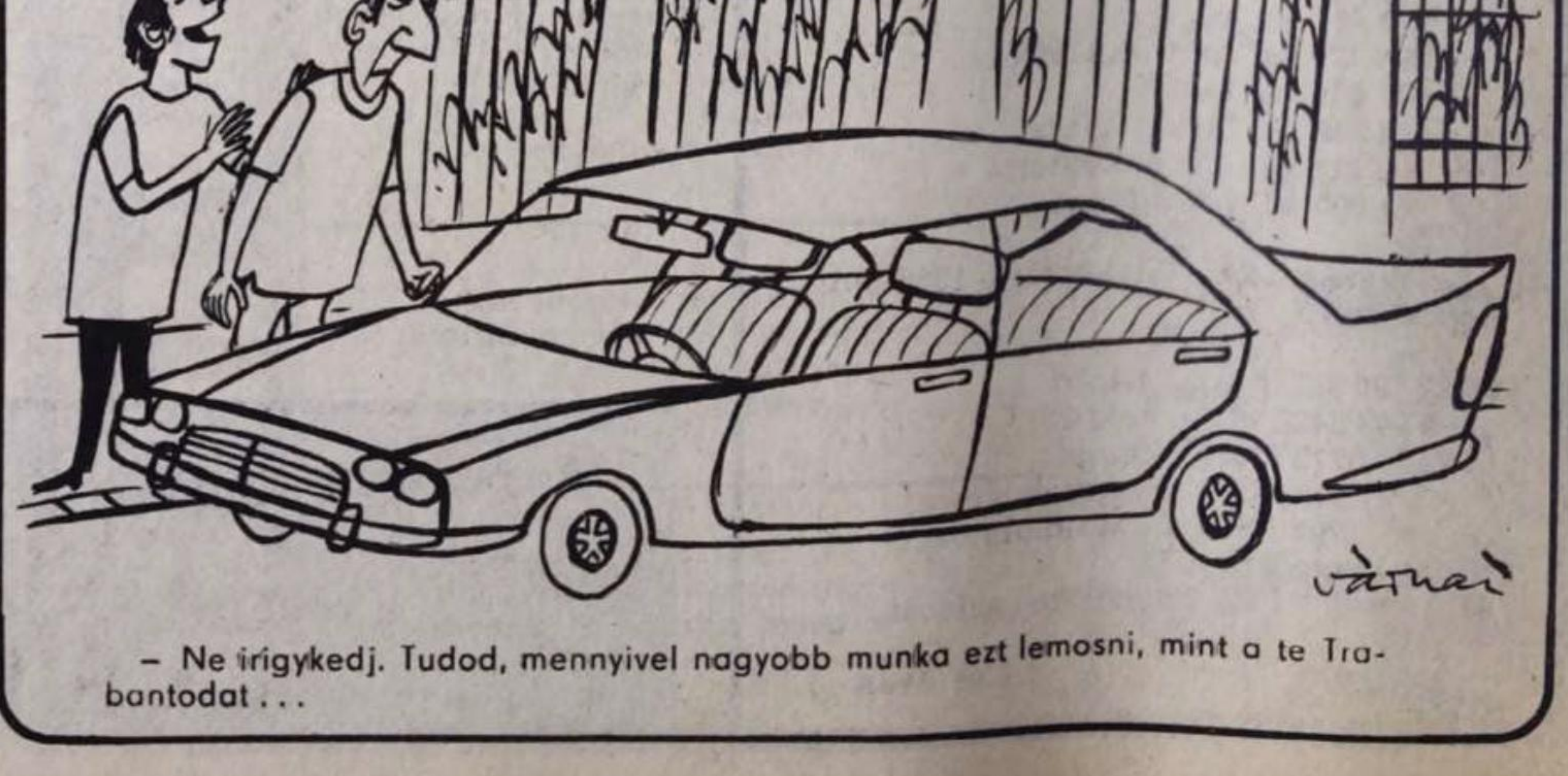

– Ne irigykedj. Tudod, mennyivel nagyobb munka ezt lemosni, mint a te Trabantodat...

Két össze nem tartozó hír

LENINGRÁDBAN BUNDAVÁSÁRT RENDEZNEK IDEHAZA INDUL A LABDARÚGÓ-BAJNOKSÁG

ÖRÖK HARAG

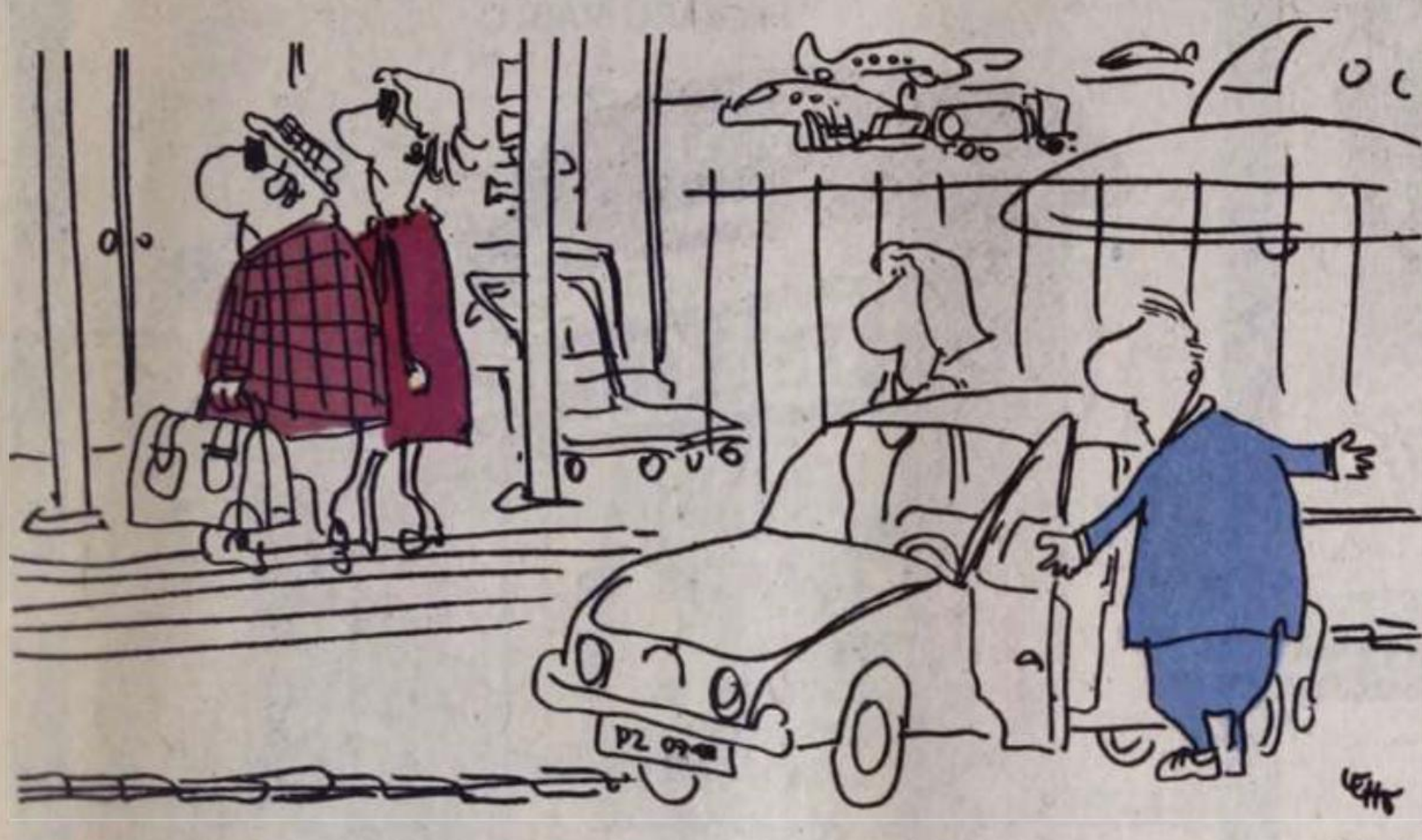

– Hogy magyarázzam meg Charlie bácsinak, hogy nem vagyok Old Timer gyűjtő és nem ajándékozhatom neki csak úgy a Skodámat?!

MAI ESZTÉTIKA

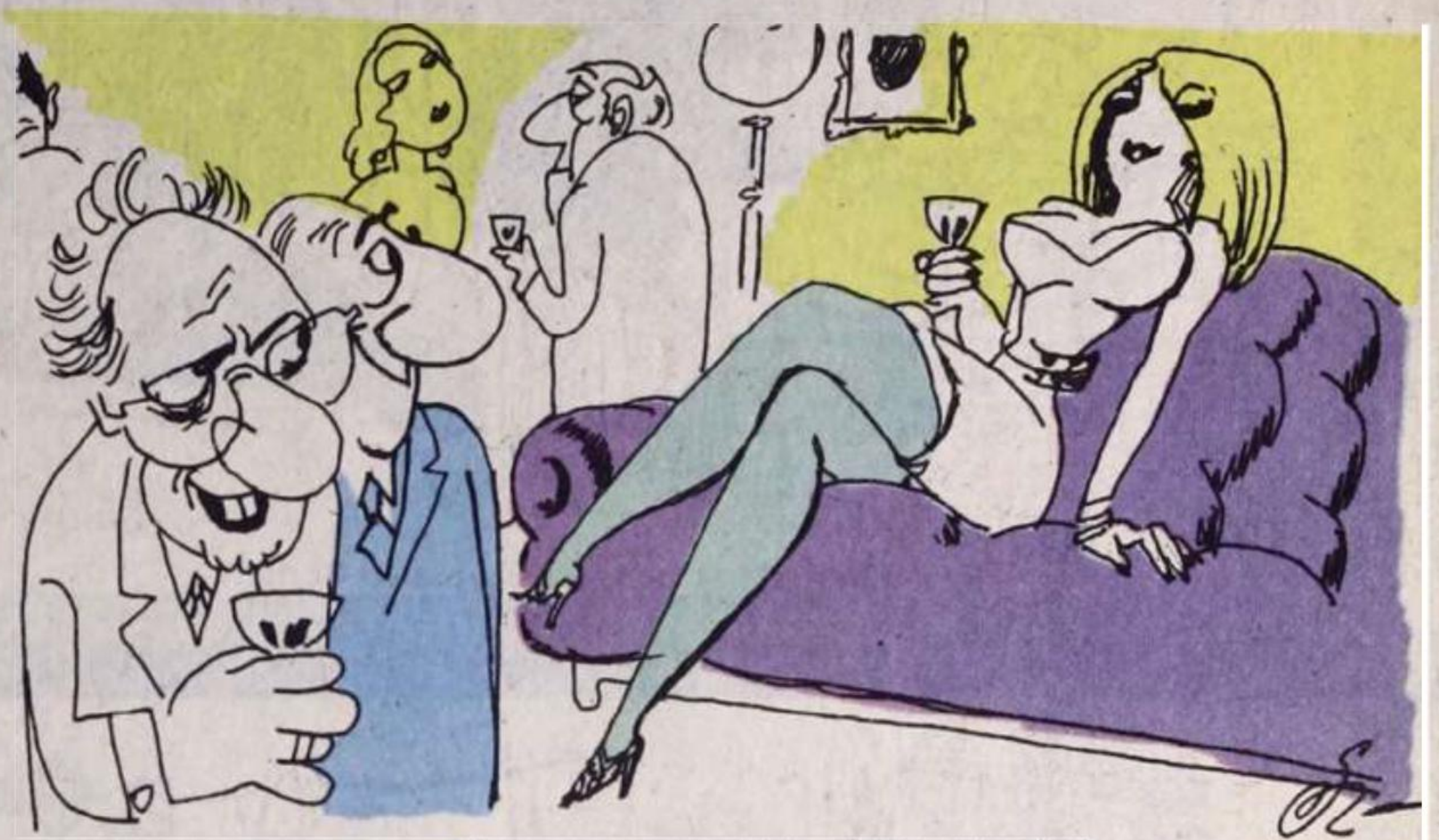

– Szép az, aki érdek nélkül fekszik!

BAKI BAKI HÁTÁN

Kortársi magyar regényben olvasható egy repülőgépről: *„Szép, piros zománcú potroha van, mint egy különös halfajtának.”*

Szó ami szó, az olyan hal, melynek potroha van, már önmagában is figyelemre méltó. És — igazsága vagyon a szerzőnek — csakugyan szerfölött különös az a halfajta, melynek potroha ráadásul piros zománcból van.

*

Az Esti Hírlapban olvasom: „Gyermekkorunk egyik naív beugrató kérdése: mi nehezebb, egy kilogramm vas vagy egy kiló toll? *Az elkapkodott válaszadó az egy kiló tollat véli nehezebbnek . . .”*

Eltűnődöm: vajon milyen lehet egy elkapkodott válaszadó? Továbbá miféle őrültek kapkodhatják el, s mely célból? Nekem még véletlenül se kéne olyan hibbant ipse, aki — a súlymennyiségtől függetlenül — a vas meg a toll közül az utóbbit tartja nehezebbnek.

Habár, amint azt némely hírlapírói példa is mutatja, a toll sem éppen könnyű, szentigaz.

*

„Békefesztivál Vincennes-*ban*” — áll egy cikk nagybetűs címében. A Vincennes-*ről* (venszenről) szóló cikk a Népszabadság*ben* jelent meg.

*

A Filmvilágban Bikácsy Gergely több ízben is *Gérard* Legrandnak nevezi *Michel* Legrand zeneszerzőt; a Képes Újságban ugyanekkor l. n. t. *Claude* Rivette-nek kereszteli át *Jacques* Rivette filmrendezőt. Mindez azonban semmiség utóbbi cikkírónak alábbi, a francia „új hullám” képviselőiről szóló mondatához képest: „A társaság illusztris, *a termés szinte végignézhetetlen — mert olyan kiváló . . .”*

Egy filmkritikus, aki bevallottan csak a rossz filmeket szereti végignézni — emmán döfi!

*

Szomorú eseményről olvasok beszámolót a Magyar Hírlapban: a metróban egy idős asszony „— öngyilkossági szándékkal — a beérkező szerelvény elé vetette magát”. A lap a legtragikusabb részletről is hírt ad: *„A forgalom 95 percen át részlegesen szünetelt . . .”*

Hogy mi lett a szerencsétlen asszonnyal? Erről nem esik szó a cikkben.

*

A Füles egyik rejtvénye szerint hazánk második gőzvasútvonala a Pozsony és Nagyszombat közti volt, és 26 évvel követte a Budapest—Vác vasútvonal 1846. évi átadását.

A valóság ezzel szemben az, hogy már 1854-ben is öt állandó gőzvasútvonal működött az országban. A pozsony—nagyszombati vasút, melyből csakugyan 1872-ben lett gőzvasút, Magyarország második *lóvasútja* volt. A bakiért az olvasók szíves elnézését kéri a rejtvény bűntudatos szerzője, s vele együtt a jelen cikké is, lévén a kettő történetesen egyazon személy.

*

A mexikói labdarúgó-világbajnokság sok szép sportriporteri csemegével szolgált. Például Gulyás László szerint, ha egy játékost a büntetőterületen belül egy védő *feltart*, akkor „bizony, jogos a 11-es”. Ez azért is figyelemre méltó, mert eddig úgy tudtuk, hogy feltartásért csakis *közvetett szabadrúgás* ítélhető, a pálya bármely részén.

Még egy csinos mondat, azonos forrásból: *„Tegyük a szívünket a kezünkre . . .”* E gyakorlatot a tévétorna híveinek figyelmébe ajánlom.

Timár György

NYÁRI IGAZOLTATÁS

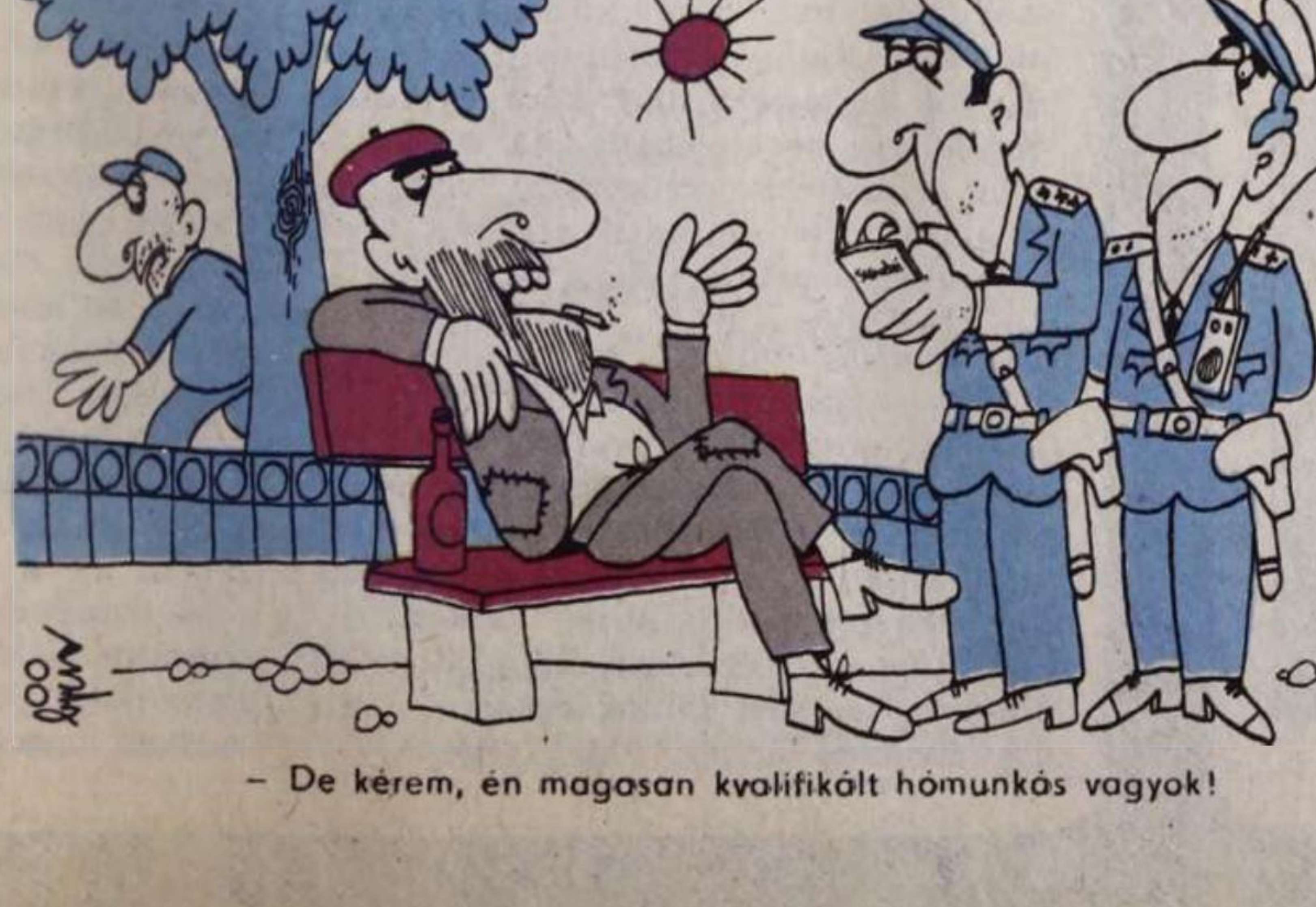

– De kérem, én magasan kvalifikált hómunkás vagyok!

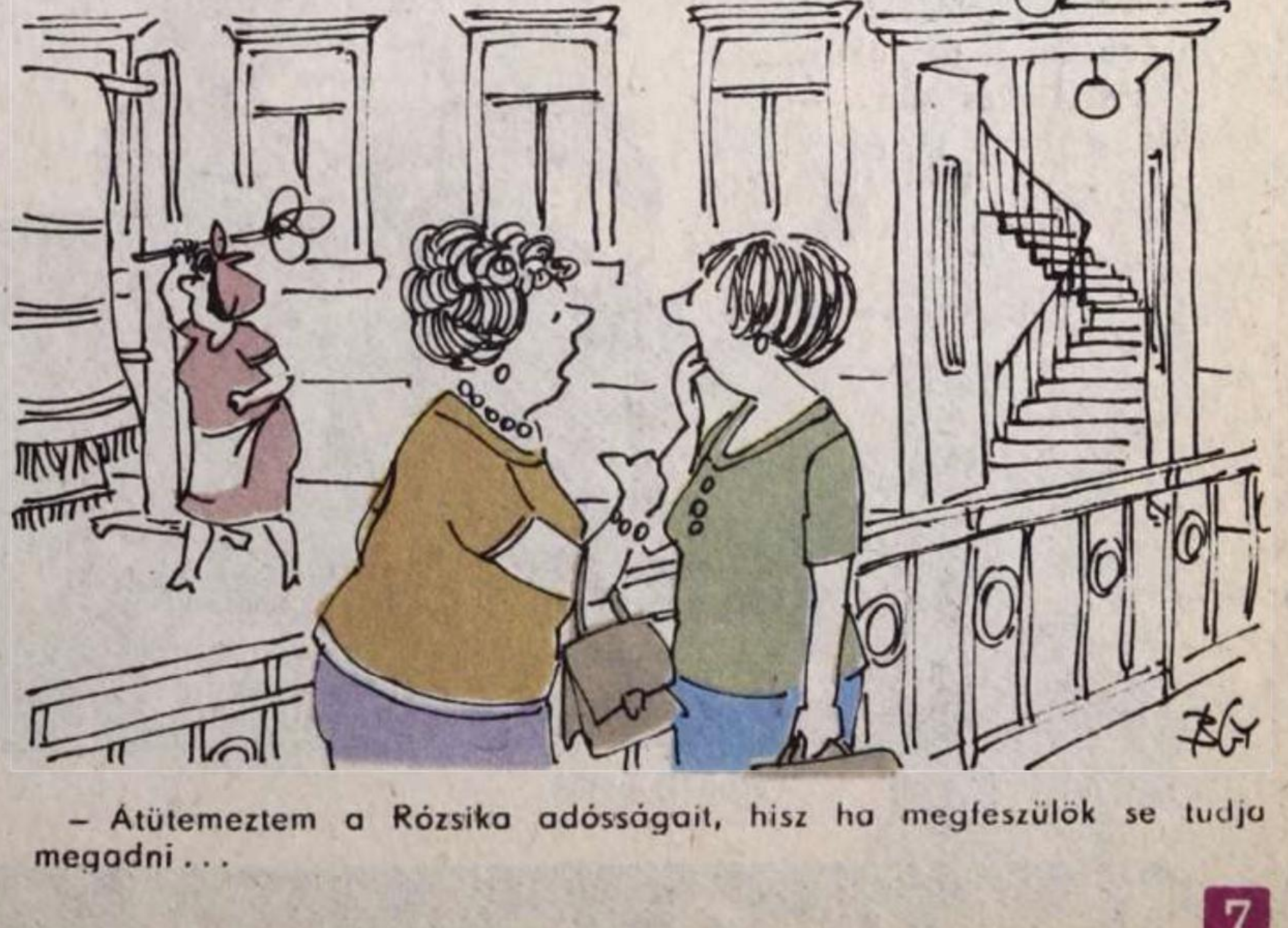

– Átütemeztem a Rózsika adósságait, hisz ha megfeszülök se tudja megadni . . .

BESZÉLNI NEHÉZ

SPÓROLÁS

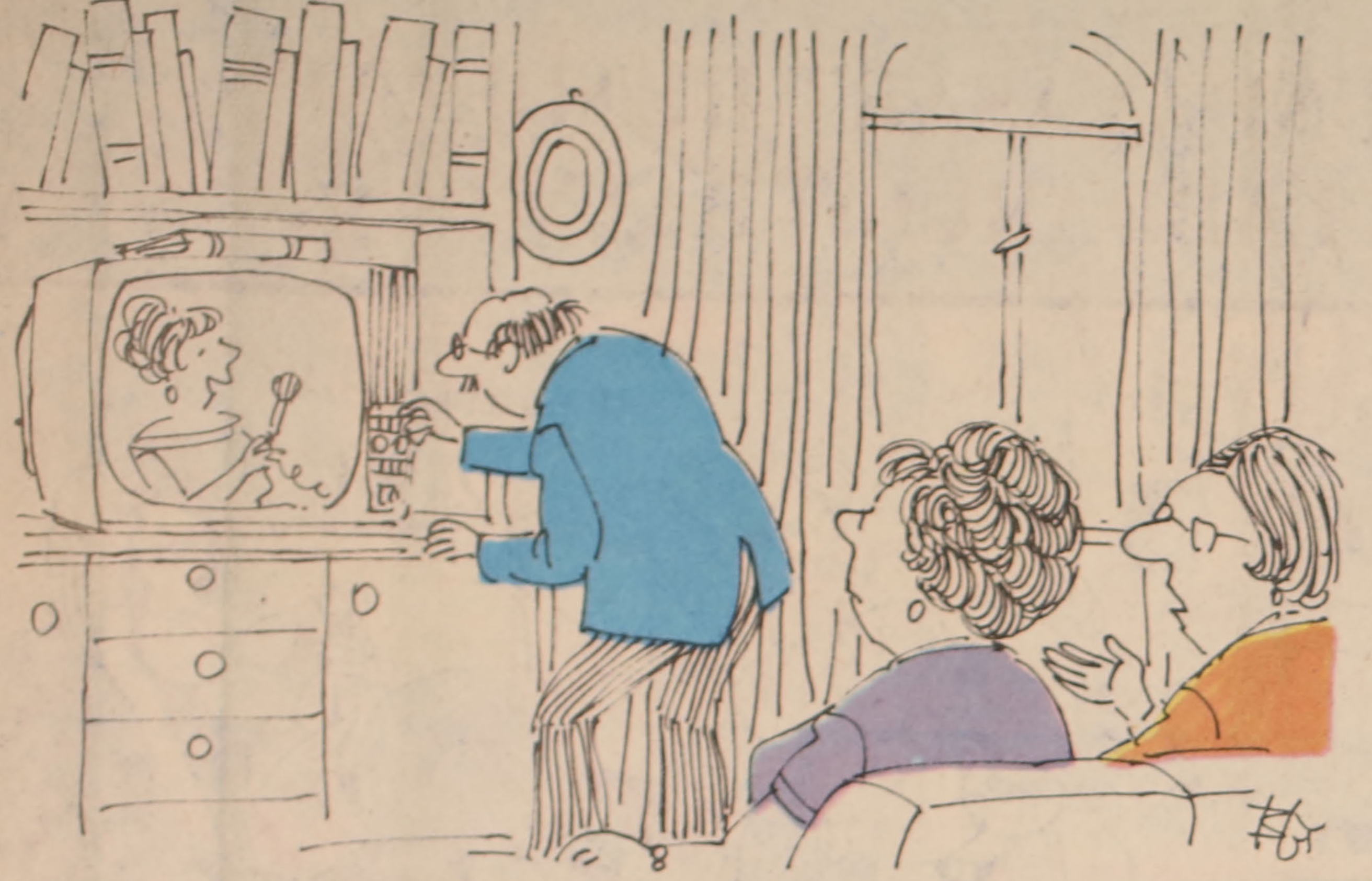

– Amióta süket a papa, leveszi a hangot.

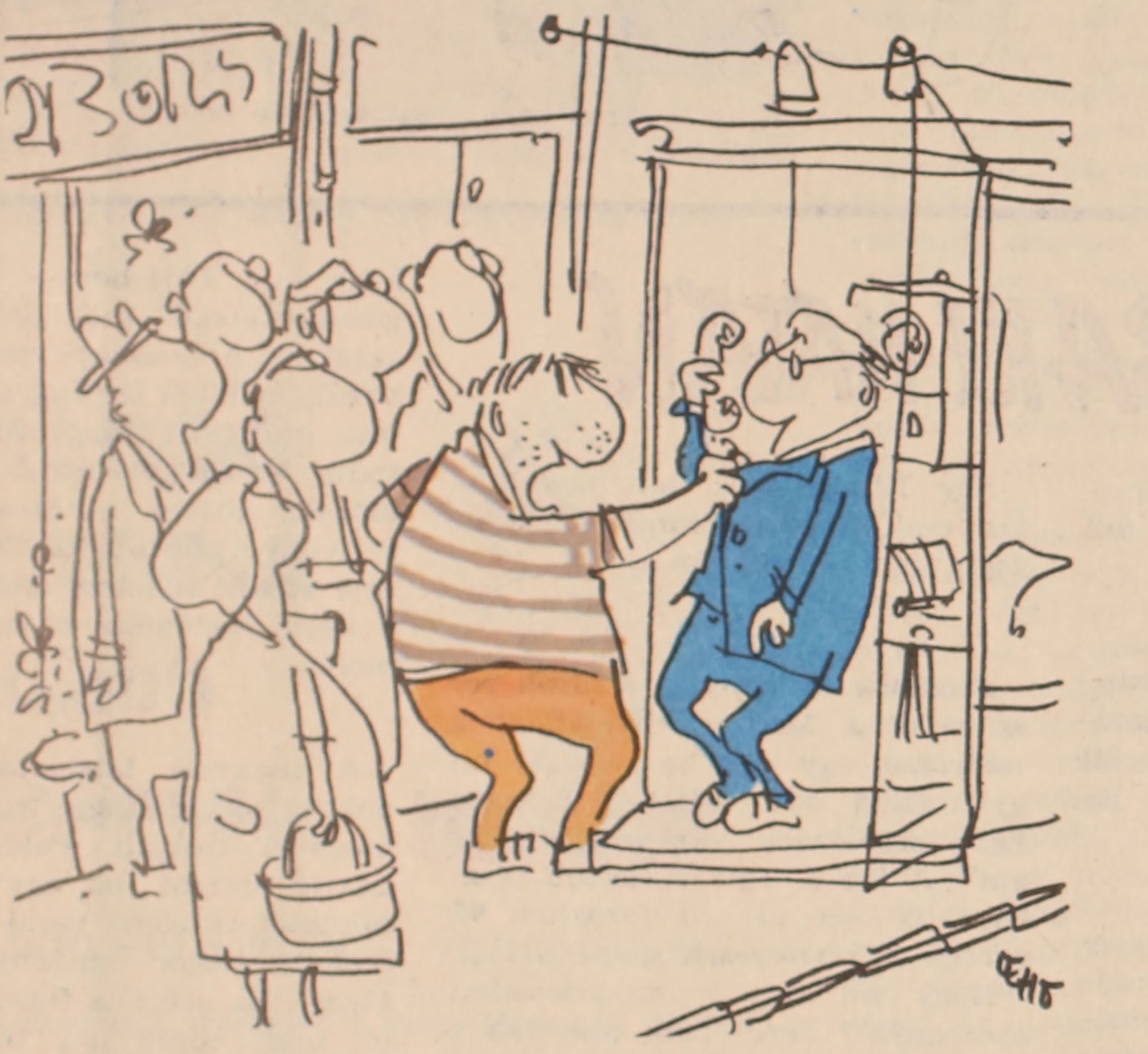

– Már egy órája hallgassuk, hogy dumált azzal a Deme professzorral!

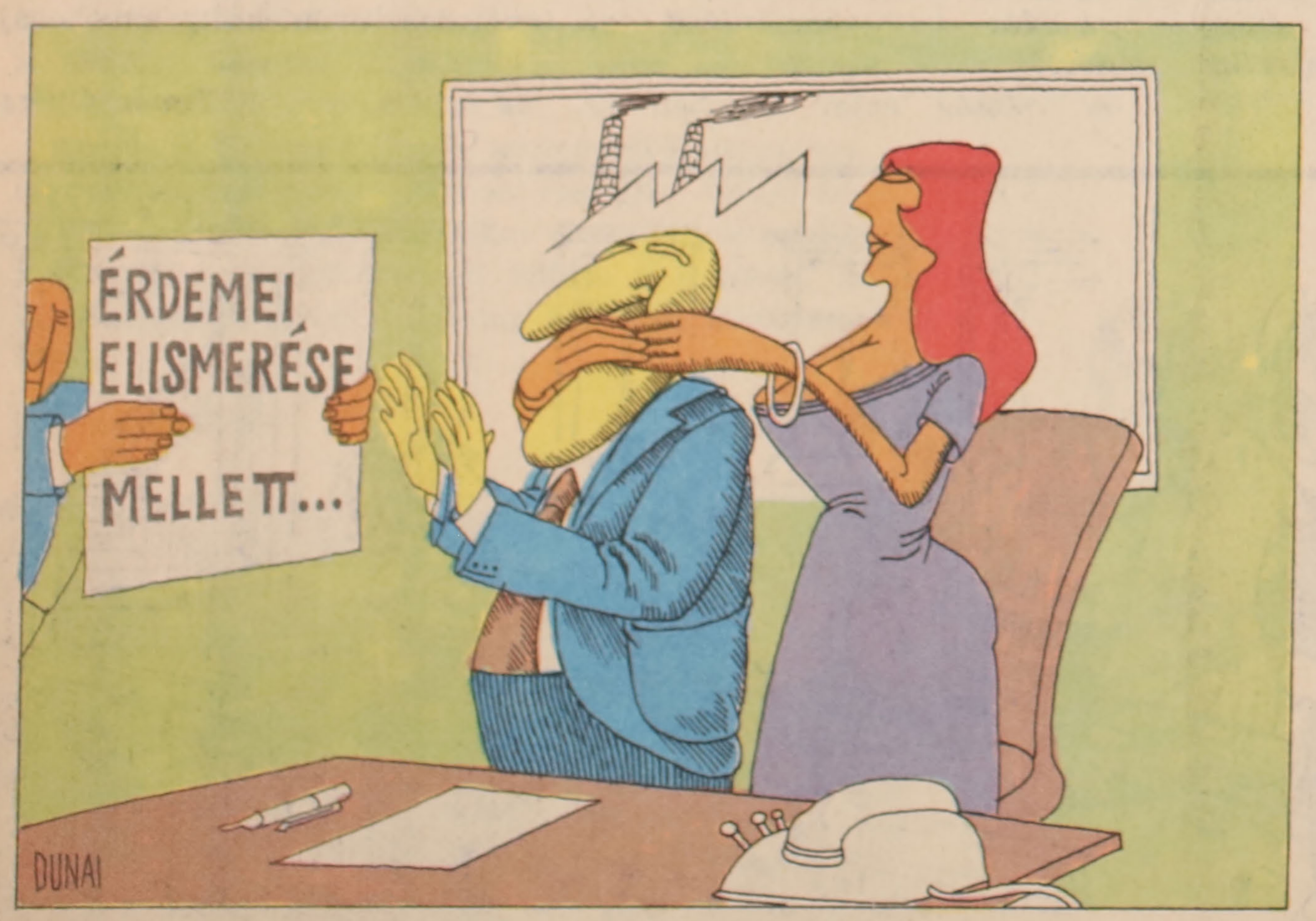

FELKARÚ RABLÓ

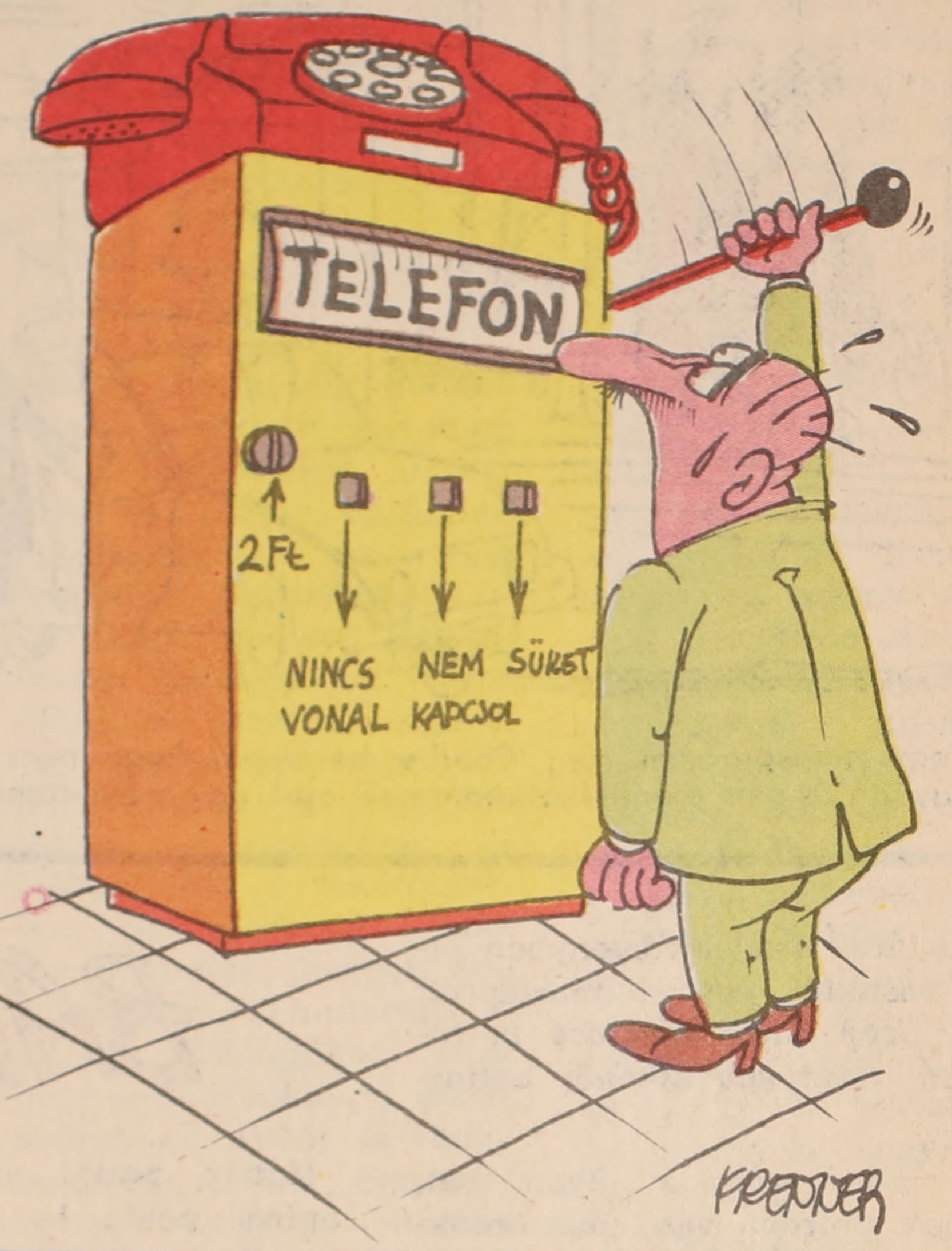

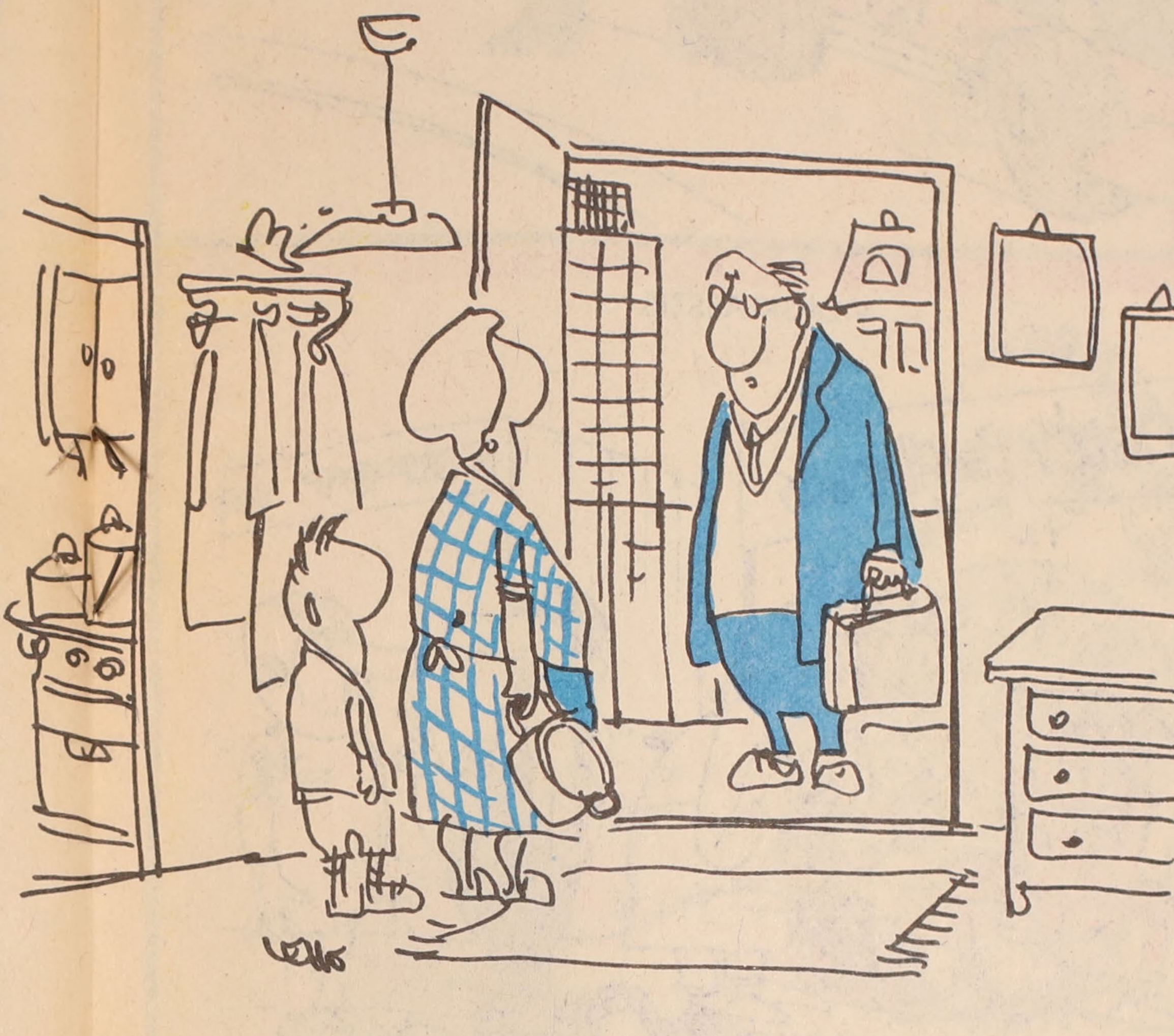

– Nem találtam jó telefont, csak azért szólok, hogy nem tudok most hazajönni . . .

a Lóri-teszt

A tudós logopéd meggörnyedt az áhitattól, mert igen fontos egyén toppant a rendelőjébe.

— Igen fontos előadást kell tartanom — mondta az igen fontos egyén. — Úgy értesültem, hogy ön hathatós segítséget képes nyújtani ilyen ügyekben.

— Szó, ami szó — szerénykedett a tudós logopéd — hivalkodhatok néhány tisztes eredménnyel. Mást ne mondjak, a népszerű közgazdásznak mindig gondja volt a sziszegőkkel. Előadásai alatt a hallgatóság első három sora már az első mondatok folyamán ronggyá ázott. Egy finom porlasztó beiktatásával azonban sikerült ezt az átnedvesedési veszélyt a minimálisra csökkentenünk. Egy közismert kommentátor pedig képtelen volt ropogtatni. Egy r-hangzó már kora gyermekségében a torkán akadt. Az első vizsgálat eredménye csüggesztő volt. Azt mondta: „Nem minden szachka fachka tachka-bachka, csak a tachka-bachka szachka fachta tachka-bachka". Egy határás műtét során ezt az anomáliát végképp kiküszöböltük.

— És most hogy mondja?

— „Nem minden szajka fajka tajkabajka, csak a tajka-bajka szajka fajka tajka-bajka". Ami ugyebár ég és föld. Egy kedvelt politikusunk viszont...

— Roppant érdekes — pillantott órájára az igen fontos egyén —, sajnos azonban az én időm véges.

— És kié nem? — kiáltott a tudós logopéd. — E földi létünk siralomvölgy csupán, ám ezt kétségkívül javunkra írják a túlvilágon. Bocsásson meg, én hitbuzgalmi nevelést kaptam. Nos, engedelmével legott hozzálátunk a vizsgálathoz. Következzék az első próba. Szíveskedjék a szavakat igen óvatosan ejteni, mert a híres hírmagyarázó nyelvét e vizsgálat után három hétre gipszbe kellett tennünk. Tessék tehát utánam mondani: „Sárga bögre görbe bögre, sárga bögre görbe bögre."

— Sárga bögre görbe bögre — kolkolvált fickósan az igen fontos egyén. — Sárga bögre görbe bögre. Sárgabögregörbebögresárgabögregörbebögre.

— Kitűnő — lelkendezett a tudós logopéd. — Lássuk a következő próbát. Legyen szabad figyelmeztetnem, hogy a robogó riporternek e próba következményeképpen a nyelvét három napig kellett percenként felváltva forró és hideg vízbe öltögetnie. Tehát: „Isznak a betyárok, mert jó nyár jár rájok".

— Isznak a betyárok, mert jó nyár jár rájok. Isznak a betyárok, mert jó nyár jár rájok. Jónyárjárrájokjónyárjárrájokjónyárjárrájok... Várjon csak, tudok én is egy ilyen mókát: „Piros pipacs az árokban..."

— Ismerem — sunnyogott a tudós logopéd. — Ezt azonban mellőzni szoktam, mert pornográf töltésű nyelvbotlásokra vezethet és én hitbuzgalmi nevelést kaptam. Kérem, az ön beszédtechnikája páratlan és már rá is térhetünk a Lóri-tesztre.

— Lóri-teszt? — csodálkozott az igen fontos egyén. — Az miféle?

— A papagájom divatos közhelyeket intonál s ön lesz szíves utána mondani. Tessék. Ereszd el, Lóri!

A jelentős jószág zavartan bözzentette meg tarka tollait, mintha szégyelné magát:

— A kooperrrációs emberrrgó parrraméterrre — rikácsolta. — Volumen! Koncepció! Tőkerrrecidivitás!

Az igen fontos egyén hűségesen visszhangozta a madár szavait, a tudós logopéd pedig spontán vastapsban tört ki, holott ez az ötvenes évek óta nem volt szokása.

— Gratuláció — kiáltotta szépen tagolva. — Uram, ön tökéletesen beszél és bízvást megtarthatja az igen fontos előadását.

— Hát nem egészen — mondta némileg talán röstelkedve az igen fontos egyén. — Azt az előadást ugyanis leírják nekem.

— Na és? — álmélkodott a tudós logopéd. — Hol itt a hézag?

— Hát ott, hogy beszélni könnyű. Csak...

— Csak?

— Olvasni nehéz...

Peterdi Pál

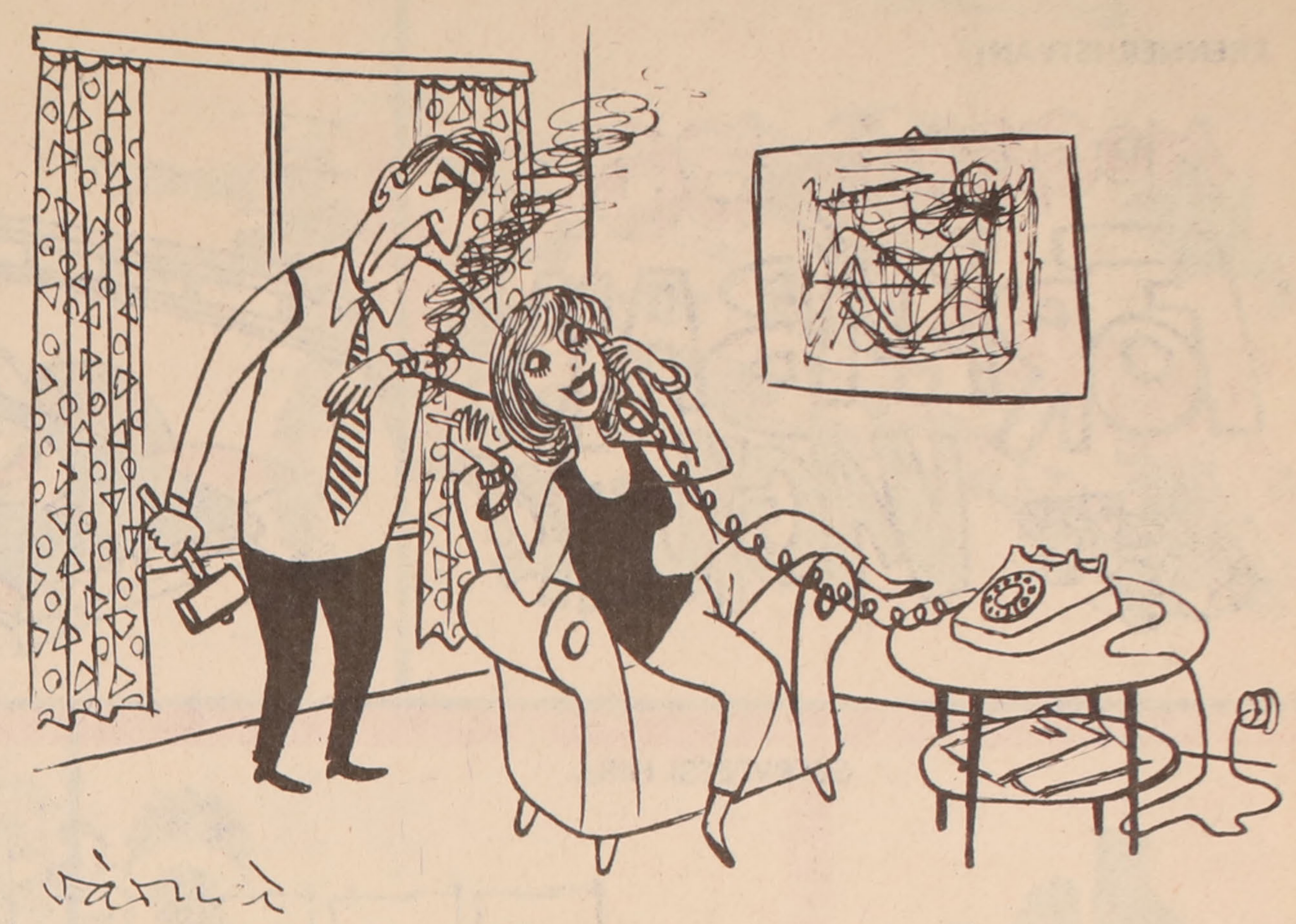

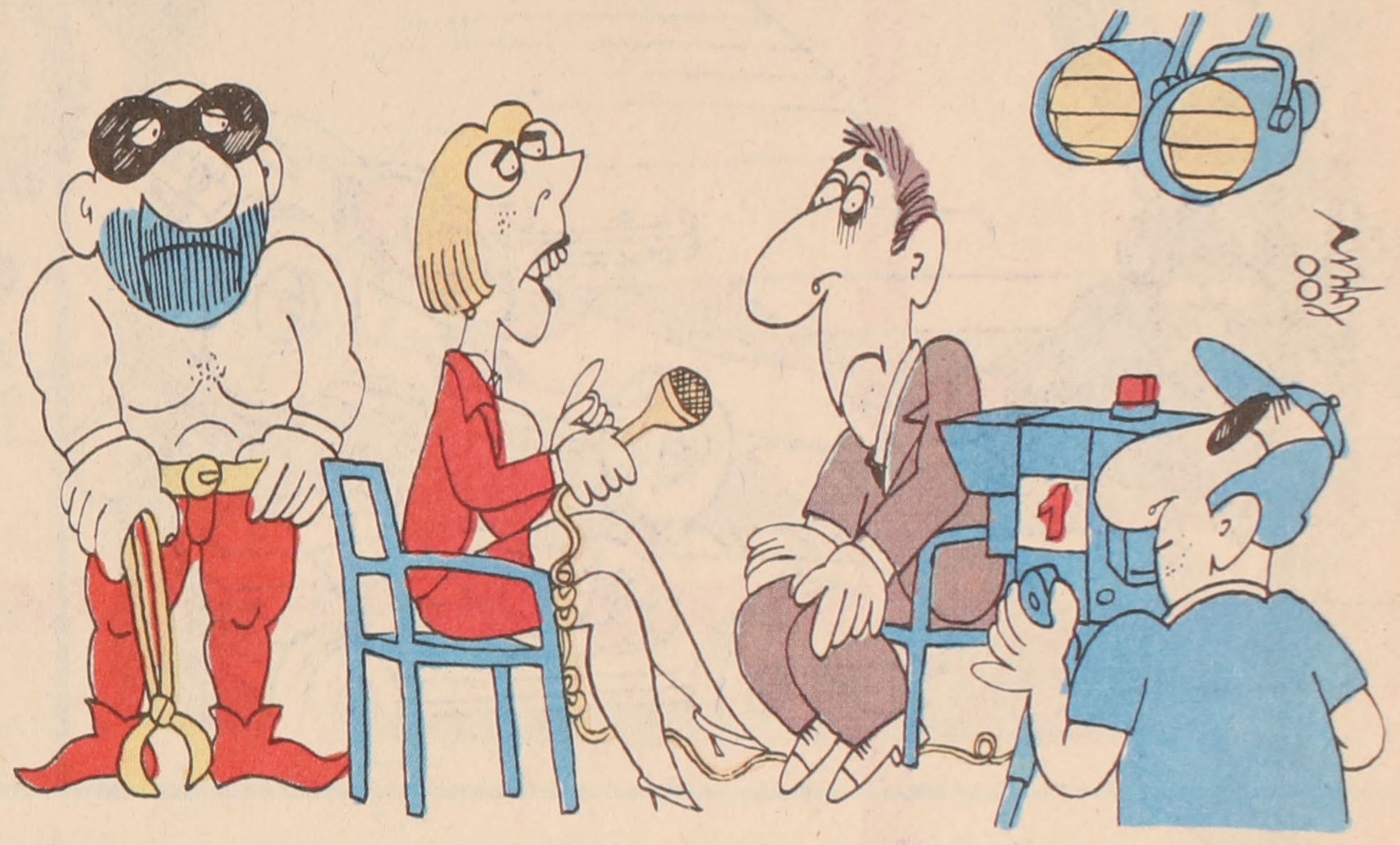

– Figyelmeztetem, hogy minden kérdésemre, nyílt és őszinte választ várok! . . .

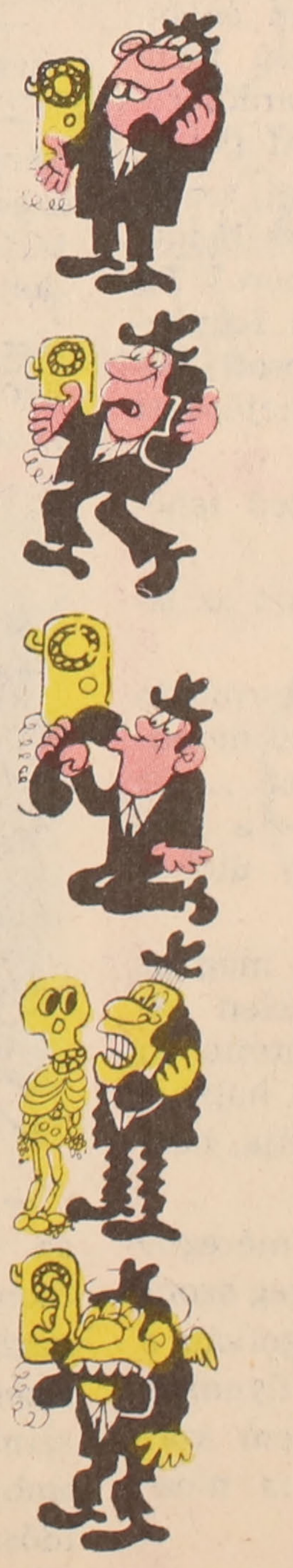

teledili

Ha egy fülke éppen szabad,
valóságos drágakincs,
ha nem volna kibelezve,
mondható, hogy párja sincs.
Ha nem vágták el a zsinórt,
leveszed a hallgatót,
ha a pénzed nem nyeli el,
hallhatod a hallhatót.

Ha nem szakad meg a vonal,
(ami szintén drágakincs)
és a tisztelt partnerednek
dumás ikerpárja nincs,
ha nem húzták ki a dugót,
csókold meg a hallgatót!
Legszebb zene, ha kicsönget
s hallhatod a hallhatót.

Ám hiába vársz, hogy szólna,
ki szívednek drágakincs,
csak: brekeke, krr, meg tutú . . .
(káromkodsz, hogy vége sincs),
beugrik a köztemető
és a túlnan hallgató
olyat hall, mely temetőben
nagyon ritkán hallható.

Van még néhány pótkettesed,
azt hiszed, hogy drágakincs . . .
Tárcsázgatnál, de annak már
se haszna, se kára nincs.
Agyadból a szám kifüstölt,
megremeg a hallgató,
fejedhez kapsz és az égből
harsonaszó hallható.

Fülöp György

KRENNER ISTVÁN:

MOGYORÓD '86 FORMÁBAN VAGYUNK!

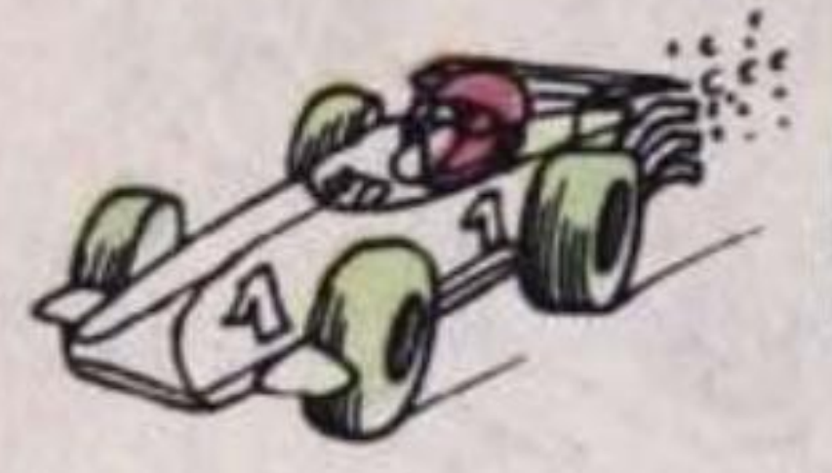

TÚL GYORS KOCSI

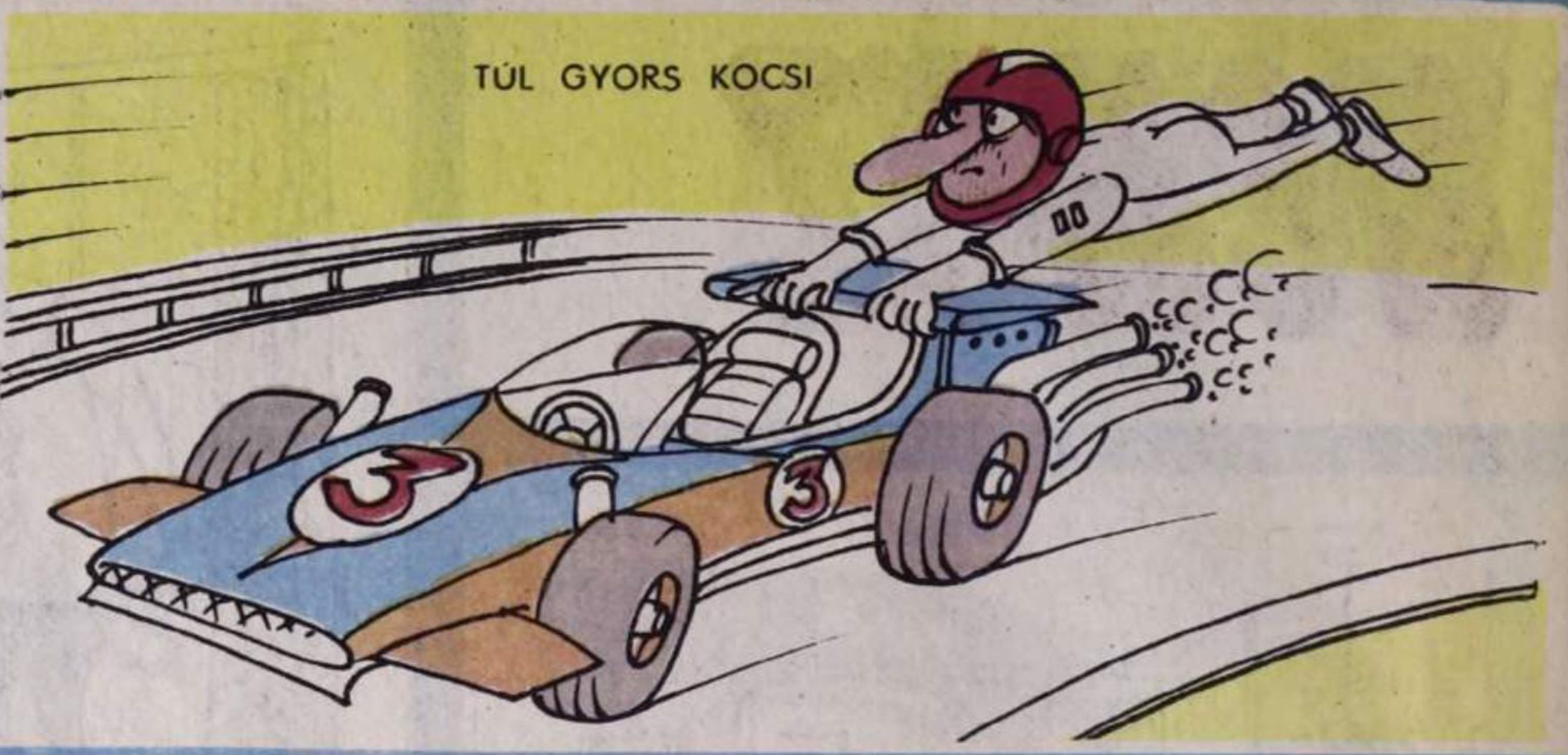

SZERVEZESI HIBA

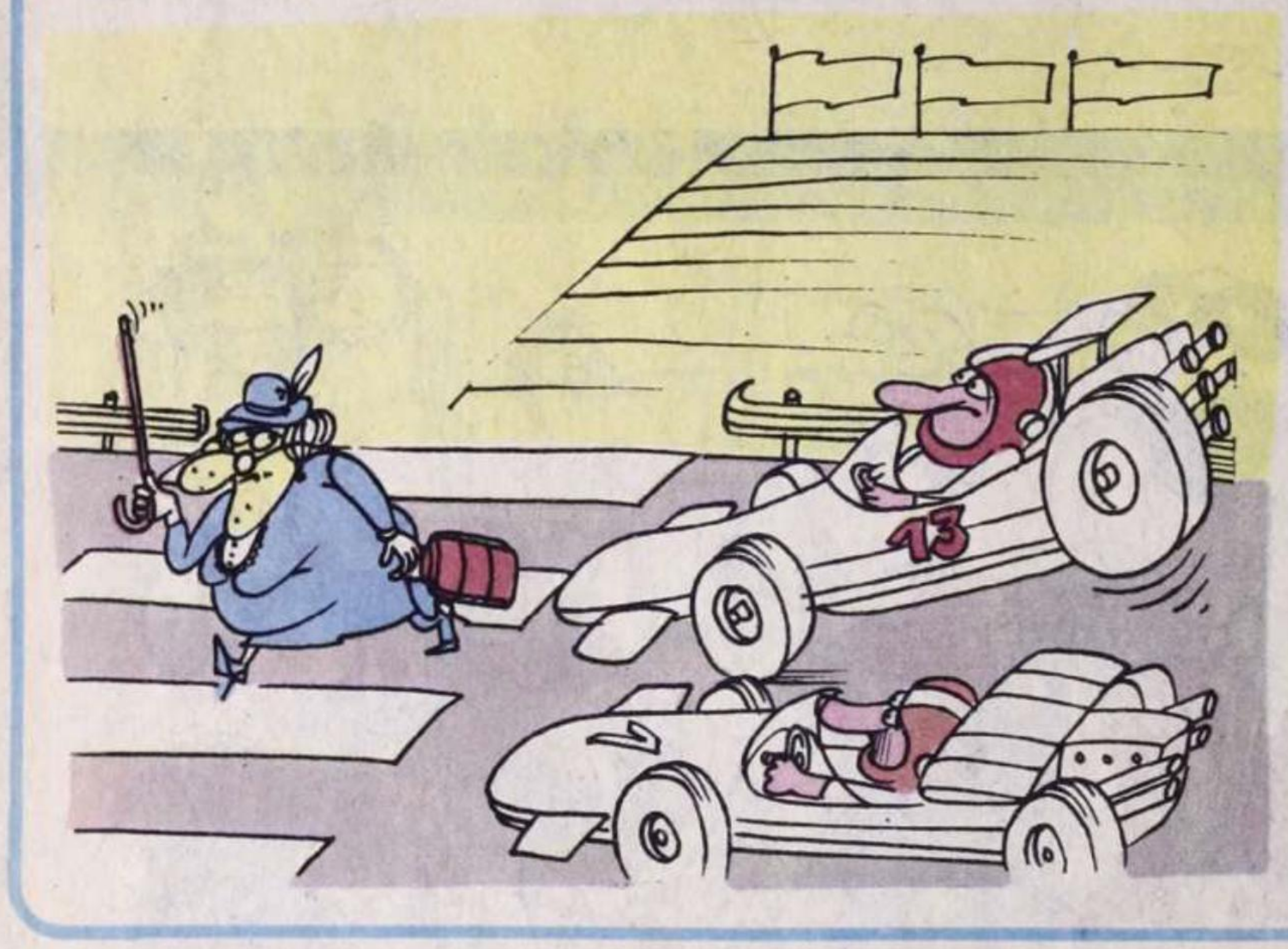

VILÁGKLASSZIS

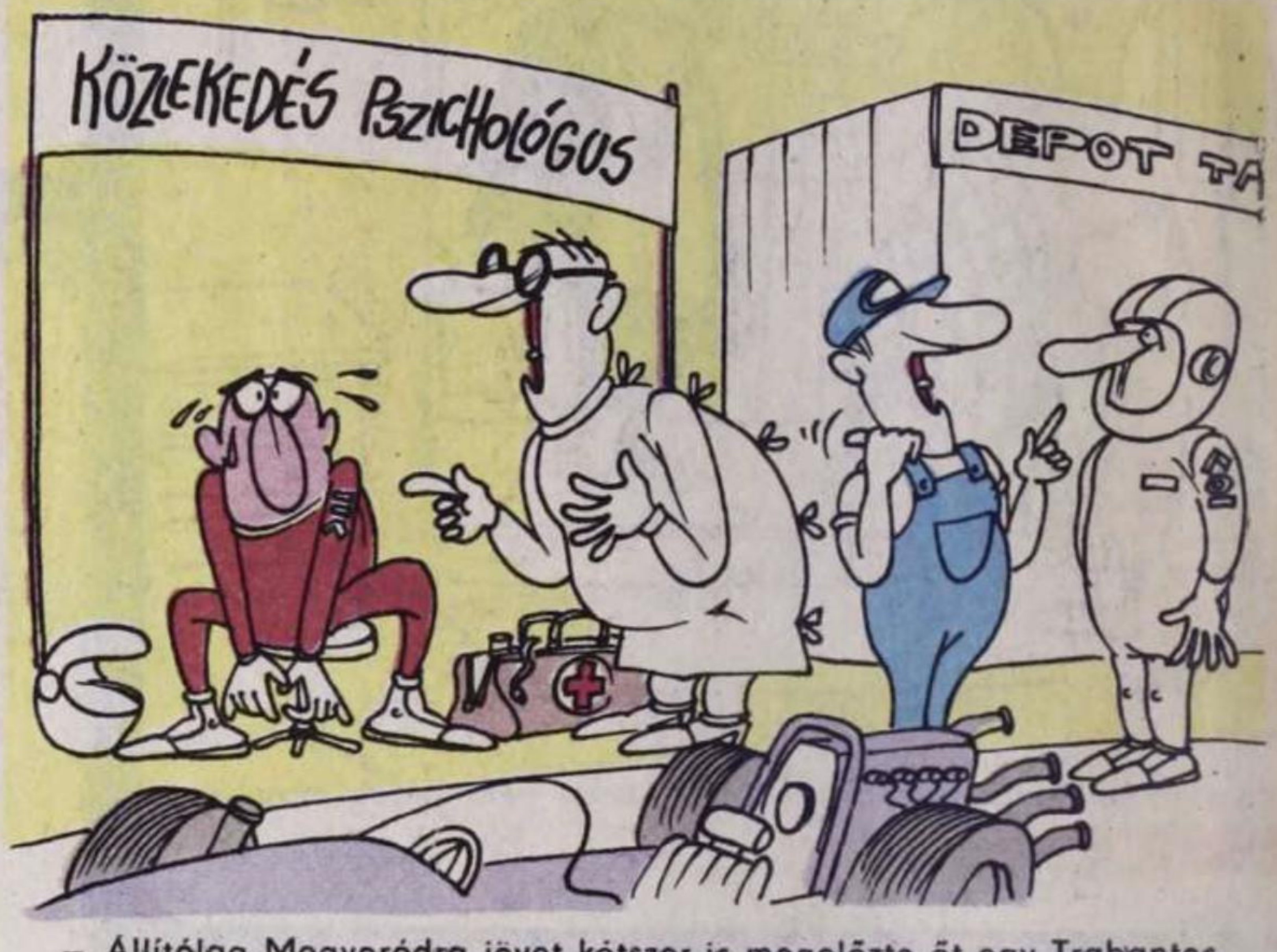

– Állítólag Mogyoródra jövet kétszer is megelőzte őt egy Trabantos.

MAJD AZ UTÓKOR

A törzs a lobogó tűz körül ücsörgött. A főhelyen természetesen az Öreg, aki már régóta nem volt a legerősebb és legügyesebb, de érdemeire való tekintettel — és változatlanul csavaros eszének köszönhetően — főnök maradt.

A férfiak kőbaltáikat javítgatták, csontkéseiket csiszolgatták, a nők a gyerekeket szoptatták, dajkálták vagy éppen pofozták, a húst sütötték, az Öreg pedig a sülő húst szagolgatta.

A hátuk mögötti barlang nyílásán a gyorsjárású, erős és — mi tagadás — erőszakos Keményfej, gúnynevén Kgyuri lépett ki három gorillája kíséretében. Szétvetett lábbal megállt az Öreggel szemben. Az arcán széles vigyor terült el.

— Mit vigyorogsz? — kérdezte tőle az Öreg.

— Menj be, megláthatod...

— Mit csináltál?! — próbált fölállni, de inkább ülve maradt. — Megint letörölted legújabb művemet?!

— Le én — vágta rá Keményfej. Le, mert ronda és nem ér semmit. Nem rajzokkal kell legyőzni a Nagy Dörmögőt, hanem ezzel ni! — emelte fel hatalmas dorongját a végére erősített kihegyezett, mesterien kidolgozott kővel. — Hányszor mondtam és bizonyítottam, hogy korszerű technika kell, de te, Öreg, maradi fejeddel képtelen vagy fölfogni..

— Én maradi?! Maradi, mert összetartom a hor..., a családot? És te vagy az új kor embere? Te, aki eldobod hagyományos fegyvereinket, letérsz a kitaposott ösvényről, és, és többnejűséget akarsz?!

— Miért ne? Csak neked lehet több asszonyod? He?!

— Csak nekem, ahogy azt az istenek is megmondták...

— Az istenek... — mormogta Keményfej. — Mindig azt mondják, amit te hallani akarsz... De — emelte fel a hangját — a jövő az enyém! És majd az utókor megért és igazol!

— A jövő a tiéd lehet, meg az utókor megértése is, a jelen viszont az enyém — jelentette ki az Öreg és megvetően, de halkan, nehogy Keményfej meghallja, hozzátette: — Kgyuri...

Mégis meghallotta és méregbe gurult. Már ugrott, az Öreg azonban résen volt és beleszagolván a füstbe, transzba esett. Ilyenkor pedig — jól tudták — nem szabad zavarni. Keményfej is mozdulatlanná merevedett.

Néma csendben, áhítattal figyelték.

— Látom a jövőt — mondta sejtelmesen. — Keményfejet az utókor neandervölgyinek minősíti...

— És? — kérdezett közbe Keményfej.

— Látok egy könyvet. Egy lexikont. Azt látom, hogy a lexikon szerint a neandervölgyi ősember tartása hajlott, a végtagjai rövidek...

— De én egyenes vagyok, a gerincem is az, és erős — szólt közbe Keményfej.

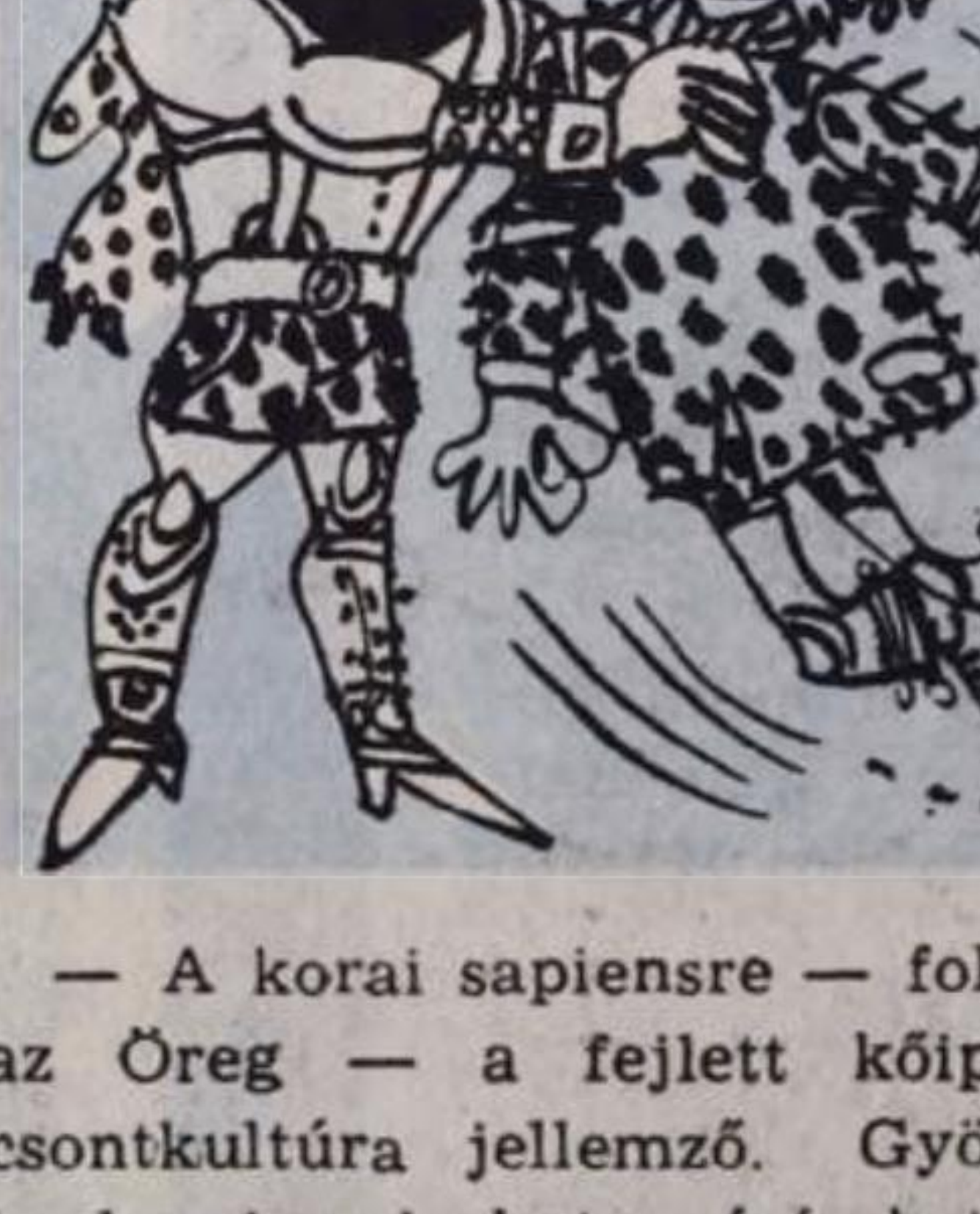

— A korai sapiensre — folytatta az Öreg — a fejlett kőipar, a csontkultúra jellemző. Gyönyörű barlangi rajzokat, véséseket, festéseket, szobrokat készített, és szinte észrevétlenül ment át a mai embertípusba, írja majd a lexikon időszámításunk után 1986 évvel. Téged azonban neandervölgyinek hisznek bölcs utódaink.

— De, de én korai sapiens vagyok! Láthatók... Végig kell rajtam nézni...

— Csak a koponyád fog előkerülni...

— Az is nagyobb, mint a tiéd! És én értelmesebb vagyok, mint te!

— Csak nem vagy okosabb... Keményfej Kgyuri — sziszegte.

Keményfej hirtelen haragú volt, ekkor sem bírt természetével. Elkapta az Öreg nyakát, megszorongatta. Megölni nem, csak figyelmeztetni akarta. Az Öregnek azonban tényleg volt, még megmaradt a sütnivalója.

— Megátkozlak! — zengte. Találja meg az utókor a koponyádat! És nevezzen el, nevezzenek, nem, nem is Kgyurinak, hanem — s még följebb srófolta a hangját —, hanem Tolnai Gyurinak!

*

Újsághír: Közép-Európában páratlan koponyaleletet talált a Tolna megyei Madocsa községben dunai kavicstermelés közben Szőr György kotróhajó vezető. A szekszárdi Balogh Ádám Múzeumnak átadott leletről megállapították, hogy 30—70 ezer évvel ezelőtt élt késő-neandervölgyi — esetleg korai sapiens — jellegű ember koponyájáról van szó. Lelőhelyéről és megtalálójáról az ősemberkoponyát Tolnai Gyurinak nevezték el.

Szente Pál

HUNGARORING

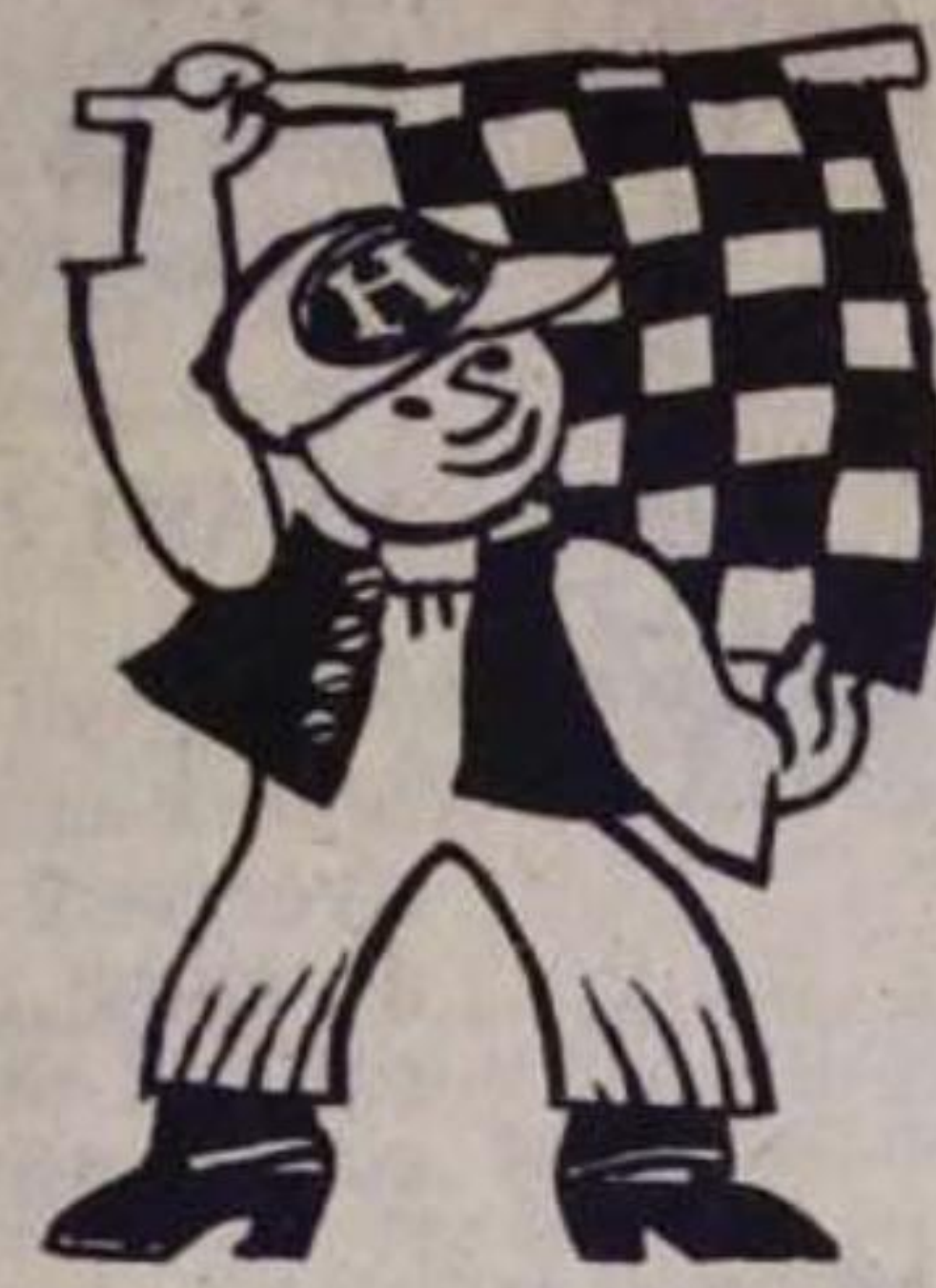

HEGEDÜS
FÜLÖP
LEHOCZKI
BALÁZS-PIRI
DALLOS

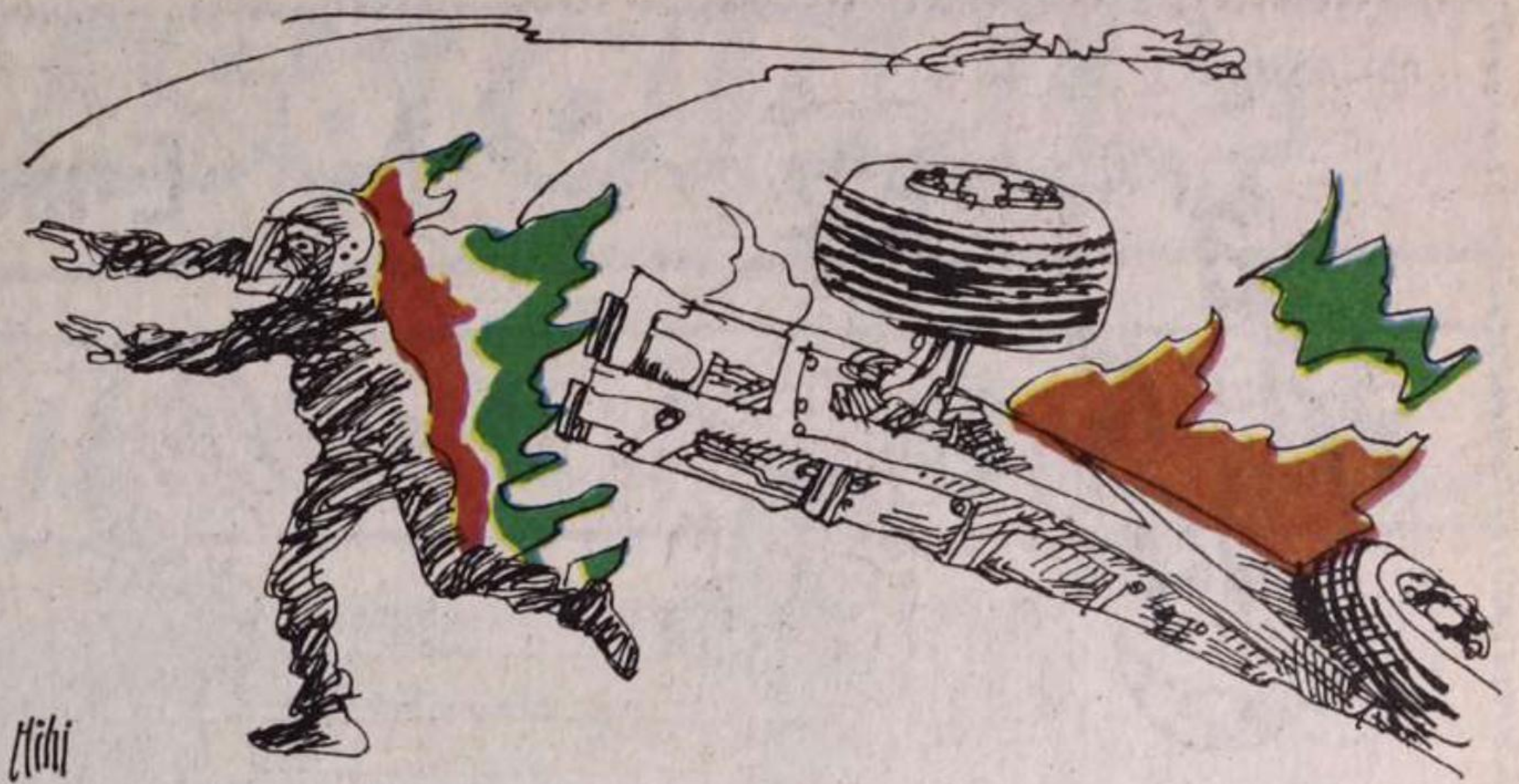

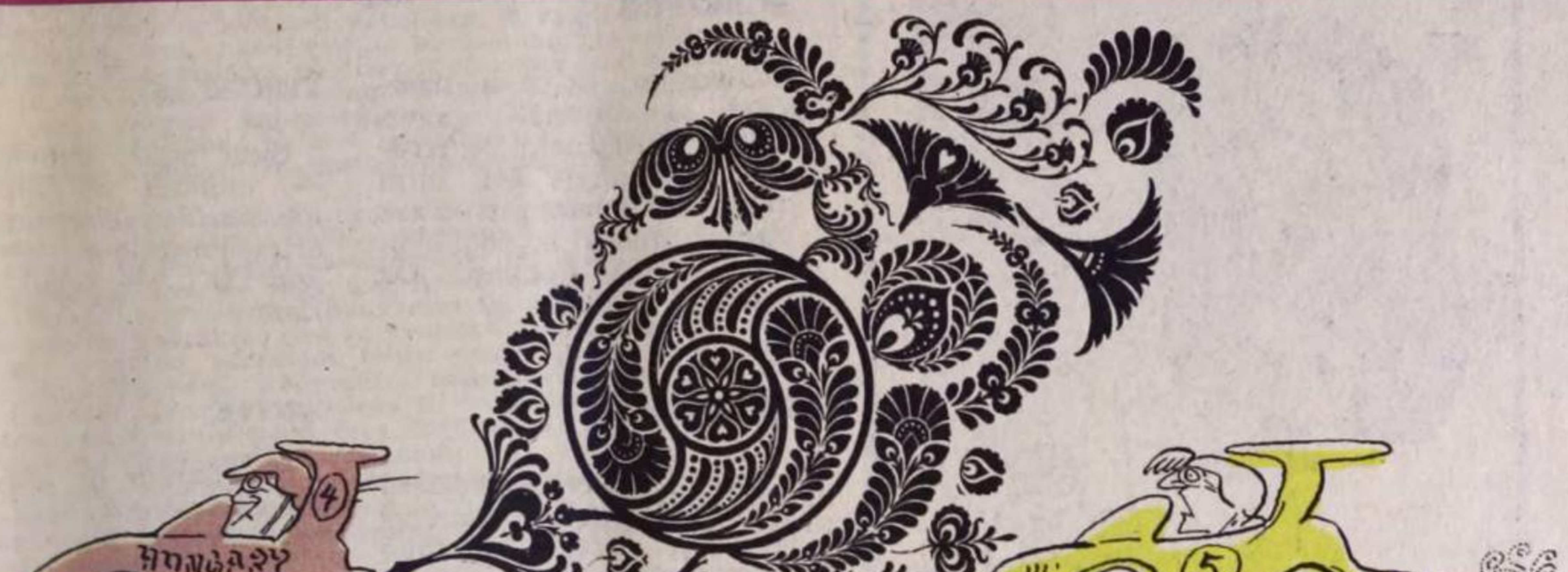

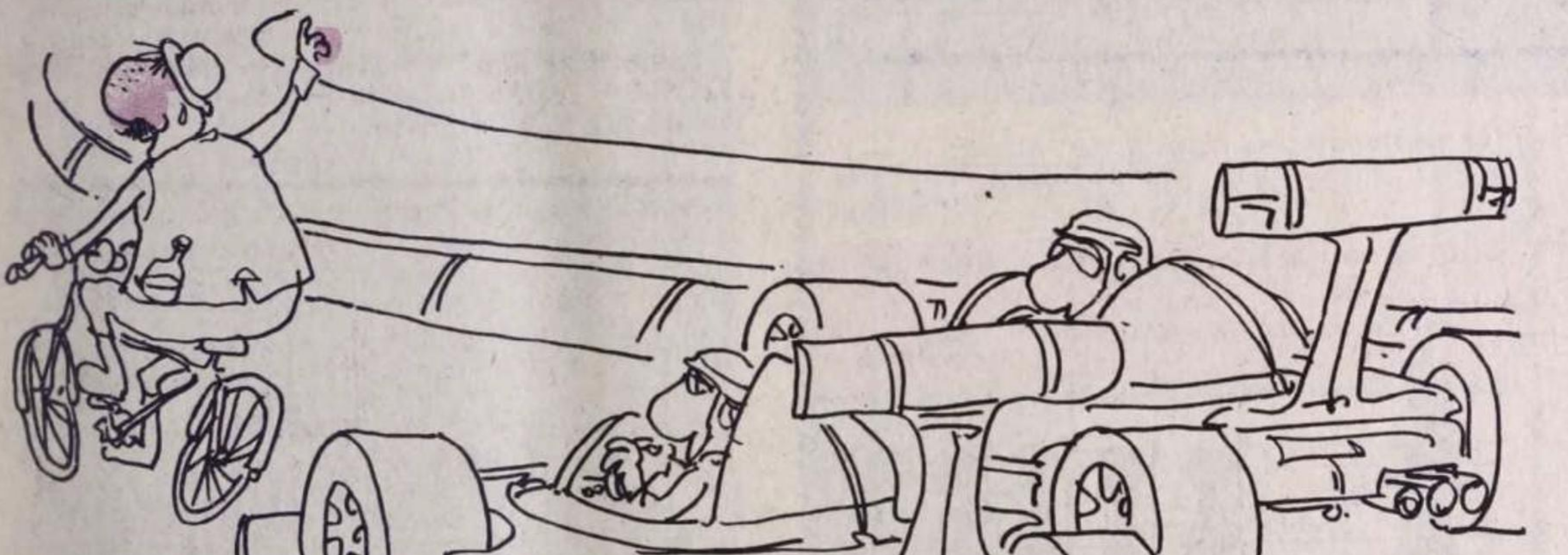

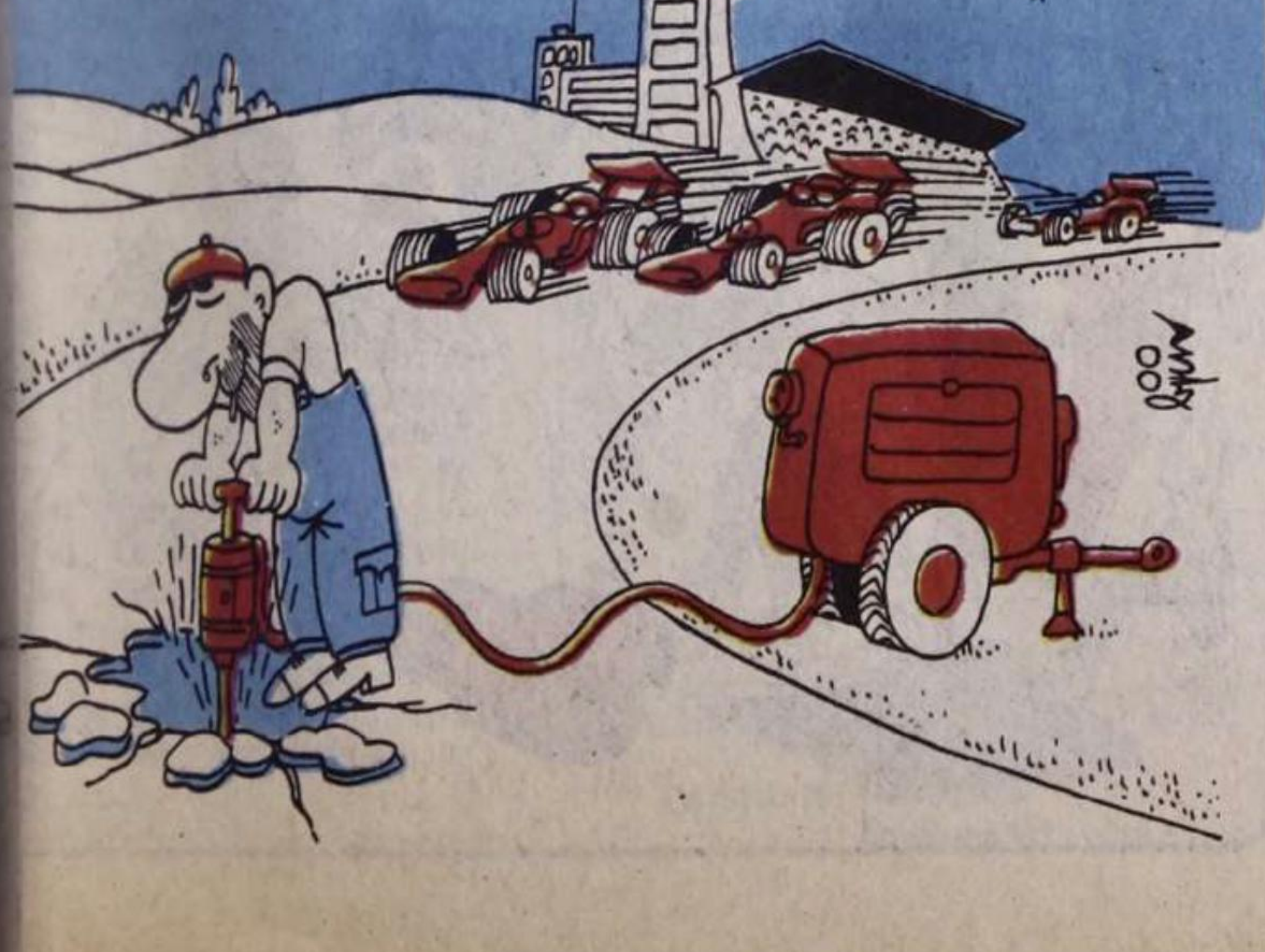

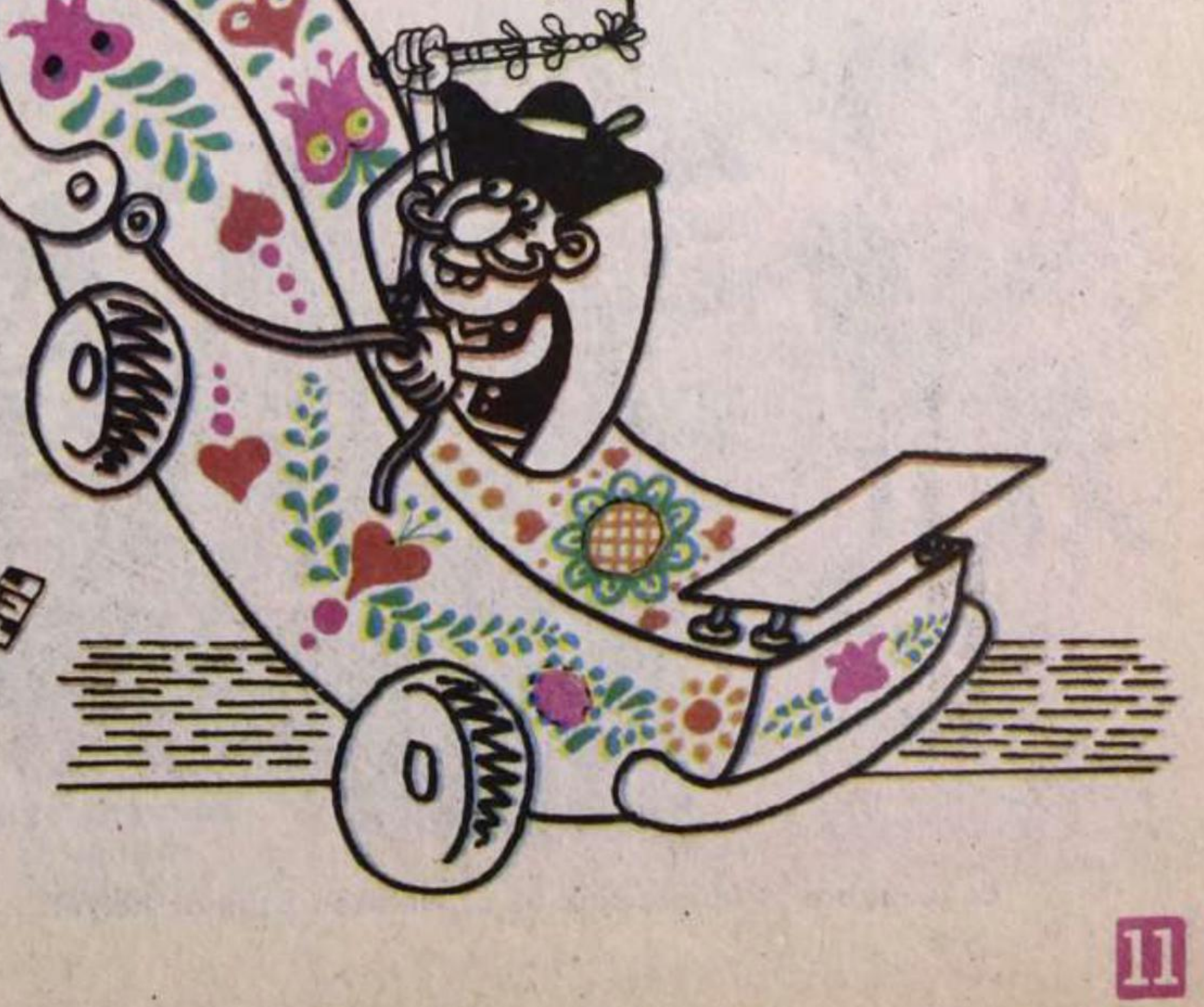

TÓT GYULA:

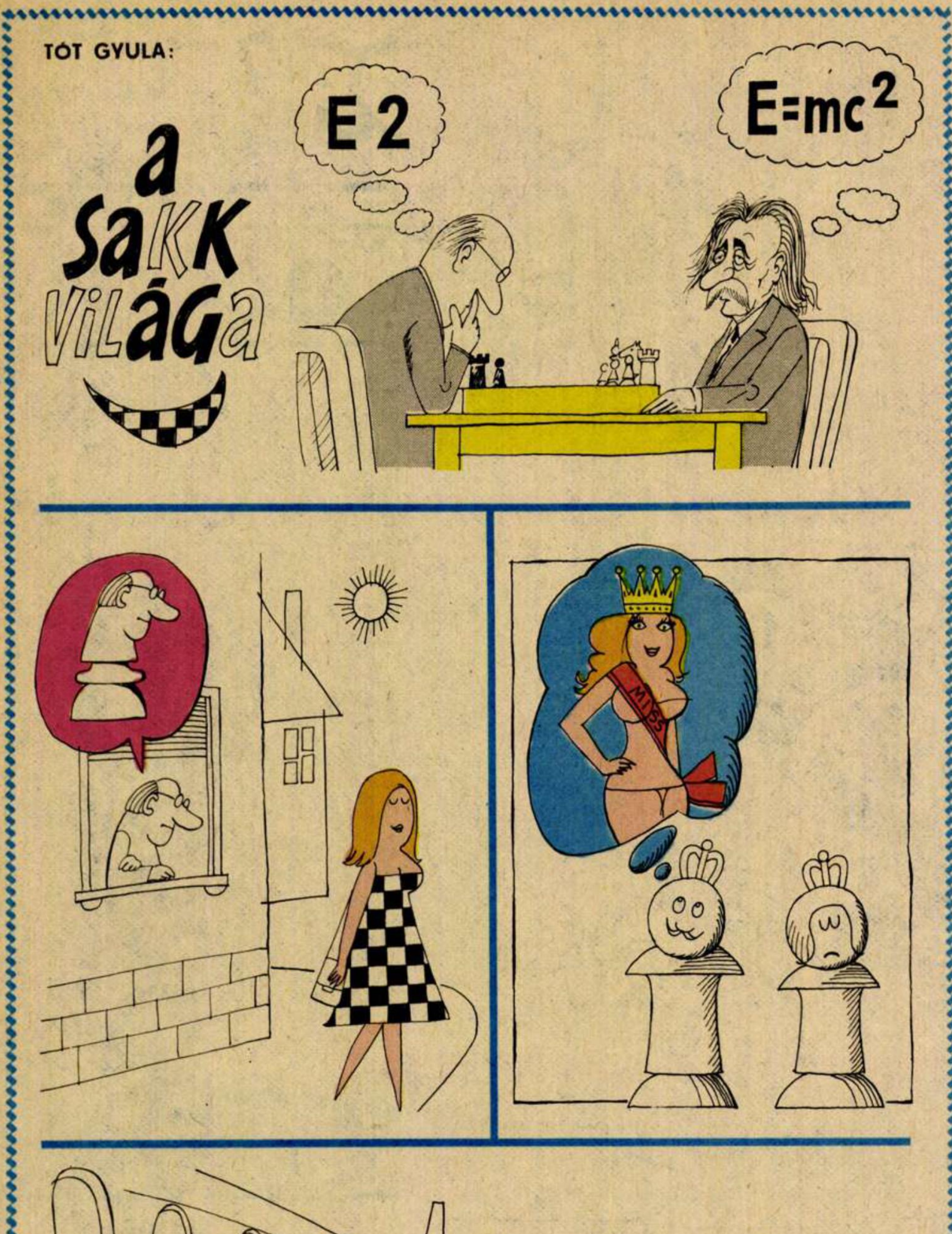

Mini-mondások

KOR

Kérdés: Vajon ki megy jobban össze öregkorára? Az ember vagy a nyugdíja?

TÉVÉ

Egyik héten olyan volt a tévé műsora, hogy a legnagyobb tetszési indexet a Betűreklám kapta.

EGÉSZSÉG

Olvasom, hogy a passzív dohányzás, vagyis mások füstjének beszívása ugyanannyit árt, mint maga a dohányzás. Ezek szerint mégis a dohányosok járnak jobban. Ők legalább élvezik.

BÜNTÉNY

T. F. büntetlen előéletű budapesti lakos, miután télikabátja átvételét több becsüs visszautasította, elkeseredésében az éj leple alatt berabolta a Bizományi Áruházba.

VÁGY

Szeretnék már olyasvalakivel levelezni, akinek nem kell választ írnom.

KÜLKERESKEDELEM

Nem importálunk Japánból, se Mazdát, se Toyotát, se Nissant, csak Kobajasi Kenicsirot.

NYÁRI ÖTLET

Idegenforgalmi érdekből olyan szúnyogokat kéne tenyészteni a Balatonon, amelyek a konvertibilis valutával érkező vendégeket nem csípik meg.

KÖRNYEZETVÉDŐ JELSZÓ

Szegény ágat még az ember is húzza.

TURISTÁK

Nem adok több valutát — mondja az állam — mert szükségem van rá az árubehozatalhoz. — Nekem is... — feleli a turista.

ANTIK

Szakbarbár az, aki a Colosseumról azt hiszi, hogy befejezetlen beruházás.

SENIOROKNAK

Van igazság nálunk. A 70 év feletti nyugdíjasok kapták az ingyenutazást a járműveken. A 60 és 70 közöttiek sem panaszkodhatnak. Ők megkapták az ingyen tetanuszoltást.

(novo)

ÜZLETI TÁRGYALÁS

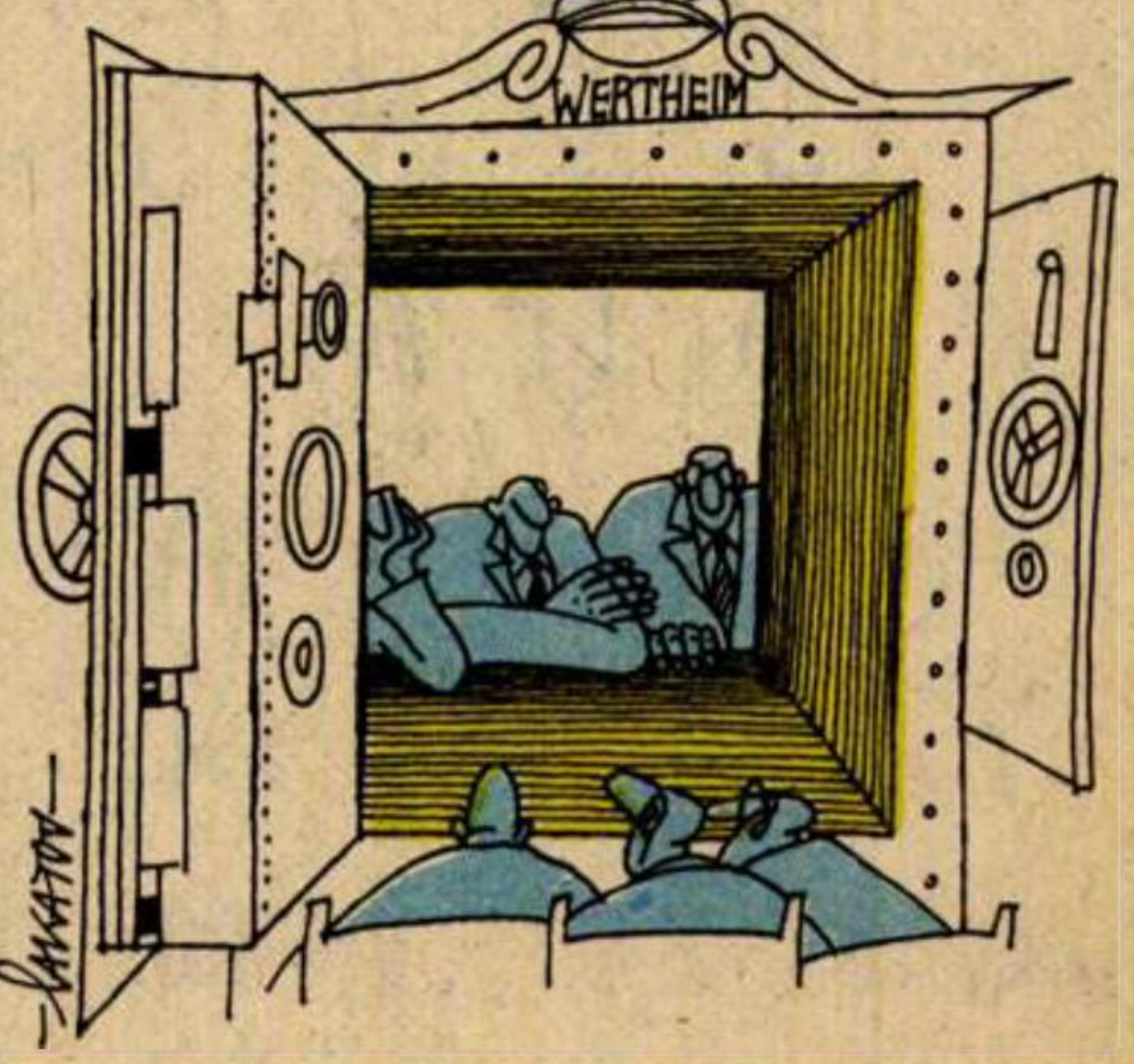

VÁROSFEJLESZTÉS 2500-BAN

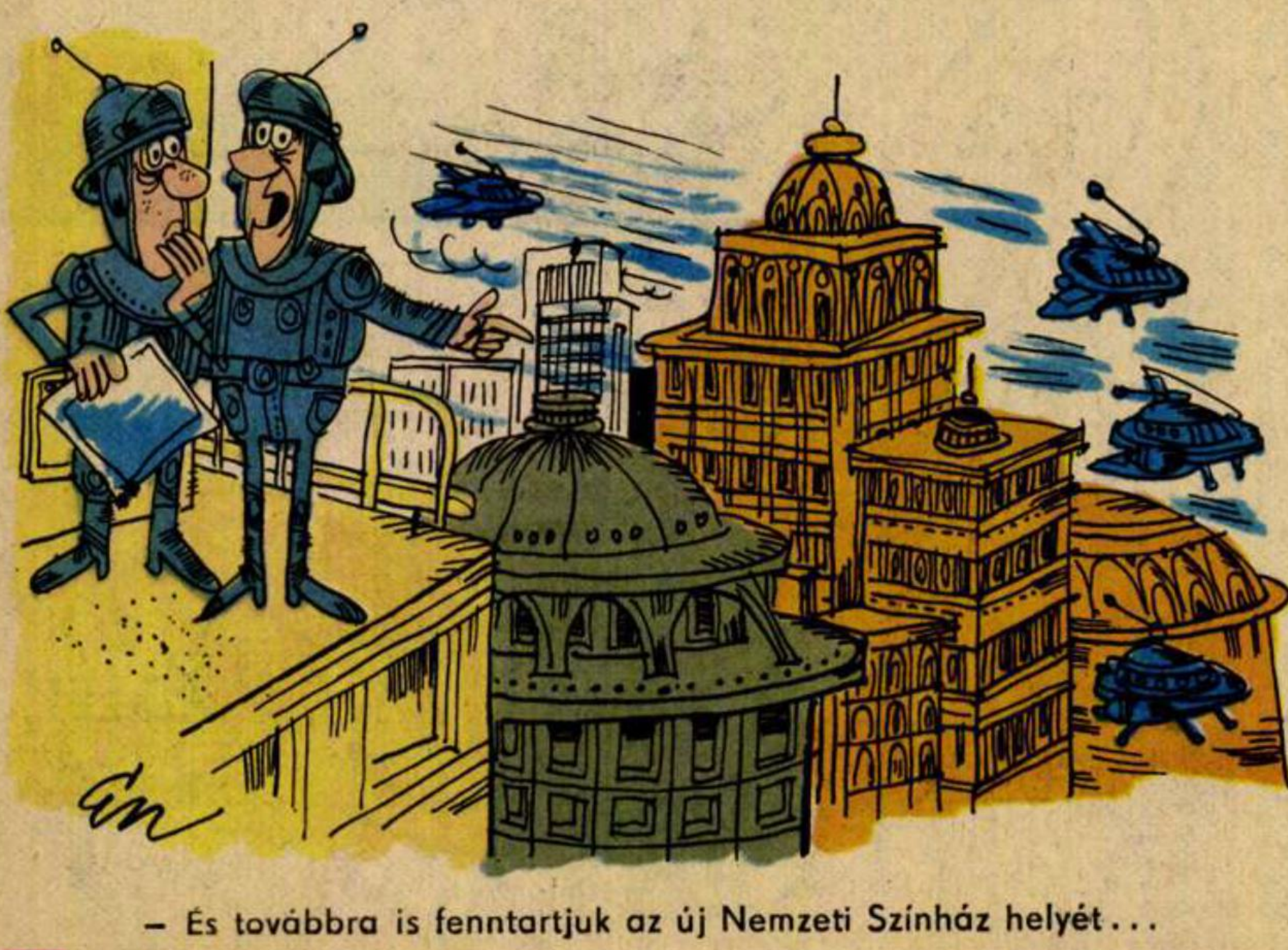

– És továbbra is fenntartjuk az új Nemzeti Színház helyét...

CSENDESEN LEHET

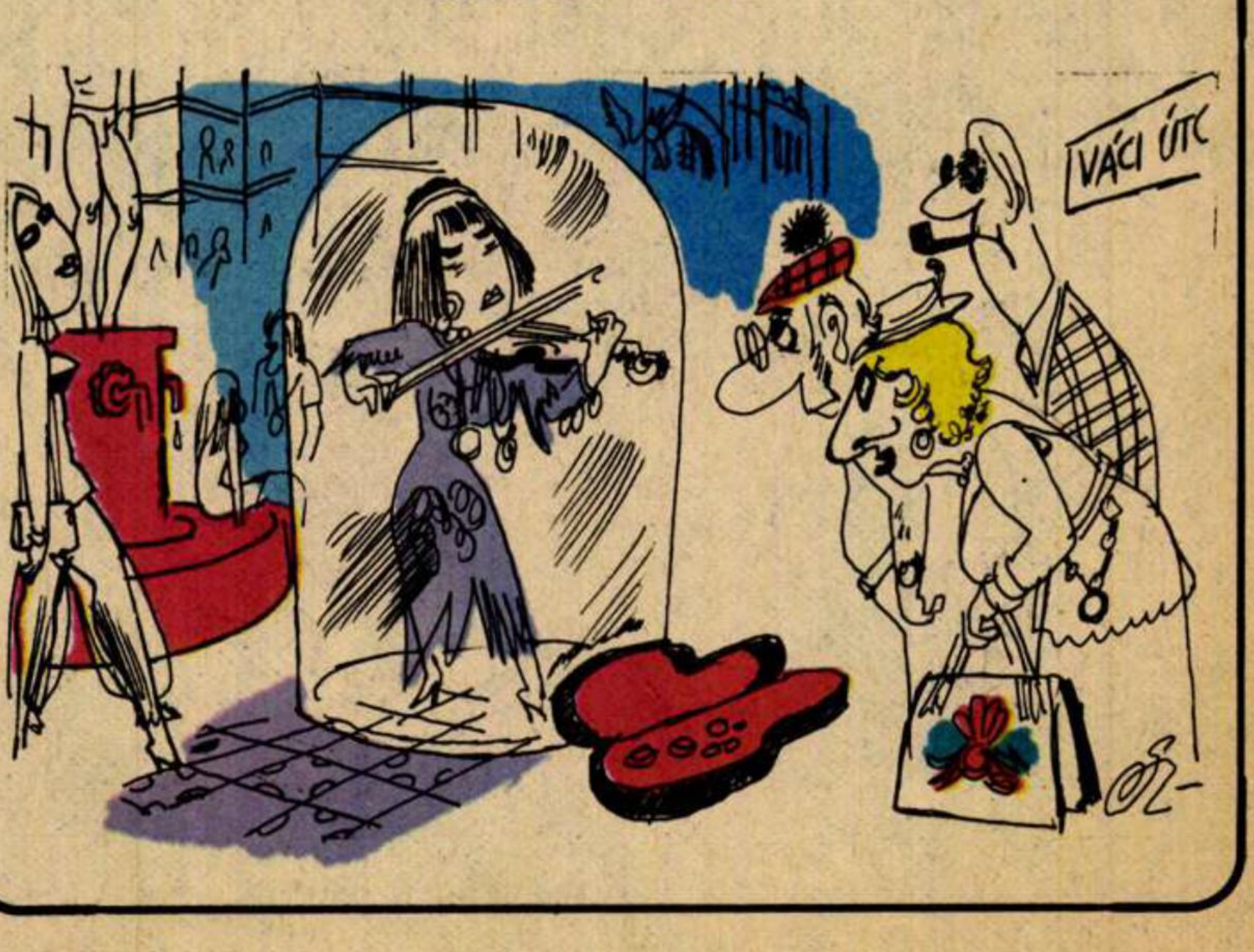

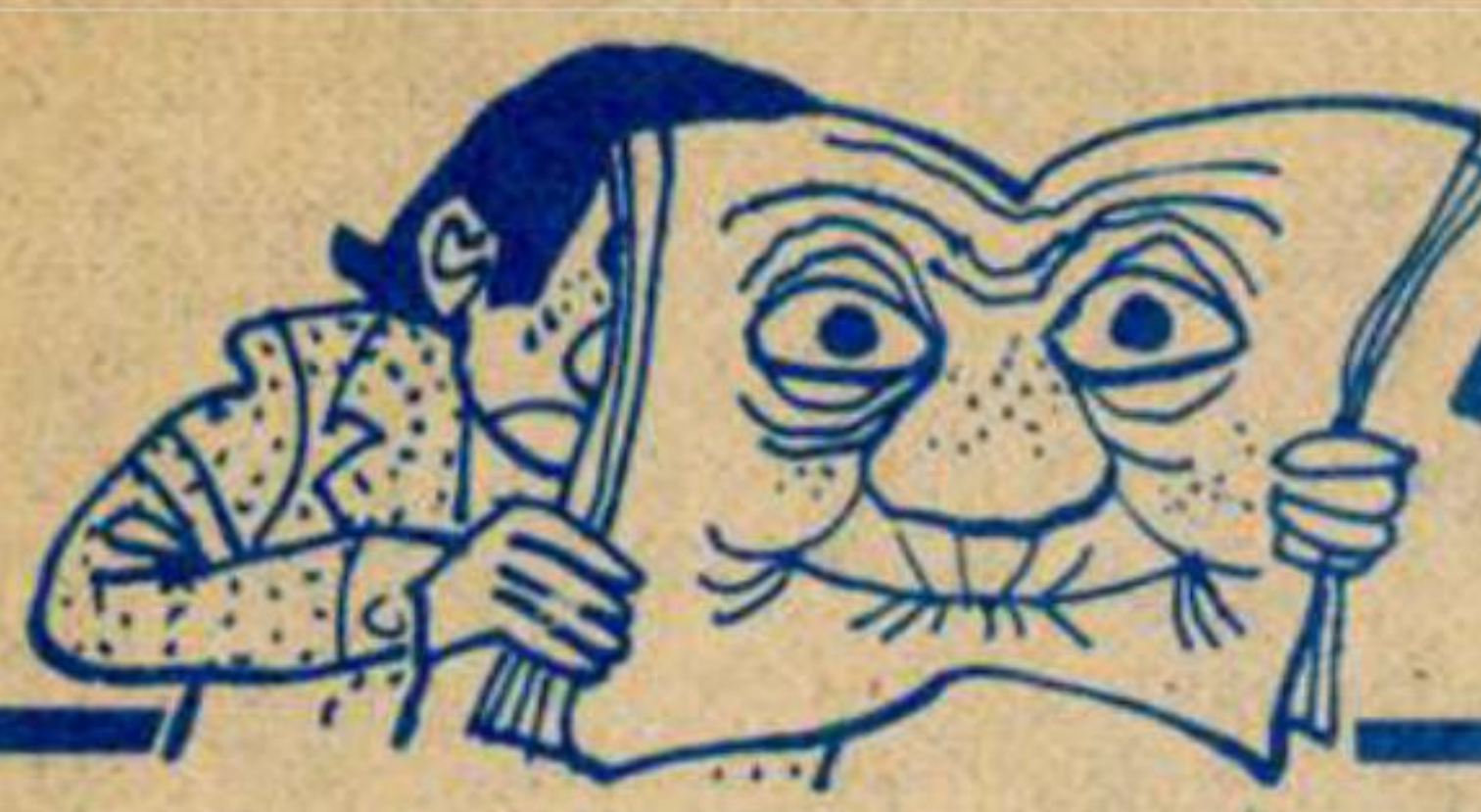

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Női ruhákat 48-as méretben; — 38-as női cipőket; — Nemere István A rémület irányítószáma, A Triton-gyilkosságok, A kupolaváros titka, Műkincsrablók a kisbolygón, A fantasztikus nagynéni és Az anyák éjjel sírnak című könyveit; — A Magyar Konyha I. évfolyam 1. számát; — A Delta 1983/3., 11., 1984/10., 1981/9. számait; — A Természet Világa 1981/10., 1983/3., 1984/4. és 1985/8., 9. számát; — A Föld és Ég 1980/1., 1982/1. és 1985/3. számait; — A Tudomány 1985/1. számát; — A Robur 3. számát; — Nemere István: A rémület irányítószáma és Halj meg énekelve című könyveit.

KÍNÁLNAK: Lehel 120 l-es hőtűszekrényt, kifogástalan, üzemképes állapotban; — R. Merle: Állati elmék c. művét; — Rejtő Jenő: Csontbrigád, Az előretolt helyőrség, A megkerült cirkáló és A láthatatlan légió c. könyveit; — Berkesi András több könyvét; — 10 db Modern Talking posztert, 18 db képet és 2 db Modern Talking III. kazettát; — 1 db komplett Combi gyermekágyat; — Biemme összecsukható gyermekocsit; — Egyszemélyes, ágyneműtartós, kombinálható heverőt (gyereknek is biztonságos); — Régi könyveket, iratokat 1717—1944 közötti évekből.

CSERÉLNEK: Thonwald: Detektívek órája, Detektívek évszázada, valamint a Ne sárgulj fűzfa c. könyveket Knittel: Via mala c. könyvére; — 120 l-es Lehel hűtőszekrényt (üzemképes, kifogástalan állapotban) üveges, vagy üvegezhető könyvszekrényre; — 1717—1944 közötti régi iratokat, könyveket katonai élettel kapcsolatos bármilyen tárgyakra, régi fegyverekre (rossz állapoban levőkre is); — Fiatal hörcsögöt teljes felszereléssel diavetítőre vagy gyermekjátékokra, könyvekre, kazettákra, esetleg akváriumra halakkal együtt; — Szvoboda D. Gabriella: Barabás Miklós c. könyvét, IPM újságokat és a Szép versek 1984—1985-ös köteteit hordozható fülhallgatós kismagnóra.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik uán munkanapokon 9 és 12 óraközöt a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

CSODA

Nemrégiben betértem egy hentesüzletbe, amely a Mester utcában van a Teleki Blanka iskolától nem messze. A hentes a köszönésemet viszonozva kedvesen kérdezte, mit szeretnék vásárolni. Mondtam, hogy egy kiló karajt. Még azt is megkérdezte, hogy kicsontozza-e, és hogy soványat szeretnék-e? Bólintottam, enyhe mosollyal hisz megszoktam, hogy hiába mondom, úgyis többnyire zsírosat kapok. Türelmesen várakoztam, amíg a hentes szorgoskodott. Aztán egyre növekvő kíváncsisággal néztem, mit csinál. Kiválasztott egy gyönyörű darabot, lefaragta róla a felesleges zsírt és rátette a mérlegre. Pontosan egy kilót nyomott és az árával sem tévedett. Kicsontozta és szép egyforma szeletekre vágta, majd egyenként kiklopfolta, mert mondtam, hogy rántani szeretném. Amikor a klopfolással végzett, gyönyörű félkör alakban a csontokra rakosgatta, fóliába tette és jó étvágyat kívánt.

Kábultan léptem ki az üzletből, és elábrándoztam: milyen jó is lenne, ha ez naponta és mindenhol ismétlődne.

Molnár Béláné
Budapest

MÉG DRÁGÁBB

A Lukács uszoda napozójában kicserélték az eddig jól bevált faléces ágyakat alacsony, műanyag ágyakra, melyek nagyon kényelmetlenek és a napon átforrósodnak. Ráadásul az eddig ingyenes szolgáltatás most óránként 3 forintba kerül. Jegyet a helyszínen nem lehet venni — például a kabinosnál — csak előre a pénztárnál. Ha valaki fürdés után hirtelen elhatározással úgy dönt, hogy mégis napozóágyra szeretne feküdni, szaladhat ki a bejárati pénztárhoz jegyért. Nem csoda hát, ha e szolgáltatást csak egy-két ember veszi igénybe.

A régi ágyak a fürdő gőzosztályának teraszára kerültek. Arra a teraszra, melyet tavaly ősszel rendbe hoztak, ajtót vágtak rá és szép falépcsőt is építettek, hogy ki lehessen menni. Tavaly ugyan már nem nyitották meg, mondván, hogy ősz van — hiába volt 28 fok meleg — majd jövő nyáron. A felújított teraszt azonban most zárva találtam. A kabinos kérdésemre azt felelte: selejtet tárolnak rajta. Érdemes volt annyi pénzt költeni rá, ha most raktárnak használjak? Miért bánnak még mindig ilyen mostohán a közvagyonnal?

A napozóágyak pénzért való kölcsönzéséről pedig az a véleményem, hogy indokolatlanul megdrágítja az amúgy sem olcsó fürdő használatát.

Patakfalvi Gyuláné
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

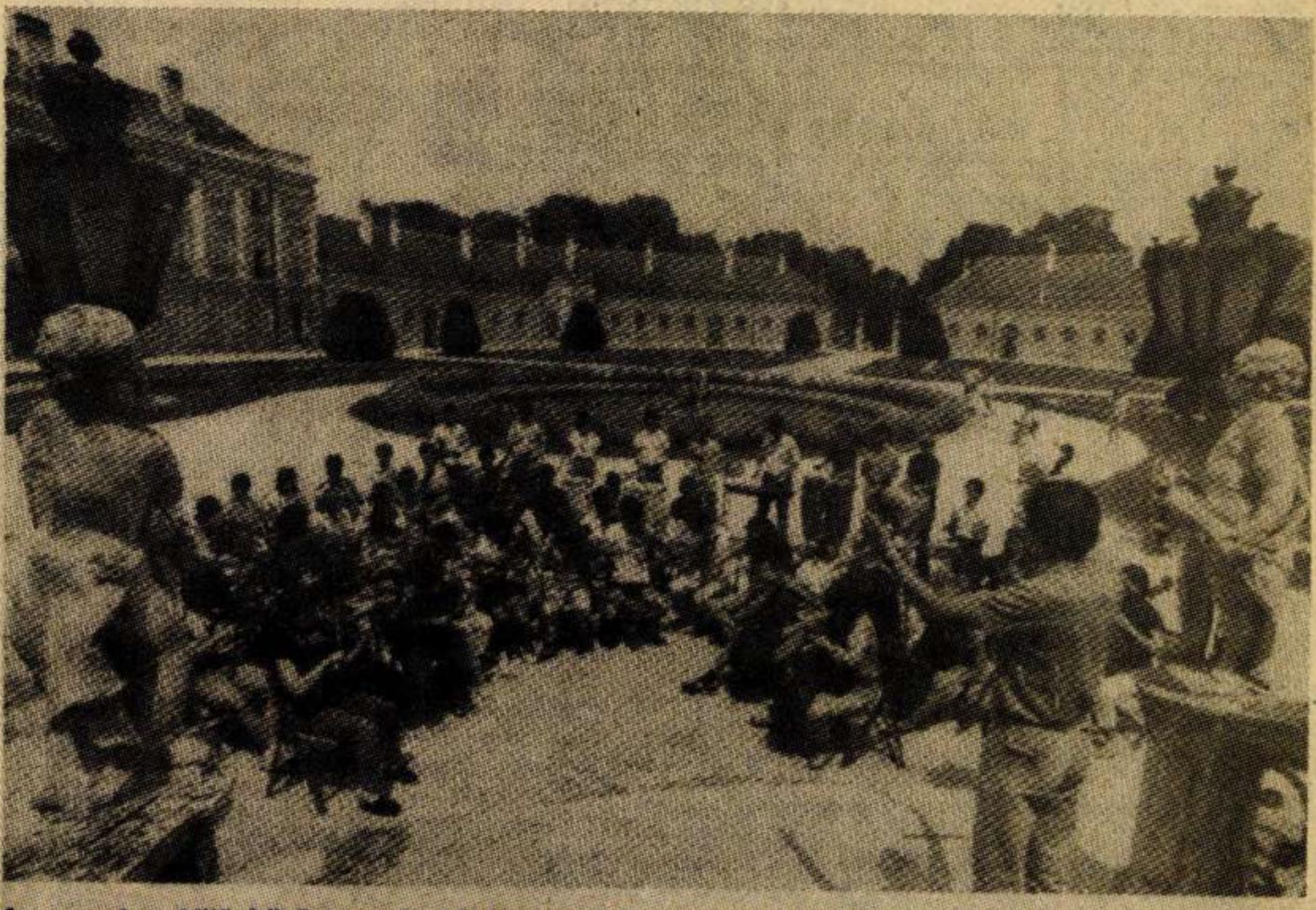

Az ország különböző zenei középiskoláiból csaknem 100 ezer fiatal érkezett a fertődi Eszterházy-kastélyba. A 10 napos táborozás alatt a fiatal muzsikusok zeneműveket tanulnak be és hangversenyeket adnak

MTI Fotó — Matusz Károly felvétele

100 ezer fiatal muzsikus, az ugye már Big Band? De hogyan fértek el?

(A Népszavában lelte Zombori Lajos, pécsi olvasónk)

— A riasztó készülékek beszereltetésén túl mit tud tenni valaki, hogy törjék fel a lakását?

Esetleg agitációt is fejthet ki a betörők között!

(A Szabad Földben találta Szabó Gyuláné, karcagi olvasónk)

Célokat megvalósítani? Minek?

(Az Észak-Magyarország c. lapból merítette Velok Imréné, miskolci olvasónk)

gyenek. Szeretném hangsúlyozni, nincs szükség és nincs is lehetőség az éves és a középtávú terv céljainak megvalósítására. A követelményeket nem szabad a

sában Valettában.
Fakultatív programlehetőségek:
9. nap: Hazautazás a menetrendtől függően.

Ja, ha csak fakultatív, az mindjárt más!

(Az IBUSZ prospektusból ollózta dr. Kováts Zoltán, győri olvasónk)

MINDEN
ZÁR
NYITÁSÁT
VÁLLALJUK!

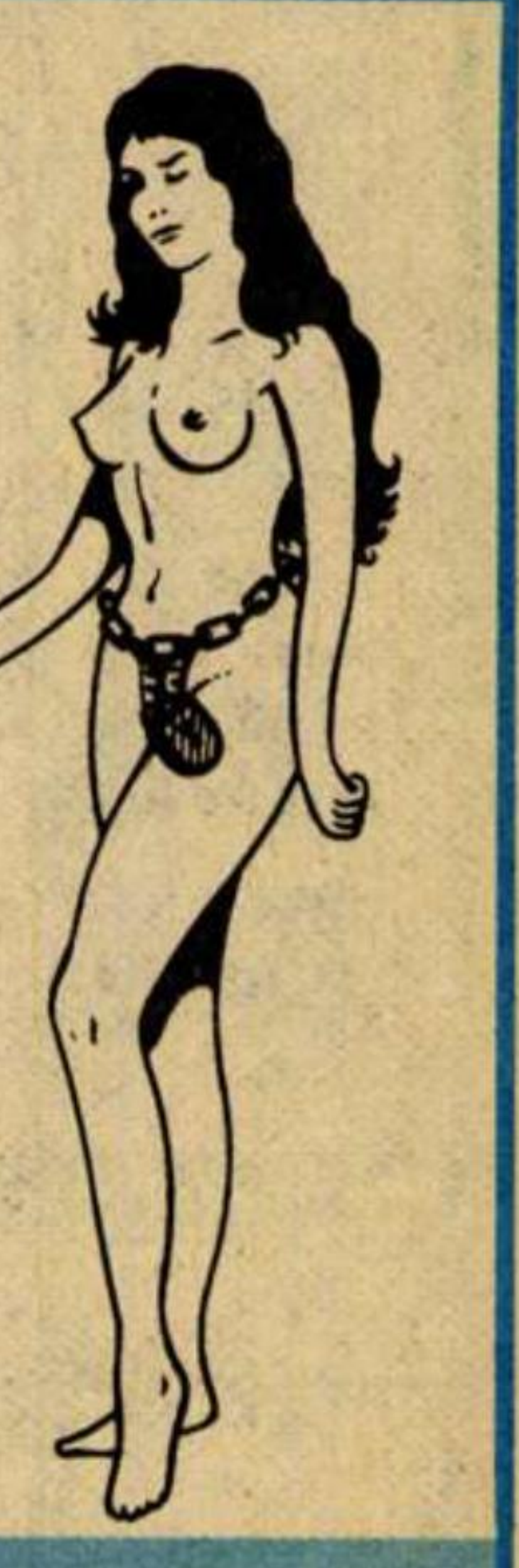

Kulcsmásolás nagy szériában is?

(Beküldte Támer István szekszárdi olvasónk)

ZÖLDSÉG

A 21-es busz szabadsághegyi végállomásánál levő ABC-ben alig van elfogadható árú és minőségű zöldség, gyümölcs- és főzelékféle. A mellette levő maszek bolt előtt pedig hosszú sorban állnak a vevők, mert ott — természetesen jóval drágábban — van választék. Az a kérésem, hogy javítsanak az állami üzletek a zöldség-gyümölcs ellátáson, mert nem mindenki tudja megfizetni a magánkereskedők árait.

Szalay Dénesné
nyugdíjas
Budapest

TAKARÉKOS

című rejtvényünk megfejtése:

— Akkor ezután nem kell minden apróssággal az orvoshoz szaladnod.

200—200 forintot nyert:

Vadon Istvánné, Nyírbogát, Árpád út 27., 4361

Kernya Lászlóné Budapest, Márton u. 13., 1094

Szalai Lászlóné, Tiszajenő, Kishegy út 29., 5094

A nyereményeket postán küldjük el.

OBJEKTÍV AKADÁLY

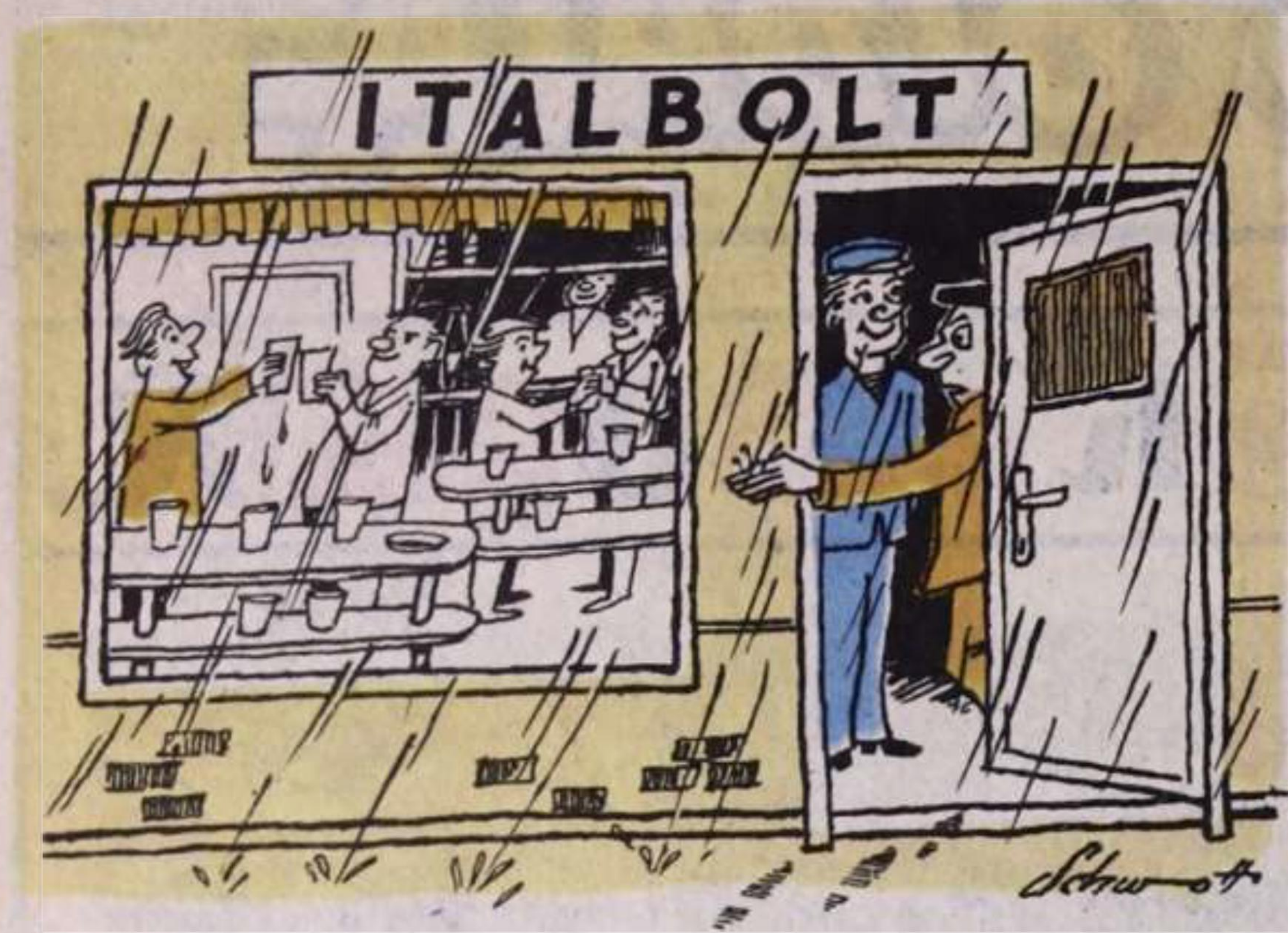
ITALBOLT
Schwott

TRIBÜN

Politikus!

Az amerikai profi-baseball Haitiból hozatja a labdákat. Ezek a labdák az idén valahogyan ruganyosabbnak, „elevenebbnek”, tűntek az eddigieknél. Gary Gaetti, a Twins játékosa tudományos magyarázattal szolgált:

— Amióta elkergették Duvalier-t, a munkások nyugodtabbak, boldogabbak és ezért jobb labdákat csinálnak.

A csapat 6-0-ra vezetett. Akkor az edző beküldte a tartalékcsatárt, mire ő is rúgott két gólt.

— A jó taktikus — szólt a magyarázat —, úgy használja a cserepadot, mint a sheriff a hatlövetűt. Amíg csak lehet, tüzel, aztán a a banditához vágja a stukkert.

***

Nemzetközi!

Mike Scoscia, a Dodgers játékosa így mutatta be a csapatát:

— Van náunk egy mexikói srác, egy hawai-i srác, egy német srác és egy csomó srác, aki maga sem tudja, honnan jött.

Ray Mancini, a profiboksz egyik világbajnoka nemrégiben visszavonult. Amikor megkérdezték, hogy érzi magát nyugdíjasként, azt mondta:

— Kevesebbet eszem, kevesebbet alszom és kevesebbet majrézom.

***

Brian Dowding és Gary Pettis, a Milwaukee Angels két játékosa két bajnoki mérkőzés során négyszer rohant egymásnak. Larry Haney, az edzőjük fanyarul reagált.

— A következő meccsen kolompot kötök a nyakukba.

(p. p.)

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

ÉG ÉPÜLET-GÉPÉSZET MK
vállal tervezéssel, anyagbeszerzéssel
● központifűtés-szerelést
● gázszerelést
● vízszerelést
● villanyszerelést
Bp. XV., Frankovics u. 57.
Szolgáltatóház 8—16 óráig. | 642-310

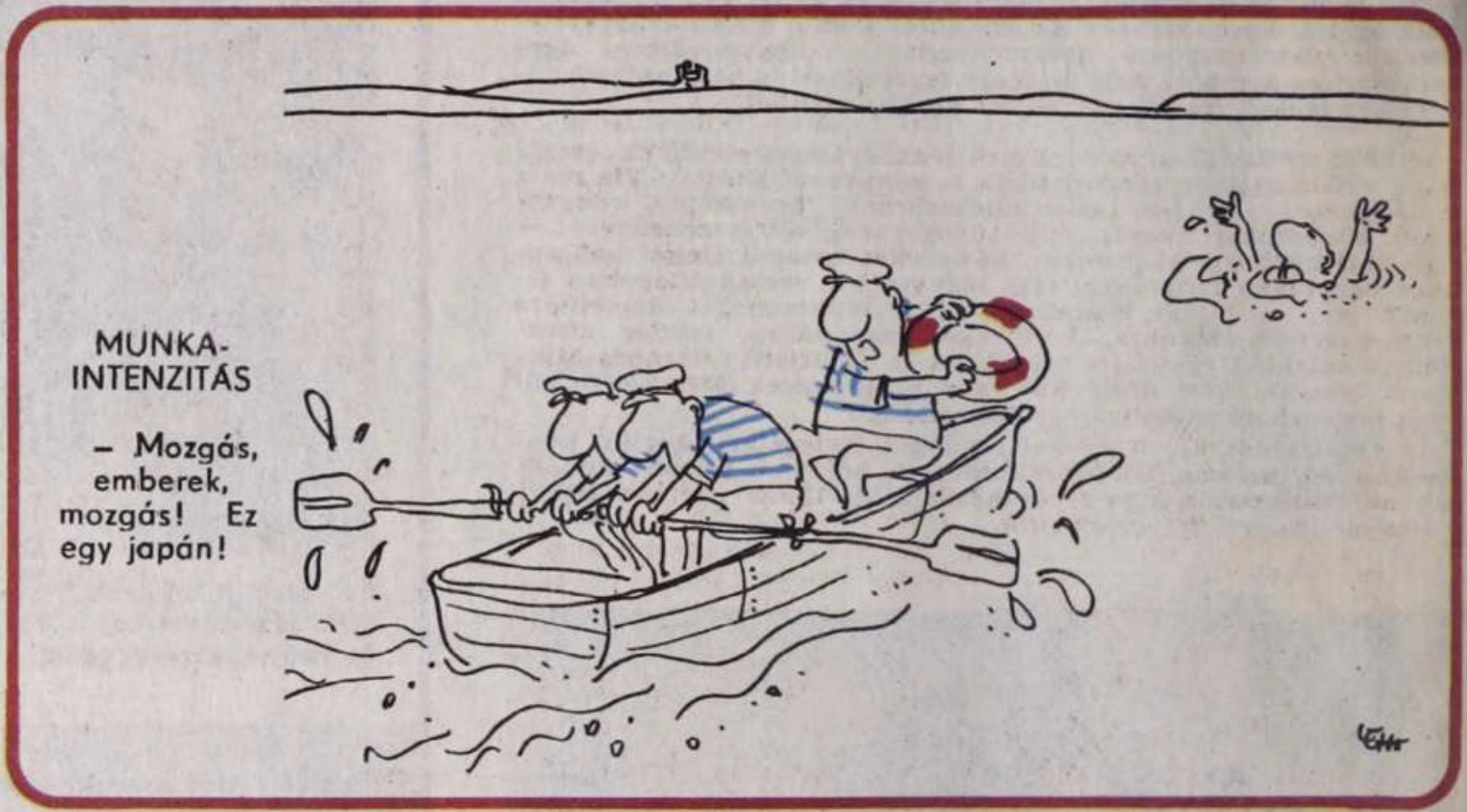

MUNKA-INTENZITÁS

– Mozgás, emberek, mozgás! Ez egy japán!

ÍGY IS IGAZ

– Tehát maga már többször volt büntetve! – förmed a bíró az előtte álló vádlottra.

A vádlott válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 11-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

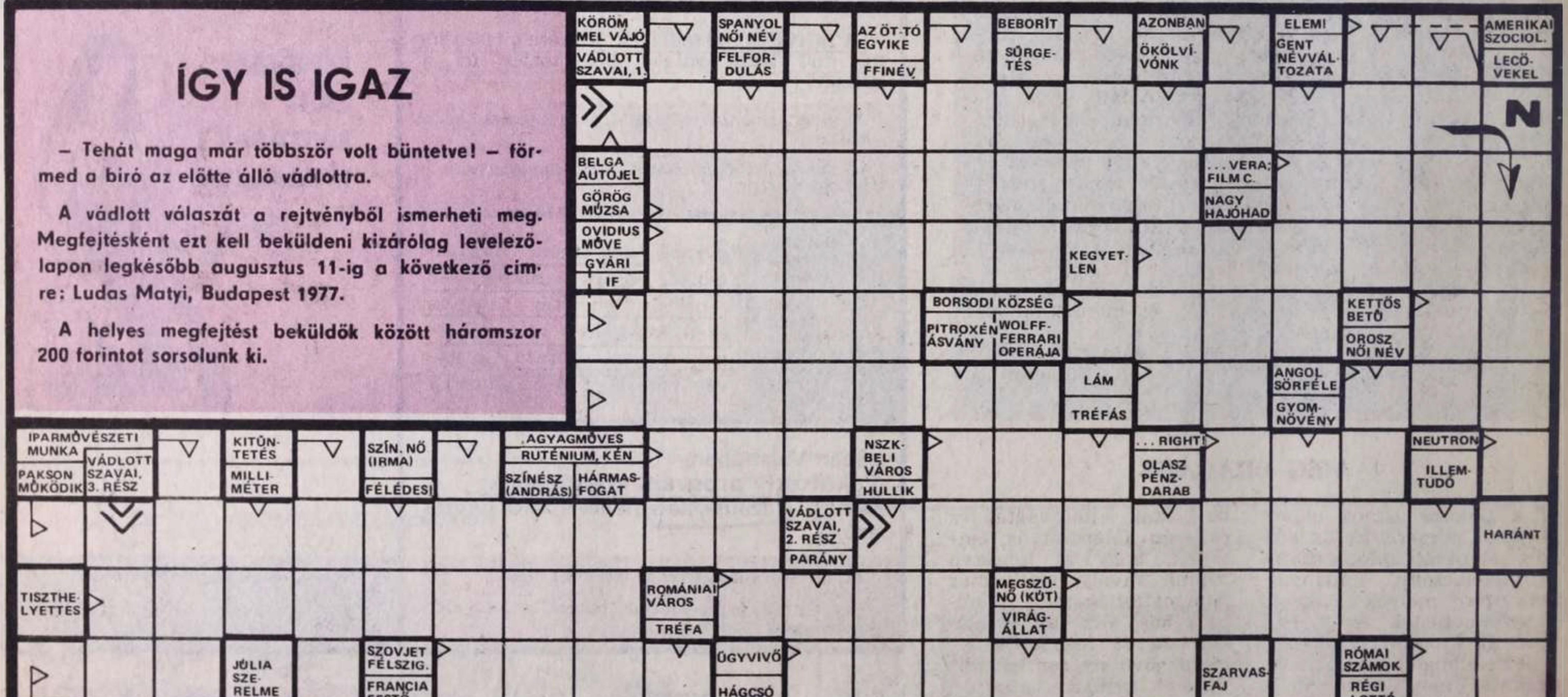
KÖRÖMMEL VÁJÓ
VÁDLOTT SZAVAI, 1.
SPANYOL NŐI NÉV
FELFORDULÁS
AZ ÖT-TÓ EGYIKE
FFINÉV
BEBORÍT
SÜRGETÉS
AZONBAN
ÖKÖLVÍVÓNK
ELEMI
GENT NÉVVÁLTOZATA
AMERIKAI SZOCIOL.
LECÖVEKEL
N
BELGA AUTÓJEL
GÖRÖG MÚZSA
OVIDIUS MŰVE
GYÁRI
IF
. . . VERA; FILM C.
NAGY HAJÓHAD
KEGYETLEN
BORSODI KÖZSÉG
PITROXÉN ÁSVÁNY
WOLFF-FERRARI OPERÁJA
KETTŐS BETŰ
OROSZ NŐI NÉV
LÁM
TRÉFÁS
ANGOL SÖRFÉLE
GYOMNÖVÉNY
IPARMŰVÉSZETI MUNKA
PAKSON MŰKÖDIK
VÁDLOTT SZAVAI, 3. RÉSZ
KITÜNTETÉS
MILLIMÉTER
SZÍN. NŐ (IRMA)
FÉLÉDES!
AGYAGMŰVES
RUTÉNIUM, KÉN
SZÍNÉSZ (ANDRÁS)
HÁRMASFOGAT
NSZK-BELI VÁROS
HULLIK
. . . RIGHT!
OLASZ PÉNZDARAB
NEUTRON
ILLEMTUDÓ
VÁDLOTT SZAVAI, 2. RÉSZ
PARÁNY
HARÁNT
TISZTHELYETTES
ROMÁNIAI VÁROS
TRÉFA
MEGSZŰNŐ (KÚT)
VIRÁGÁLLAT
JÚLIA SZERELME
SZOVJET FÉLSZIG.
FRANCIA FESTŐ
ÜGYVIVŐ
HÁGCSÓ
SZARVASFAJ
RÓMAI SZÁMOK
RÉGI LOTTÓ
AMERIKAI CÉG
NYOMÁSEGYSÉG
ÁZSIAI NÉP
. . . EZREDES; FILM
RÉGISÉG
VÁGYAKOZIK
SOMOGYI KÖZSÉG
TEA ALKALOID
COOPER REGÉNYE
LAKÁS ADATAI!
ERBIUM
FOHÁSZ
TÉLI KIRÁNDULÁS
FÖLÉJE
HEVESI KÖZSÉG
ATLÉTA (JÁNOS)
HAZAFELE!
AUTONÓM TERÜLET
KÉPES SPORT
NÉPGAZDASÁG ÁGA
ÉB
MÉRGEZŐ ALKOHOL
KÖRÜLBELÜL
TOMPA MIHÁLY ÁLNEVE
FÉLSZ!
OKMÁNY
ZÉRÓ
LE-LEPATTOG
R

IMPORT HUMOR

NYÁRI TÉMÁK

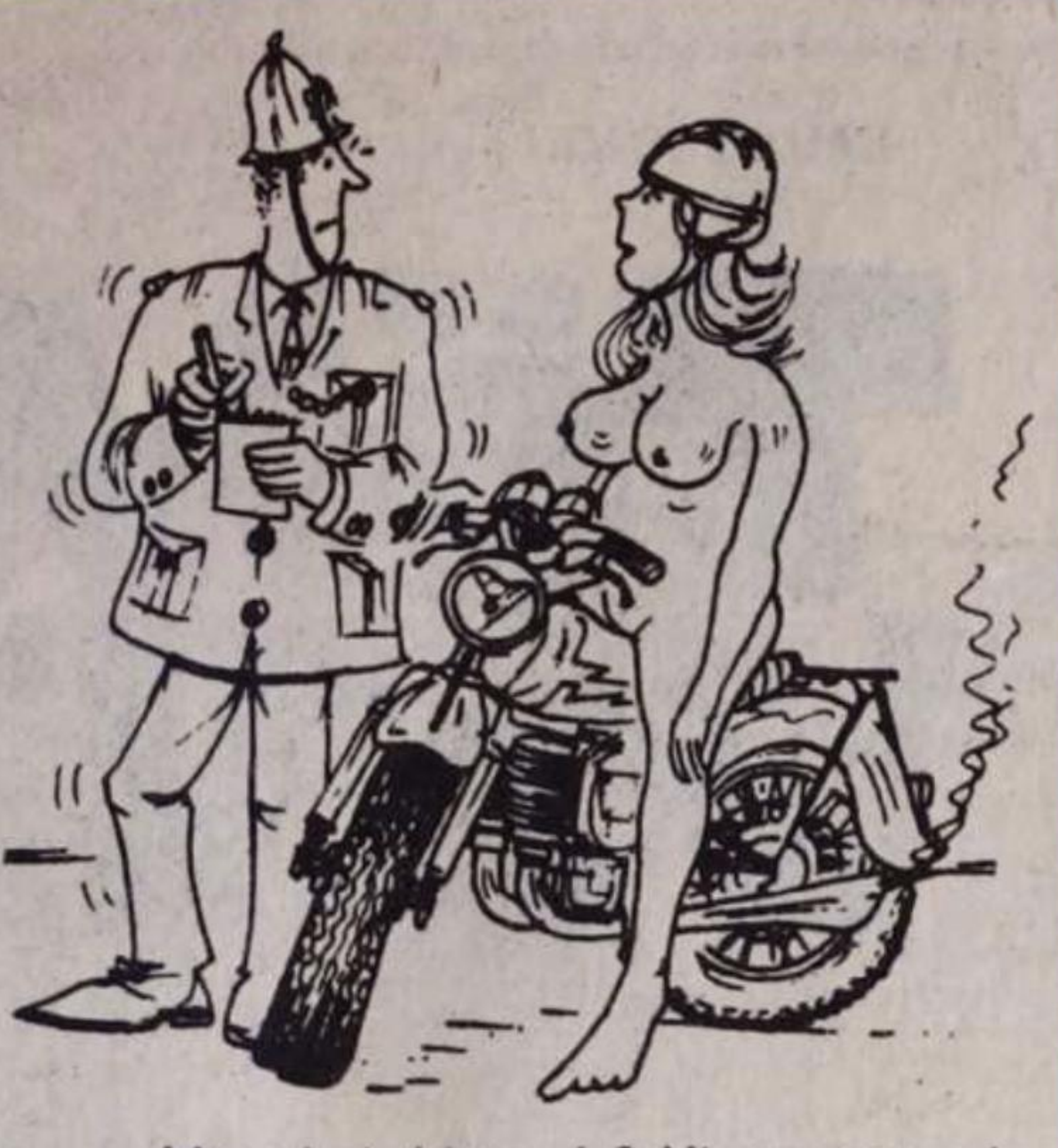

– Mi a baj, biztos úr? Hiszen van rajtam bukósisak!

A FŐNÖK SZABADSÁGRA MENT

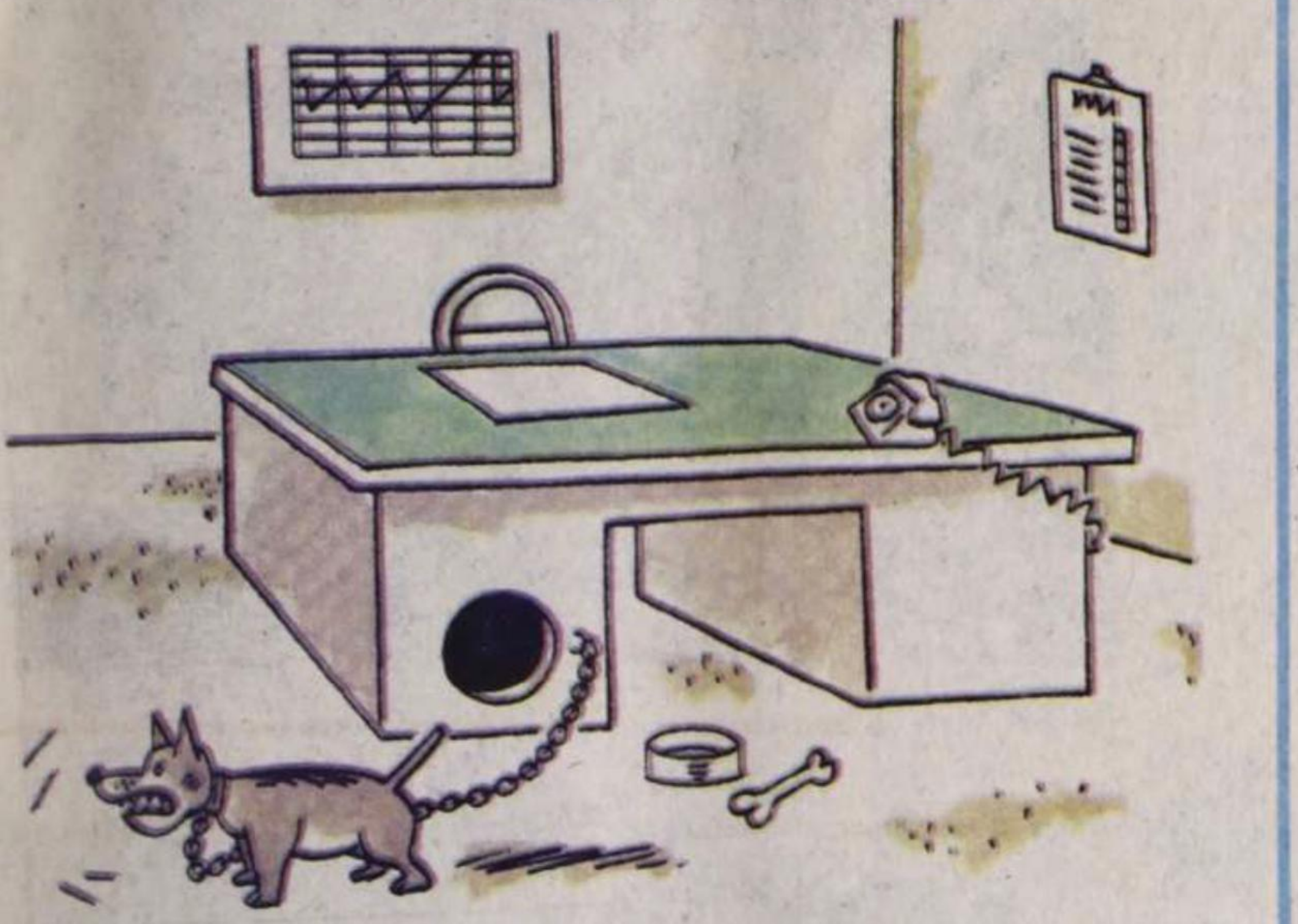

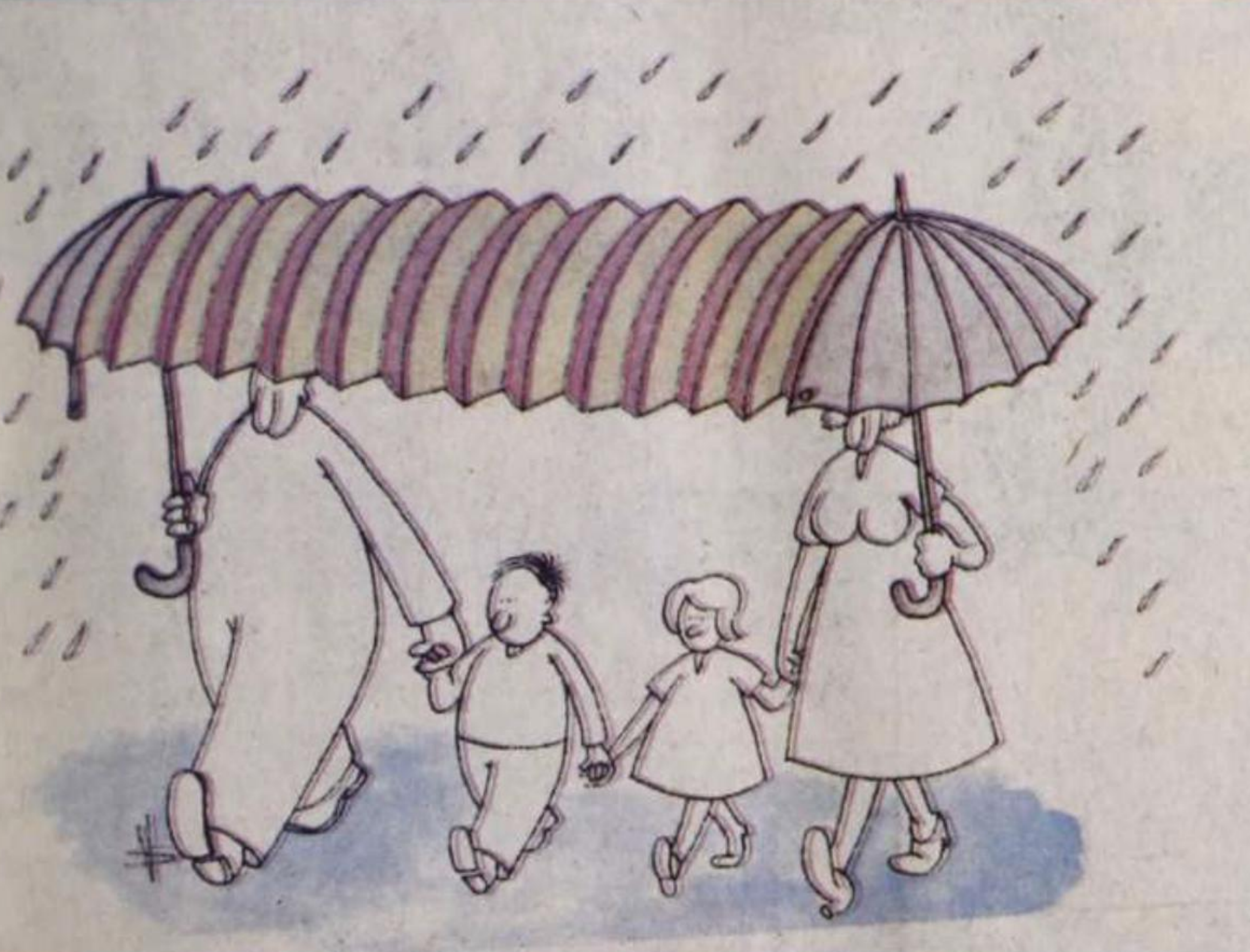

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy amerikai lap vasárnapi számában jelent meg az alábbi hirdetés:

„Ezúton teszek eleget szomorú kötelességemnek, hogy minden barátommal és ismerősömmel közöljem, hogy a halál tegnap hőn szeretett hitvesemet elrabolta, épp midőn egy fiúgyermekkel ajándékozott meg, akihez jó, egészséges dajkát keresek, arra az időre, míg új élettársat nem találok magamnak, aki szép, házias és húszezer dollárral rendelkezik, mert jól berendezett fehérneműüzletemet, a maradékok kiárusítása után, saját házamban, 12 Avenue 174. sz. alá akarom áthelyezni, ahol gyönyörű lakások már ötszáz dollártól felfelé bérelhetők.”

DÁVID ÉS DÁVIDNÉ

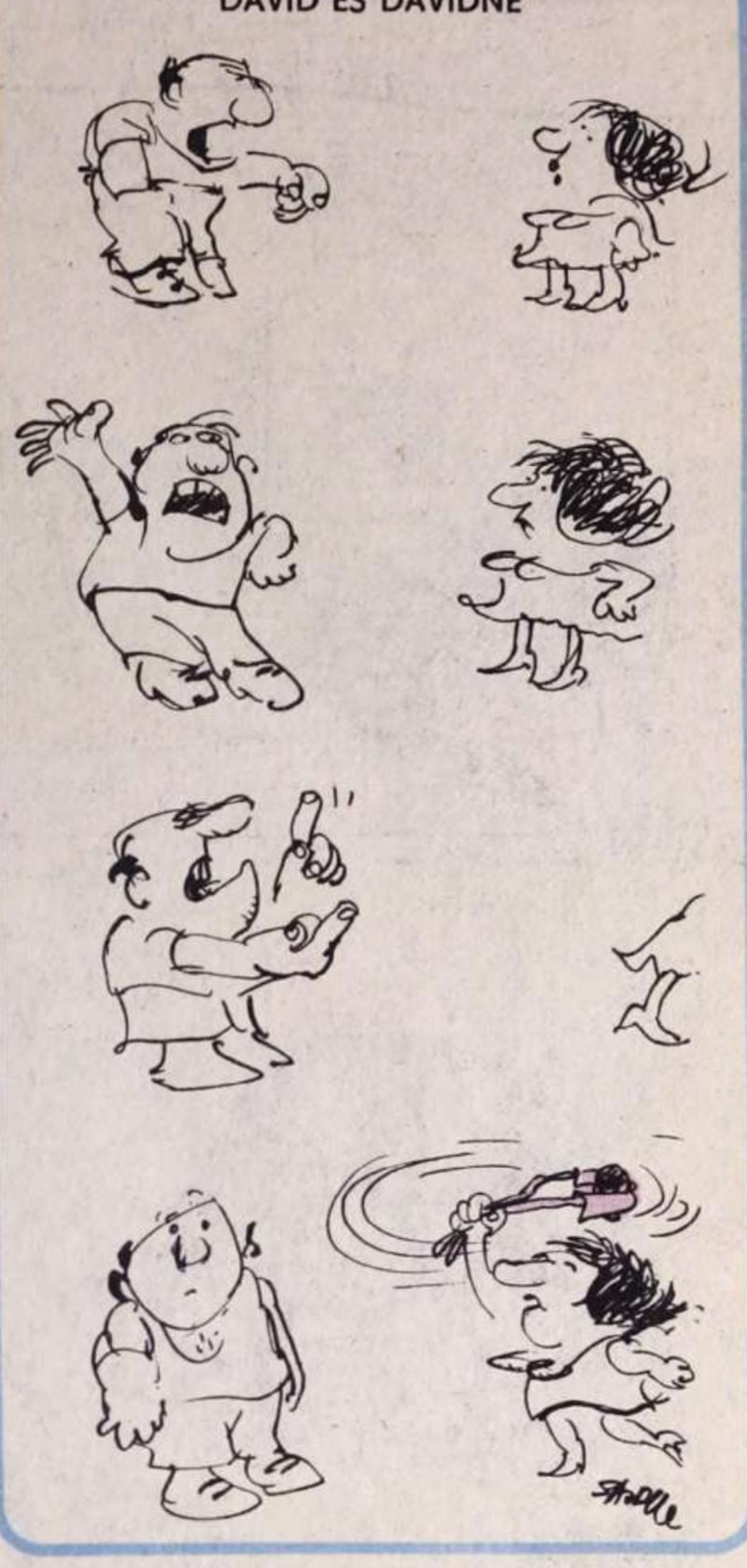

LISZT ÉV

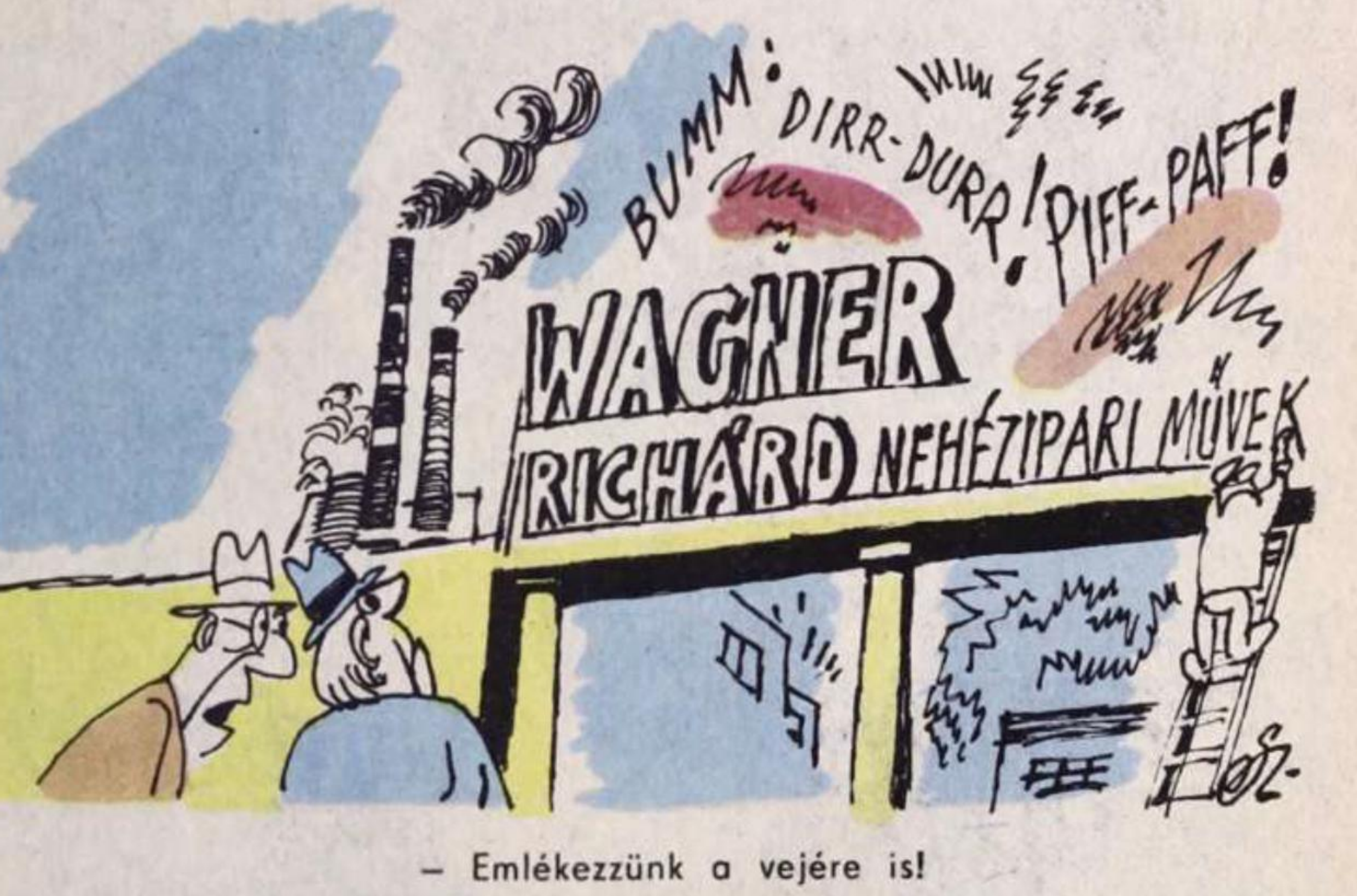
BUMM!
DIRR-DURR!
PIFF-PAFF!
WAGNER RICHÁRD NEHÉZIPARI MŰVEK

– Emlékezzünk a vejére is!

FIATALKORÚ BŰNÖZÉS

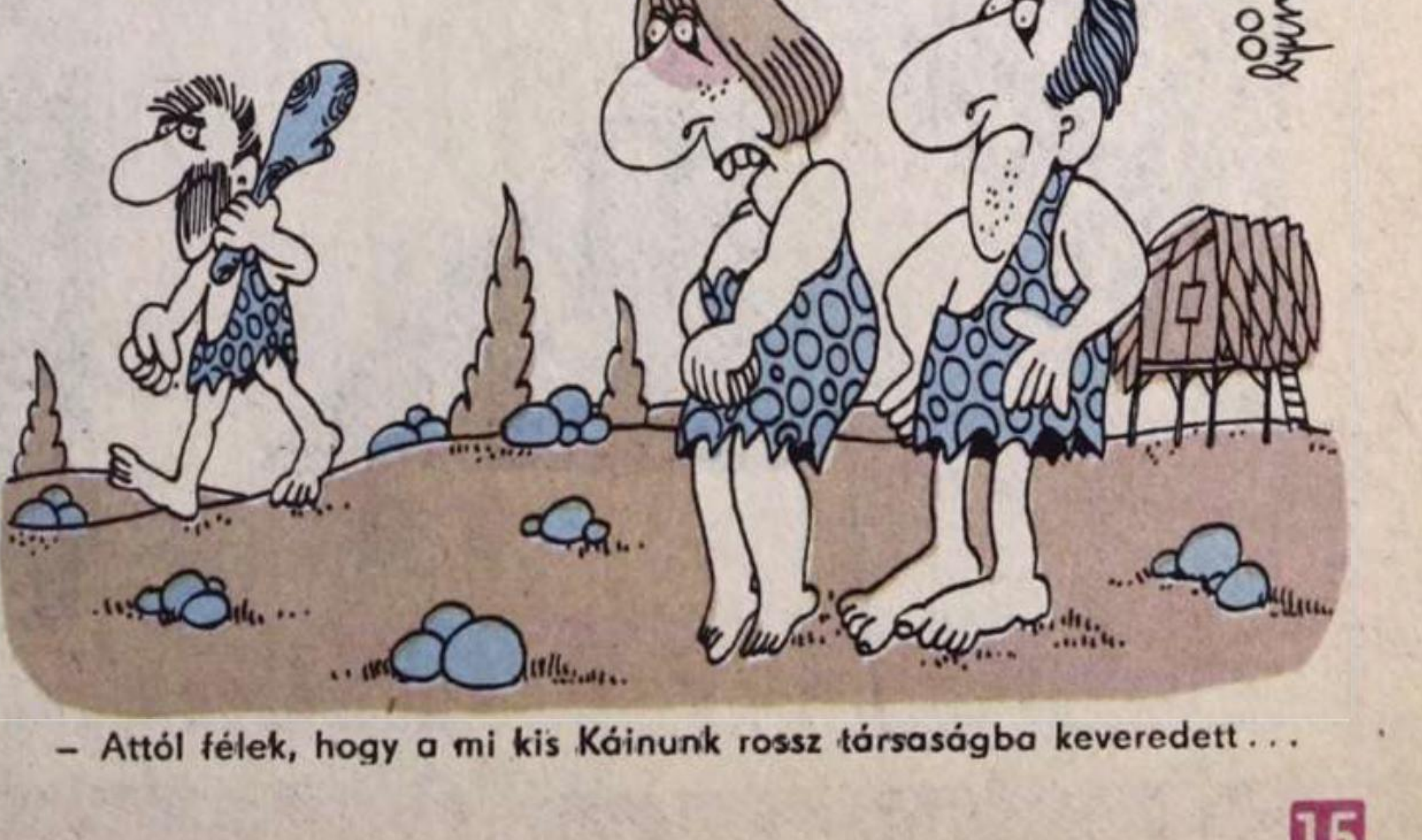

– Attól félek, hogy a mi kis Káinunk rossz társaságba keveredett . . .

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-32

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0610

DALLOS JENŐ:

Tömeg-vonzás

MAFFIA

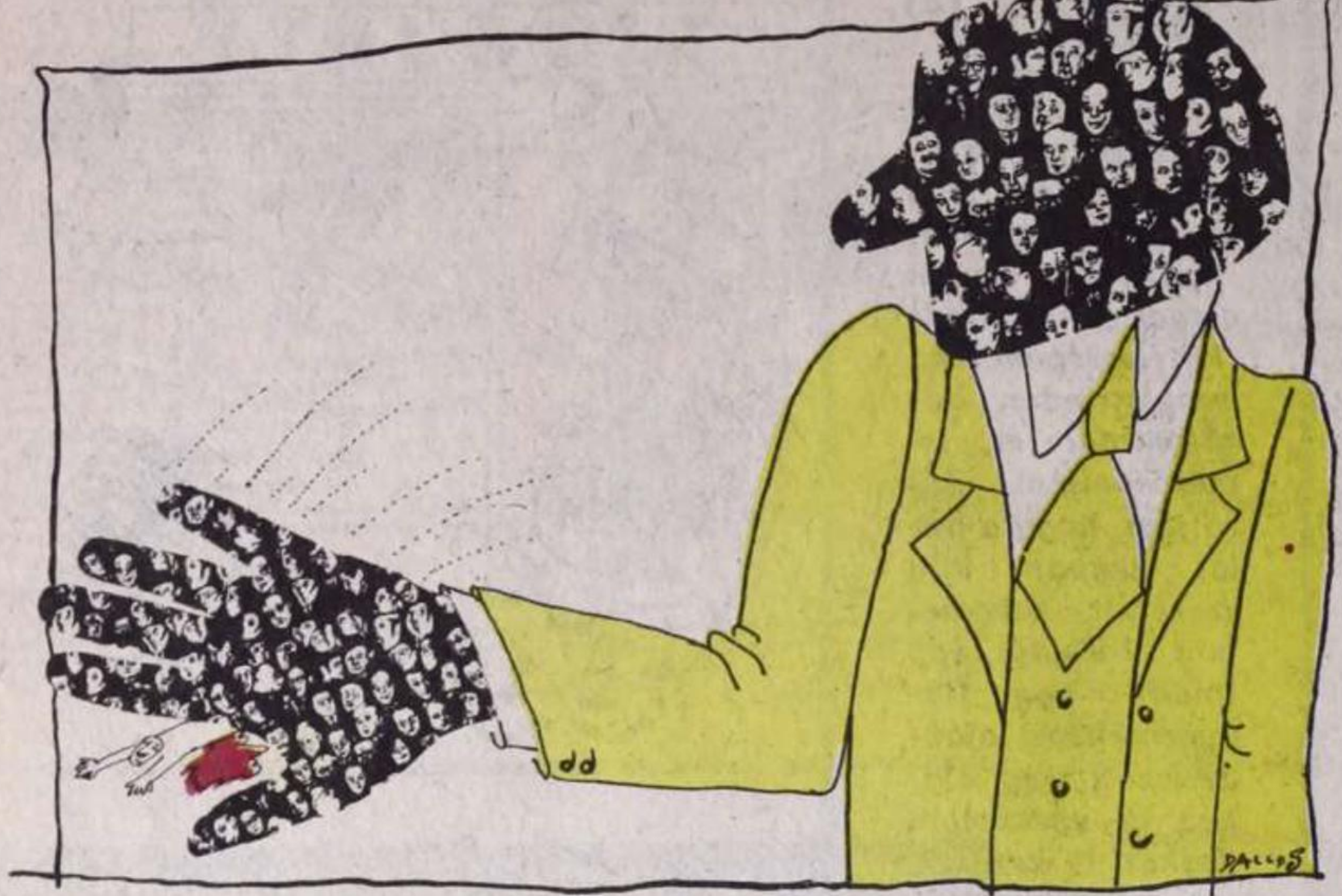

KIS HAL – NAGY HAL

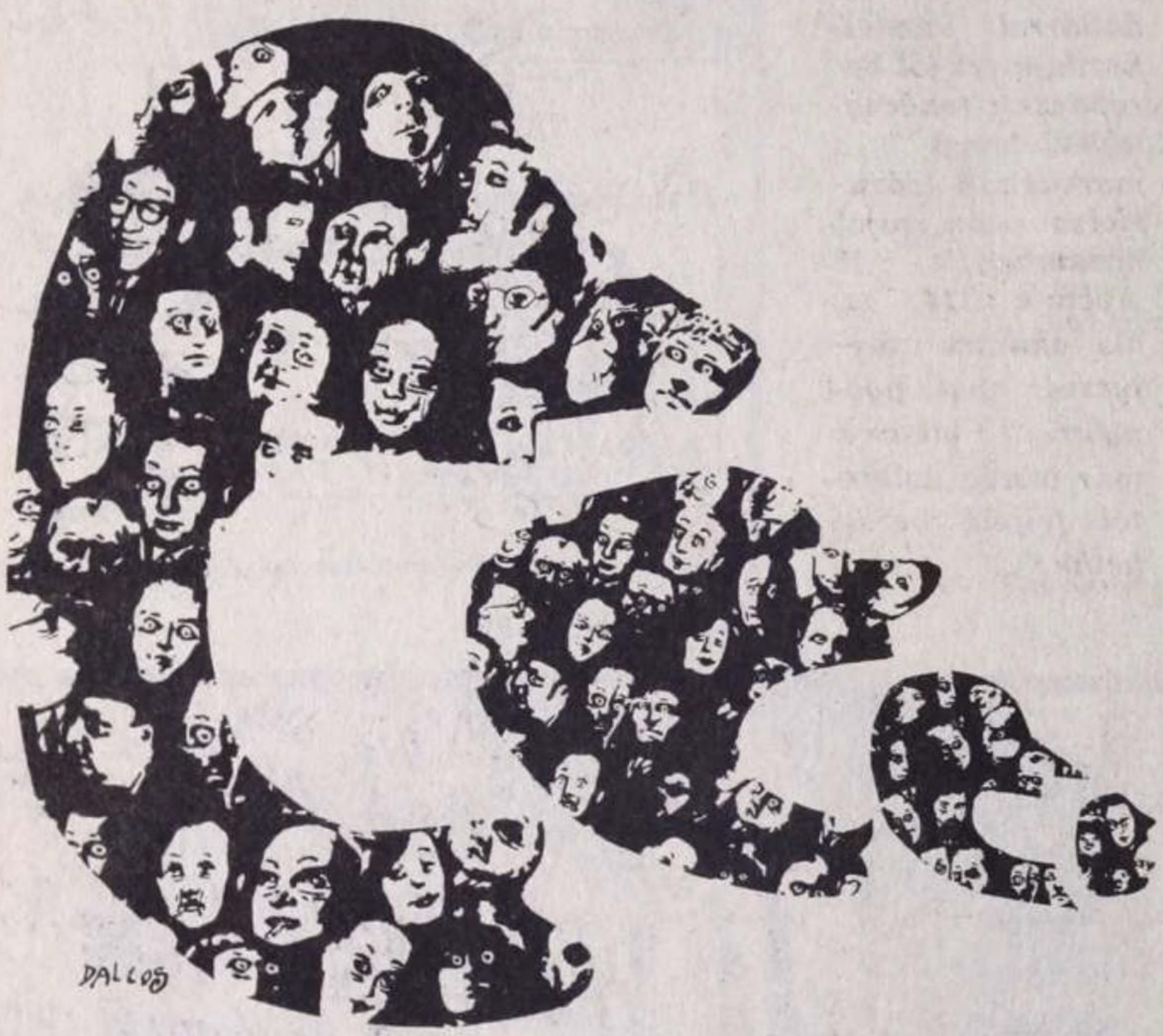

HONNAN FÚJ A SZÉL?

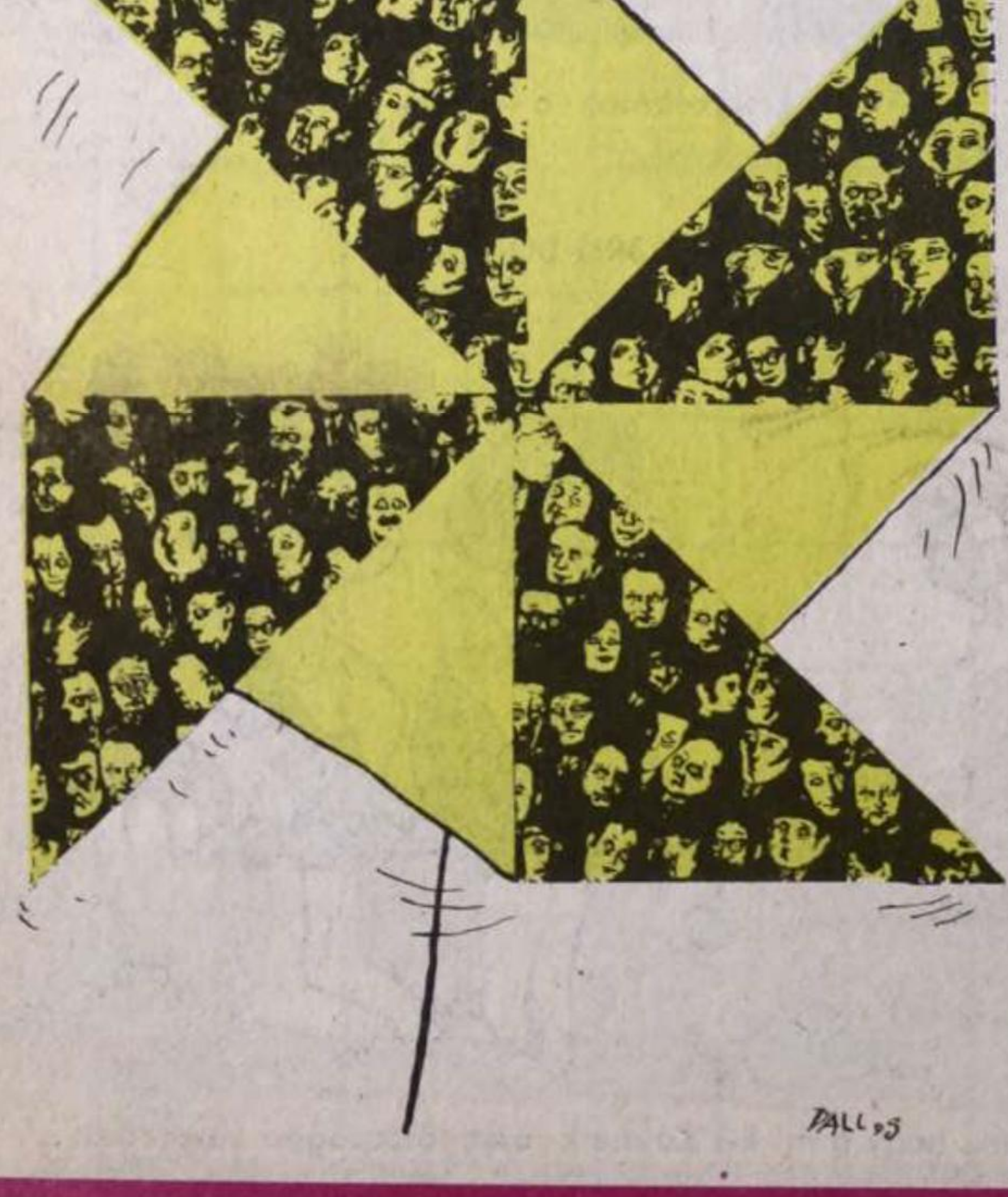

EGYSÉGBEN AZ ERŐ

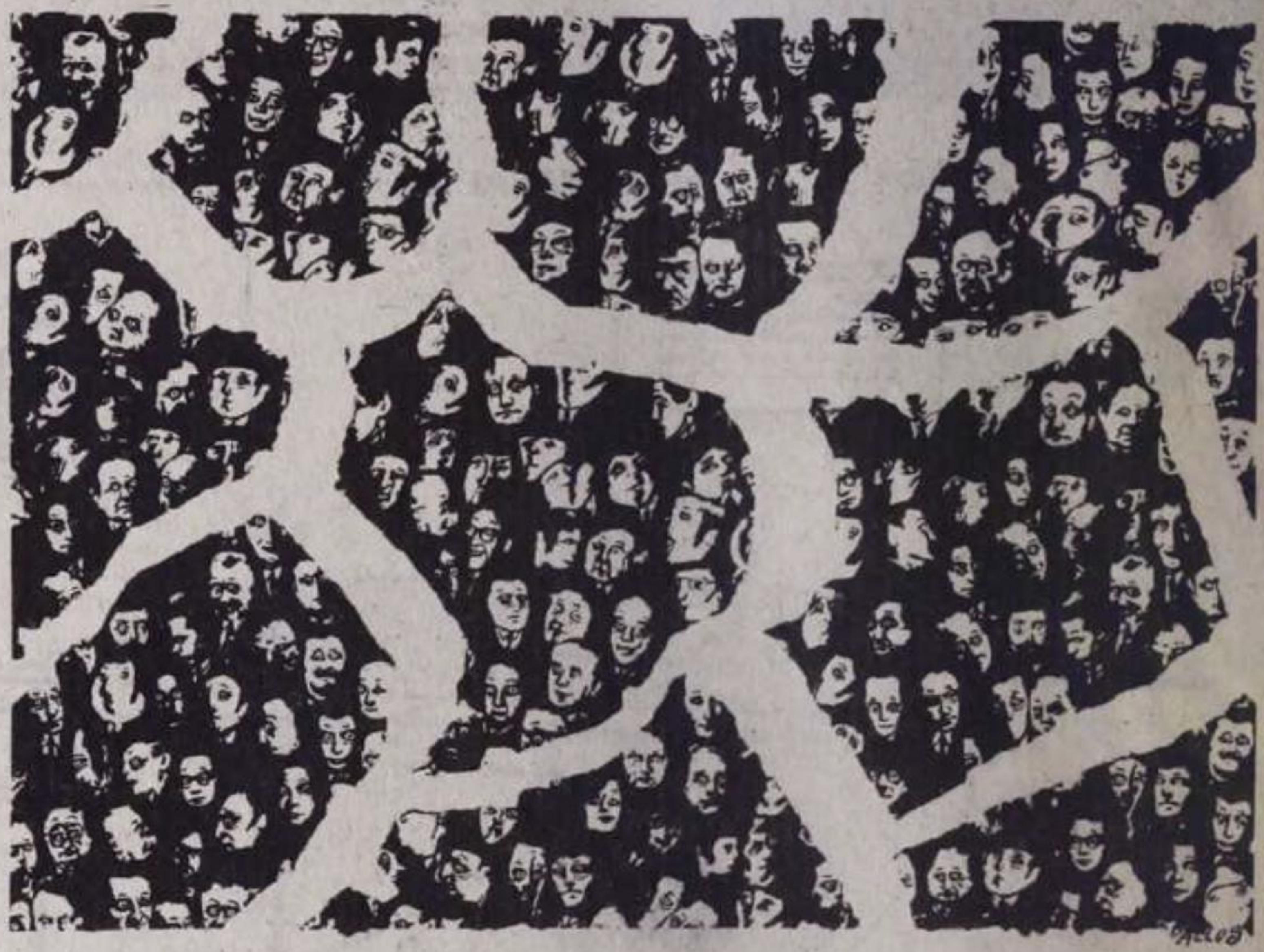

SZABADIDŐ

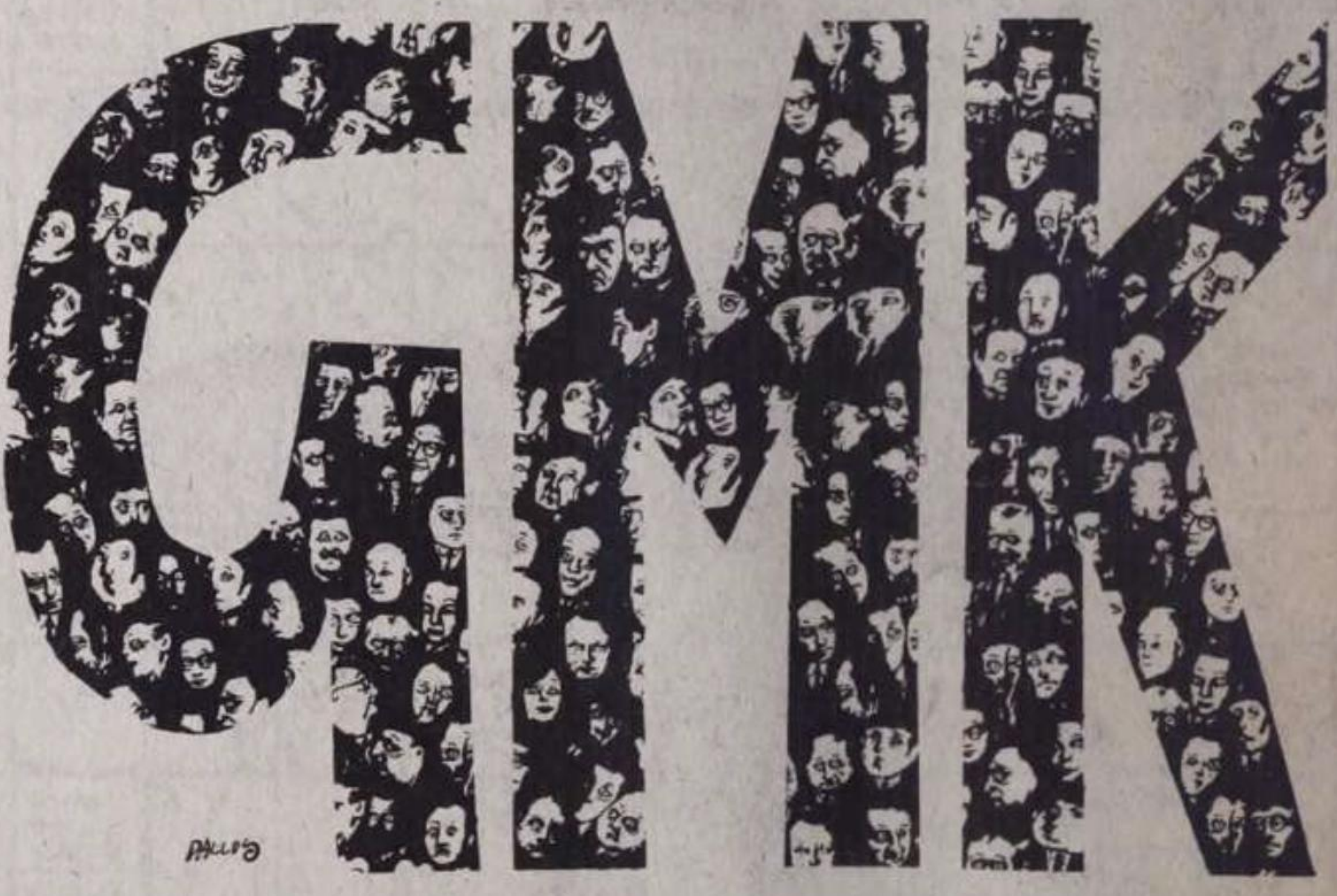

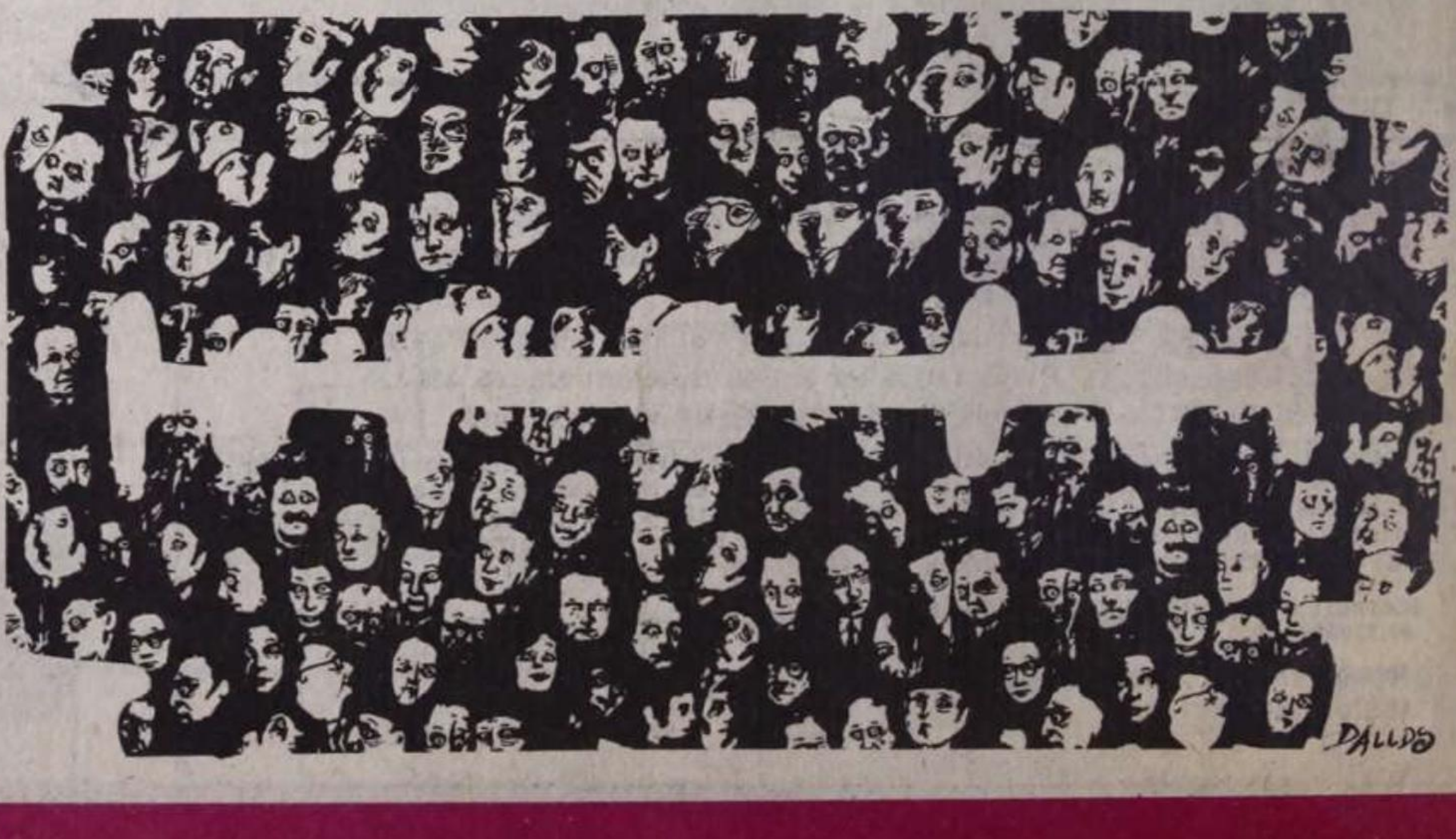FESZÜLT LÉGKÖR